

סדור

תהלת ה'

על פי גוסס האר"י ז"ל

כפי אשר יסד

קדוש עליון אדונינו ומורינו ורבינו הרב הגאון
הגדול החסיד והעניו אור עולם מופת הדור
איש אלקים קדוש וטהור כ"ק שם תפארתו

מוהר"ר שניאור זלמן נבג"מ

— בעל התניא והשו"ע —

כל תפלה ותפלה באה על מקומה בשלמות.
מבלי שיצטרך המתפלל לחפש הרפים
בשעת תפלתו.

הוצאה חדשה ומתוקנת



הוצאת

אוצר ספרי ליובאוויטש

ניו יורק

ברוקלין

שנת חמשת אלפים שבע מאות חמשים ושמונה לבריאה

(א) מיד כשניעור משנתו כדי שיוכל להתגבר על יצרר לקום כוריוות יחשוב בלבו לפני מי הוא שוכב וידע שמלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא חופף עליו שנאמר מלא כל הארץ כבודו כ"ו: (ב) וזה כלל גדול בתורה ובמעלות הצדיקים ההולכים לפני האלהים כמ"ש "שויתו ה' לנגדי תמיד" כי אין ישיבת האדם ותנועותיו ועסקיו והוא לכבוד בכיתו כשיכתו ותנועותיו ועסקיו והוא לפני מלך גדול ואין דבורו והרחבת פיו כרצונו והוא עם אנשי ביתו כדבורו כמושב המלך כל שכן כשישים האדם אל לבו שהמלך הגדול מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא עומר עליו ורואה במעשיו כמו שכתוב אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו ואם ה' הלא את השמים ואת הארץ אני מלא מיד יגיע אליו היראה וההכנעה בפחד ה' וברשתו ממנו תמיד:

(מסידור אדמו"ר) טוב להרגיל עצמו לומר מיד כשניעור נוסח זה מודה וכו' ועל ידי זה יזכור את ה' הנצב עליו ויקום ברוחות:

מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם,
שֶׁהַחֲזֹרֶת בִּי נִשְׁמָתִי בְּחַמְלָה. רַבָּה
אֲמוּנָתְךָ:

לפי שבגוסס זה אין בו שם מו' שמות שאינן נמחקין אין איסור לומר קרם נטילת ידים בעוד שאין ידיו נקיית אבל להזכיר את השם בברכות או להוציא דברי תורה מפיו אסור עד שינקת ידיו. ולהרהר בדברי תורה מותר:

ברכות השחר

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִבְּלֵנוּ בְּמִצּוֹתָיו, וְצִוֵּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם,
בְּחֶכְמָה, וּבָרָא בּוֹ נְקָבִים נְקָבִים, תְּלוּלִים תְּלוּלִים,
גְּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנָי כַּסֵּא כְבוֹדְךָ, שְׂאֵם יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם,
אוֹ אִם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם, אוֹ אֲפִשֵׁר לְהִתְקַיֵּם אֲפִילוֹ שְׁעָה
אַחַת. בְּרוּךְ אַתָּה יי רֹפֵא כָּל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

אֱלֹהֵי, נִשְׁמָה שְׁנַתַּתָּ בִּי מְהֻרָה הִיא, אַתָּה
בְּרָאתָה, אַתָּה יָצַרְתָּה, אַתָּה נִפְתַּחְתָּה

בִּי, וְאַתָּה מְשַׁמְּרָה בְּקִרְבִּי, וְאַתָּה עֲתִיד לְפַלְּאֵה
 מִמֶּנִּי, וּלְהַחְזִירָה בִּי לְעֲתִיד לְבָא. כָּל זְמַן
 שֶׁהַנְּשֻׁמָּה בְּקִרְבִּי, מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתַי, רְבוּן כָּל הַמַּעֲשִׂים, אֲדוֹן כָּל הַנְּשֻׁמוֹת.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר נְשֻׁמוֹת לְפָנֶיךָ מֵתִים:

כל ברכות השחר דלהלן מברך אפילו לא נתחייב בהן כגון שיעור כל הלילה ולא פשט בגיור ולא לבש ארזים אלא
 שאם ניעור כל הלילה ולא נתחייב בהן אינו מברך אלא אחר שיעלה עמוד השחר אבל אם ישן כלילת ונתחייב בהן יכול
 לברך מיד שנתחייב בהן וכלבר שיהיה מחצות לילה ואילך ואם ניעור כל הלילה ושמע קול תרנגול מחצות ואילך יכול
 לברך הנותן לשכוי בינה אבל על שמיעה שקודם חצות לא יברך אלא יטהין עד אחר שיעלה עמוד השחר:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 הַנוֹתֵן לְשֹׁכְוֵי בֵּינָה לְהַבְחִין
 בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 פּוֹקֵחַ עֲוֹרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 מַתִּיר אֲסוּרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 זוֹקֵף כְּפוּפִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַנוֹתֵן לַיַּעַף כֹּחַ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַמְכִיֵן מִצְעָדֵי גֵבֶר:

בזשעה באב וביום הכיפורים אין אומרים ברכה זו:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֹׁפֵט שֶׁהָ לֵי כֹל צָרָבִי:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁלֹּא עָשִׂנִי גוֹי:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁלֹּא עָשִׂנִי עֶבֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁלֹּא עָשִׂנִי אִשָּׁה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמַּעֲבִיר
שָׁנָה מֵעֵינֵי וְתַנוּמָה מֵעַפְּעָפֵי:

(ש"ע הרב) ואין לענות אמן אחר המעביר שנה מעיני קודם יהיה רצון מפני שהכל ברכה אחת ארוכה פותחת
בברוך ותוחמת בברוך:

וְיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתְּרַגְּלֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְתִדְבִּיקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ,
וְאֵל תְּבִיאֵנוּ לֹא לְיַדֵי חַטָּא וְלֹא לְיַדֵי עֲבָרָה
וְעוֹן וְלֹא לְיַדֵי נִסְיוֹן וְלֹא לְיַדֵי בְּזִיוֹן, וְאֵל יִשְׁלֹט
בְּנוּ יִצְרַח הָרַע, וְהִרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רָע, וּמִחֶבֶר
רָע, וְדַבְּקֵנוּ בְּיִצְרַח טוֹב וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים,
וְכוּף אֶת יִצְרָנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ, וְתַגְּנוּ הַיּוֹם
וּבְכָל יוֹם לַחֵן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי
כָּל רוֹאֵינוּ, וְתַגְּמַלְנוּ חֲסֵדִים טוֹבִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יי הַגּוֹמֵל חֲסֵדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּצִילֵנִי הַיּוֹם
וּבְכָל יוֹם מֵעַזֵי פָּנִים, וּמַעֲזוֹת פָּנִים, מֵאָדָם רָע,
וּמִחֶבֶר רָע, וּמִשָּׂכֵן רָע, וּמִפְּגַע רָע, מֵעֵין הָרַע, מִלְּשׁוֹן
הָרַע, מִפְּלִשְׁנוֹת, מֵעֲדוֹת שֶׁקֶר, מִשְׁנֵאת הַבְּרִיּוֹת,
מֵעֲלִילָה, מִפְּתִיחַ מִשְׁנָה, מִחֲלִים רָעִים, וּמִמְקָרִים רָעִים,
וּמִשְׁטָן הַפְּשָׁחִית, מִדִּין קָשָׁה, וּמִבְּעַל דִּין קָשָׁה, בֵּין שֶׁהוּא
בֶּן בְּרִית, וּבֵין שְׂאֵינוּ בֶּן בְּרִית. וּמְדִינָה שֶׁל גִּיהֶנָם:

(מס"י הרב) ברכת התורה צריך לומר בה מאד ואסור לדבר ולהוציא ד"ת מפיו עד שיברך ומי שישן בלילה מברך
קומנו מתצות הלילה ואילך ואם ינעור כל הלילה מברך לכשיאור היום כמו כל ברכת השחר:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קָדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל דְּבָרֵי תוֹרָה:

וְהַעֲרַב נָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ, וּבְפִי כָל
 עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצָאֵינוּ,
 וְצִאֲצָאֵי כָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּלִנּוּ יוֹדְעֵי שְׂמֹךְ, וְלוֹמְרֵי
 תוֹרָתְךָ לְשִׁמּוֹה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
 בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת
 תוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

וְיִדְבֹר יי אֵל מִשָּׁה לְאָמֵר: דְּבַר אֵל אֱהִינָּה וְאֵל בְּנֵי לְאָמֵר. כִּי תִכְרַטוּ אֶת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם:

יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יי | פָּנָיו
 אֵלֶיךָ, וַיַּחֲנֶנֶךָ: יִשָּׂא יי | פָּנָיו
 אֵלֶיךָ, וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם:

וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָנֹכִי אֲבָרְכֵם:

אֵלֹהֵי דְבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר, הַפְּאֵה, וְהַבְּבוּרִים,
 וְהַרְאִיוֹן, וְהַמִּילוֹת חֲסָדִים, וְתִלְמוּד תּוֹרָה: אֵלֹהֵי
 דְבָרִים שְׂאֵדָם אוֹכֵל פְּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קִיַּמַּת
 לְעוֹלָם הַבָּא, וְאֵלֹהֵי הַזֶּן כַּבּוֹד אָב וְאָם, וְהַמִּילוֹת חֲסָדִים,
 וְהַשְׂכַּמַּת בֵּית הַמְּדַרְשׁ שְׁחֵרִית וְעַרְבִית, וְהַכְּנַסַּת אֲרֻחִים,
 וּבִקּוּר חוֹלִים, וְהַכְּנַסַּת כְּלָה, וְהַלְוִיַּת הַפֶּת, וְעִיּוֹן תַּפְלָה,
 וְהַקְּבָאָת שְׁלוֹם שְׂבִין אָדָם לְחֵבְרוֹ, וּבִין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ,
 וְתִלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כָּלֵם:

בכל יום כשמתעטף בהם קדם הברכה יציץ ויבדוק
 כעושה אם הם כשרים ובפרט על הבגד הגביל
 גם צריך להפריד התושבץ זה מזה קדם הברכה חנם
 נשתוה לבוא לבית הכנסת ובעד שיבדוק או ישרי
 החוטין יתבטל סלהתפלל עם הצבור אין צריך לבדוק
 ולא להפריד:

(א) כל הקורא קריאת שמע בלא ציצית מעיד עושה
 שקר בעצמו והואיל שכל אדם צריך להיות זהיר
 וריו להקדים המצוה בכל מה דאפשר לכן חיוב ומיד
 אחר נטילה ידים שיריו נקיות ויכול לברך יתעטף
 בציצית: (ב) אסור להתכסות בבגד שהוא חייב בציצית
 ולא הטיל בו ציצית ואם לובשו עובר על מצוה עשה
 שהרי ביטל מצוה ציצית: (ג) טוב להסתכל בציצית
 בשעת עטיפה כשמברך עליהם שנאמר וראיתם אותו וזכרתם
 וגו' ראה מביא ליד זכירה הזכירה מביא ליד עשיה:

קדם לכישת הטלית קטן יאמר זה:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת צִיצִית:**

סדר לבישת טלית גדול

כשעה שברוך הציצית של טלית גדול קדם ברכתו יאמר זה:

**בְּרַבִּי נַפְשִׁי אֶת יי, יי אֱלֹהֵי נְדָלֶתָּ מְאֹד, הוֹד וְהָדָר
 לְבִשְׁתָּ: עֹשֶׂה אֹר בְּשִׁלְמָה, נוֹטֵה שָׁמַיִם בְּיָרֵיעָה:**

(מסידור) בהתעטפו יכוין שצונו הקב"ה להתעטף בו כדי שזכור כל מצותיו לעשותם שנאמר וראיתם אותו וזכרתם
 וגו'. העטיפה צריך להיות מעומד וגם הברכה צריכה להיות מעומד לכתחלה וקדם שיתחיל להתעטף
 יברך:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִית:**

ויכסה ראשו ויתעטף כעטיפת הישנאליים דהיינו שיכוך הטלית עם הב' כנפות של עד ימין סביב צוארו ויחזירו
 לאחוריו ורך עד שמאל הב' כנפות האחרים של עד שמאל יהיו ורך הפנים תמצאו כל הדי ציצית מצד שמאל
 שהם לפניו ושהם לאחוריו וצריך שהא מעוטף שלפניו ומלאחריו עד החזה (ואין צריך לכסותי ראשו עד פיו) ועמוד כן
 מעוטף לפחות כדי הילוך ארבע אמות אחר הברכה ואח"כ יפשיטנו כמנהג המקום ומכל מקום מצוה להיות עטוף טלית גדול
 כל זמן התפלה שיכסה בו ראשו וגופו מלפניו ומלאחריו סביב הורעות שיכא מנות עד ימין על שמאל ושבו יותר להסליך כנף
 האחד של ימין על כתף שמאל לאחוריו תמצא כולו מעוטף בו עטיפה גמורה כעטיפת הישנאליים קצת:

ובשעת עטיפה הטלית יאמר זה:

**מְהֵרָה תְּסַדֵּק אֱלֹהִים, וְכִנֵּי אָדָם בְּצַל כְּנָפֶיךָ יְיָהוֹיָה: יְרֵוּן מִדְּשָׁן
 בֵּיתְךָ וְנַחַל עֲדָרְךָ תִּשְׁקֵם: כִּי עֲפָה מְקוֹר חַיִּים, בְּאוֹרְךָ נִרְאָה
 אֹר: מְשֹׁה תְּסַדֵּק לִידְעִי וְצִדְקָתְךָ לִישְׁרֵי לִב:**

ת"א (א) תהלים קד א: (ב) שם ב: ג) שם לו ח: ד) שם ט: ה) שם י: ו) שם יא:
 * ומנהגנו לכסות בחליקו העליון של הטיג גם העינים.

סדר הנחת תפילין

(מסידור) ימין בהנחת תפילין שצונו הקב"ה לכתוב ר"י פרשיות אלו שיש בהם יחוד שמו ויצאת מצרים כדי שנוכח נסים ונפלאות שעשה עמנו שהם מורים על יחודו אשר לו הכח והממשלה לעשות בעליונים ובתחתונים כרצונו וצונו להניחן על הזרוע כנגד הלב ועל הראש כנגד המוח שנשעבד הנשמה שהיא במוח וגם תאות ומחשבות לבנו לעבודתו ית' שע"י הנחת תפילין יזכור את הבורא ומעט האתו:

יש נהוגין להניח תפלה של יד מיושב מטעם שנתבאר בזהר ומברכין ג"כ מיושב:

מקום הנחת תפילין של יד ביד שמאל בגובה הבשר שבפרק שבין המרפק שקוין עלינו בימין להכתף וזה המקום נקרא קיבורת ולא יניחנו מלמעלה מחצי הפרק ולא למטה מתחתיו ממש למטה מן הקיבורת שנאמר ושמתם את דברי אלה על לבבכם צריכה שתהא שימה כנגד הלב והוא קיבורת שהוא מכון ממש כנגד הלב. ולכן צריך שיטה את התפלה של יד לצד הגוף מעט כענין שכשיכוף את זרועו למטה תהא התפלה של יד מכוונת נגד לבו ממש ויהרר שלא יהיה דבר חוצץ בין התפילין לבשרו. ואחר הנחת התפלה של יד על הקיבורת קודם שמהדק יברך:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין:**

ואין מפיסקין בין תפלה לתפלה:

ויכוין לספור גם את של ראש ואח"כ יהודק הרצועה בחוץ הקשר כדי לקיים מצות וקשרתם לאות על ירך וזהר שלא יות הקשר של ירך מן התפלה של יד ואח"כ עושין שבעה כריכות על פרק הזרוע המחובר אל היד אח"כ יניח את של ראש בגובה הראש וזהר שתהא באמצע רוחב הראש ממש. וצריך שיהיה הקשר של תפילין של ראש מאחורי הראש בגובה הערוף באמצעו נראה כעין דל"ת לצד חוץ שיהא לעין הרואה מלאחוריו כעין דל"ת בכתיבתו. ואם שז בין תפלה לתפלה יברך על של ראש:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת תְּפִלִּין:**

כדיא כשדבר מענינים שאין לצורך תפילין אבל אם הפסיק בענינים שהם נצרכים לו לנחות תפילין אין צריך לחזור ולברך על של ראש. ולכתחלה אין להפסיק כלל אלא אם כן אי אפשר בענין אחר. ואפי' הפסיק בדברי קדושה היו הפסק. אעפ"כ אם שמע קדיש או ברכו או קדושה בין תפילין של יד לתפילין של ראש מותר להפסיק ולענות עם הצבור ואעפ"כ שגורם ברכה אחרת על של ראש ואסור לגרום ברכה שאינה צריכה. לפי שיש אומרים שמכריכים לעולם על של ראש על מצות תפילין אף אם לא שח בינתיים:

אחר שהניח תפילין של ראש יברך ג' כריכות על אצבע האמצעי. בתחלה כריכה אחת* על פרק האמצעי ואח"כ שתי כריכות על הפרק התחתון (וכורך המותר על כף היד) ובסוף הכריכות יקשור:

תפלת השחר

נכון לומר קודם התפלה:

הֲרַנִּי מִקִּבְּלִי עָלַי מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל וְאֶהְבֶּתָּ לְרַעַךְ בְּמִדָּה.

**מַה שָׁבוּ אֱהָלֶיךָ יַעֲקֹב, מִשְׁפַּנְתֶּיךָ יִשְׂרָאֵל:
וְאֲנִי בָּרַב חֲסִדֶּךָ אָבִא בֵּיתְךָ, אֲשֶׁתִּתְחַוֶּה
אֶל הַיָּבֵל קִדְּשֶׁךָ בְּיִרְאַתְךָ: וְאֲנִי תְּפִלְתִּי
לְךָ יי עַת רְצוֹן, אֱלֹהִים בָּרַב חֲסִדֶּךָ, עֲנֵנִי
בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:**

* ת"א א) במדבר כד ה: ב) תהלים ה ח: ג) שם סט יד:

(* מנהגנו - האי' על פרק התחתון הסמוך לכף היד, הכי' על פרק האמצעי, והג' עוה"ס על פרק התחתון.

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ, בְּטָרֶם כָּל
 יְצוֹר נִבְרָא. לָעֵת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ
 כָּל, אֲזִי מָלַךְ שְׁמוֹ נִקְרָא. וְאַחֲרֵי
 כְּבָלוֹת הַכָּל, לְבָדוֹ יִמְלֹךְ נִוְרָא.
 וְהוּא הָיָה וְהוּא הוֹה, וְהוּא יִהְיֶה
 בְּתַפְאֲרָה. וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנַיִם,
 לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה. בְּלִי רֵאשִׁית
 בְּלִי תַכְלִית, וְלֹא הָעֵז וְהַמְשָׁרָה. וְהוּא
 אֵלֵי וְחֵי גֵאֲלֵי, וְצוֹר חֲבָלֵי בְּעֵת צָרָה.
 וְהוּא נְסִי וּמְנוּס לִי, מִנֶּת כּוֹסֵי בַיּוֹם
 אֶקְרָא. בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי, בְּעֵת אִישָׁן
 וְאַעִירָה. וְעַם רוּחִי גְוִיָּתִי, יֵי לִי וְלֹא

אִירָא:

כיום שאין אומרים תחנון אין אומרים זה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, זָכְרֵנוּ בְּזַכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ, וּפְקֹדֵנוּ בְּפִקְדוֹת יְשׁוּעָה
 וְרַחֲמִים מִלְּשׁוֹמֵי שְׁמֵי קָדְשׁ, וְזָכַר לֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶהְבֵּת הַקְּרִמּוֹנִים
 אֲבֹרָהֶם יַחְזֵק וְיִשְׂרָאֵל עֲבֹדֶיךָ, וְאֵת הַכְּרִיתִית וְאֵת הַחֶסֶד וְאֵת הַשְּׂכֻכָּה
 שֶׁשָּׂבַעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה, וְאֵת הַשְּׂקָדָה שֶׁשָּׂקַדְתָּ אֵת יַחְזֵק
 בָּנוּ עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ, כְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וְהָאֱלֹהִים נָסָה אֵת אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו, אַבְרָהָם, וַיֹּאמֶר הֲנַנִּי: וַיֹּאמֶר, קַח נָא

אֶת בְּנֵךְ אֶת יְחִידֶךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּת אֶת יִצְחָק, וְלֶךְ לְךָ
 אֶל אֶרֶץ הַמְּרִידָה, וְהֵעֵלְהוּ שֵׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים,
 אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ: וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר, וַיַּחְבֹּשׁ אֶת
 חֲמורוֹ וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ, וַיִּבְקַע
 עֲצֵי עֹלָה וַיִּקֶּם וַיֵּלֶךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים:
 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו, וַיֵּרָא אֶת
 הַמָּקוֹם מֵרְחוֹק: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל נַעֲרָיו שְׁבוּ לָכֶם פֹּה
 עִם הַחֲמור, וְאֲנִי וְהַנְּעָר גִּלְכָה עַד פֹּה, וְנִשְׁתַּחֲוֶה
 וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם: וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת עֲצֵי הָעֹלָה וַיִּשֶׂם
 עַל יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת הָאֵשׁ וְאֶת הַמַּאֲבָלֹת,
 וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל אַבְרָהָם אָבִיו
 וַיֹּאמֶר אָבִי, וַיֹּאמֶר הַנְּנִי בְנִי, וַיֹּאמֶר, הִנֵּה הָאֵשׁ
 וְהָעֲצִים וְאַיִה הַשָּׂה לְעֹלָה: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֵה
 לוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי, וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיָּבֹאוּ אֶל
 הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים, וַיִּבֶן שֵׁם אַבְרָהָם אֶת
 הַמִּזְבֵּחַ, וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֲצִים, וַיַּעֲקֹד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ, וַיִּשֶׂם
 אִתּוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לְעֲצִים: וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת יְדוֹ
 וַיִּקַּח אֶת הַמַּאֲבָלֹת, לִשְׁחֹט אֶת בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אֱלֹהֵי
 מְלֶאכֶד יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם, וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם | אַבְרָהָם, וַיֹּאמֶר
 הַנְּנִי: וַיֹּאמֶר, אֵל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנְּעָר, וְאַל תַּעַשׂ לוֹ
 מְאוּסָה, כִּי עֲתִידָה יָדְעֲתִי, כִּי יֵרָא אֱלֹהִים אֹתָהּ, וְלֹא
 הִשְׁכַּתָּ אֶת בְּנֵךְ אֶת יְחִידֶךָ מִמֶּנִּי: וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת
 עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה אֵיל, אַחַר נִאֲתָנוּ בַּסֶּבֶךְ בְּקִרְנָיו,
 וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת הָאֵיל, וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַחַת בְּנוֹ:
 וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא, יְיָ | יִרְאֵה, אֲשֶׁר

יֹאמֶר הַיּוֹם, בְּהַר יְיָ יֵרָאֵה: וַיִּקְרָא מִלֵּאדָּה יְיָ אֶל אַבְרָהָם
 שְׁנֵית מִן הַשָּׁמַיִם: וַיֹּאמֶר, בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נָאִים יְיָ, כִּי יֵעַן
 אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת הַדְּבָר הַזֶּה, וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת בְּנֵךְ אֶת
 יְחִידֶךָ: כִּי בָרַךְ אֶבְרָכָה, וְהִרְבָּה אֲרַבָּה אֶת זְרַעֲךָ
 כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכִחּוֹל אֲשֶׁר עַל שְׁפַת הַיָּם, וַיִּרְשׁ
 זְרַעֲךָ אֶת שְׂעַר אֲיִכּוּי: וְהִתְפָּרְכוּ בְּזְרַעֲךָ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ,
 עֲקֵב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי: וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל נַעֲרָיו,
 וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל בְּאֵר שֶׁבַע, וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם
 בְּבְאֵר שֶׁבַע:

ביום שאין אומרים תחנון אין אומרים זה:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁבִּבְשׁ אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת רַחֲמָיו מֵעַל בֶּן יְחִידוֹ לַעֲשׂוֹת
 רְצוֹנֶךָ בְּלִבֵּב שְׁלָם, כֵּן יִבְשׂוּ רַחֲמֶיךָ אֶת פְּעֻמָּה מַעֲלִינִי, וְיִגְלוּ
 רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ. וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הַרְחֻמִּים,
 וְתִבְנֶנּוּ לָנוּ לִפְנֵים מִשׁוֹרֵת הַדִּין, וּבְמִטְוֶה הַגְּדוֹל יֵשׁוּב חֲרוֹן אַפָּיֶךָ מֵעַמְּךָ
 וּמֵעִידֶיךָ וּמֵאֲרָקֶיךָ וּמִנְחֻלְתֶּךָ, וְקִיַּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדְּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ
 בְּתוֹרְתֶךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְּבוֹדֶךָ כְּאִמּוֹר, וְזִכְרְתִי אֶת
 בְּרִיתִי יַעֲקֹב, וְאֵף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק, וְאֵף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ
 אֲזַכֵּר: וְנֹאמֶר, וְאֵף נָם זֹאת בְּהִיוֹתֶם בְּאֶרֶץ אֲיִבֵיהֶם, לֹא מֵאֲסִתִּים וְלֹא גְעֻלְתִּים
 לְכֹלֵהֶם, לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתְּם, כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: וְנֹאמֶר, וְזִכְרְתִי לָהֶם בְּרִית
 רֵאשִׁינִים, אֲשֶׁר הִצַּאתִי אִתְּם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לַעֲנִי הַעוּסִים, לְהַזְוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים,
 אֲנִי יְיָ: וְנֹאמֶר, וְשִׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶיךָ, וְשִׁב וּקְבֹץ מִגַּל הָעַמִּים,
 אֲשֶׁר הִפְצִיךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שְׂמֵה: אִם יִהְיֶה נִדְחָה בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם, מִשָּׁם יִקְבֹּץ
 יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְרָא: וְהִבְיֵאֵךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ
 אֲבֹתֶיךָ, וִירֻשְׁתָּהּ, וְהִיטִיבָהּ וְהִרְבָּה מֵאֲבֹתֶיךָ: וְנֹאמֶר, יְיָ הַעֲנוּ,
 לֵךְ קִיַּנִּי, הִהָר זְרוּעִים לְבָקְרִים, אֵף יִשׁוּעְתָּנוּ בְּעֵת צָרָה: וְנֹאמֶר, וְשֵׁת צָרָה הִיא
 לַעֲקֵב, וּמִמֶּנָּה יִשָּׁע: וְנֹאמֶר, כָּלֵךְ צָרְתָם לוֹ צָר, וּמִלֵּאדָּה פָּנִיו הוֹשִׁיעֵם,
 כִּאֲרַבְתּוּ וּבְחַטְלָתוֹ הוּא גָאֵלָם, וַיִּנְפְּלִם וַיִּנְשָׂאֵם כָּל יְמֵי עוֹלָם: וְנֹאמֶר, מִי אֵל
 כְּמוֹךָ נִשְׂא עוֹן וְעֹבֵר עַל פִּשְׁעוֹ, לִשְׂאִרִית נַחֲלָתוֹ, לֹא תִחַזֵּק לְעַד אָפוֹ, כִּי
 הַפִּץ חֶסֶד הוּא: יֵשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ, יִכְבּוֹשׂ עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִשְׁלַךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם כָּל
 חַטָּאתָם: תִּתֵּן אֶמֶת לַעֲקֵב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִיְמֵי

תרי"א (א) ויקרא כז מב: (ב) שם מר: (ג) שם מה: (ד) דברים ל ג ד ה: (ה) ישעיה לב ב: (ו) ירמיה ל ז:
 (ז) ישעיה סג ט: (ח) מיכה ו יח יט כ:

קדם: וְנֹאמַר, וְדַבֵּיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי, וְשִׁמְחֹתִים בְּבֵית תַּפְלֹתִי, עוֹלוֹתֵיהֶם וְחֲחִיקֵם לְרִצּוֹן עַל מִזְבְּחִי, כִּי בֵיתִי בֵּית תַּפְלָה יִקְרָא לְכָל הָעַסְיִים: לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם יֵרָא שָׁמַיִם בְּפִתְחָהּ, וּמִוֹדָה עַל הָאֵמֶת, וְדוֹכֵר אֵמֶת בְּלִבָּבוֹ וַיִּשְׁבַּח וַיֹּאמֶר:

רְבוֹן כָּל הָעוֹלָמִים, לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפְּיָלִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. מָה אֲנוּ, מָה חַיֵּינוּ, מָה חֲסָדֵנוּ, מָה צְדָקָנוּ, מָה כַּחַנוּ, מָה גְבוּרָתֵנוּ. מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ ייִ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הֲלֹא כָּל הַגְּבוּרִים כָּאִין לְפָנֶיךָ, וְאֲנָשֵׁי הַשָּׁמַיִם כֹּלָּא הִיוּ, וְחַכְמַיִם כְּכֹלִי מִדַּע, וְנְבוֹנִים כְּכֹלִי הַשֶּׁפֶל, כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תָּהוּ, וַיְמִי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ, וְיִמּוֹתֵהּ הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין, כִּי הֶבֶל הֶבֶל: לְבַד הַנְּשָׁמָה הַפְּהוּרָה שֶׁהִיא עֵתִידָה לְהֵן דִּין וְחֲשָׁבוֹן לְפָנֶי כִּסֵּא כְבוֹדָהּ. וְכָל הַגּוֹיִם כָּאִין נְגִדָהּ. שְׁנֵאמַר הֵן גּוֹיִם כְּמֵר מִדְּלִי וְכִשְׁחַק מֵאֲזָנִים נַחֲשָׁבוּ, הֵן אֵיִים בְּדַק יִשׁוּל:

אָבֵל אֲנַחְנוּ עַמָּה בְּנֵי בְרִיתָהּ, בְּנֵי אֲבֵרָהּ אֲתֵבָהּ, שְׁנֵשְׁבַעֲתָ לֹא בְהַר הַמּוֹרֶה; וְרַע יִצְחָק יַחֲדוּ, שְׁנֵעֲקֹד עַל גְּבֵי הַמּוֹזְבַּח; עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֵהּ בְּכוֹרָהּ, שְׁמֵאֲהַבְתָּהּ שְׁאֲהַבְתָּ אוֹתוֹ, וּמִשְׁמַחְתָּהּ שְׁשִׁמְחַתָּ בּוֹ, קִרְאתָ אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרֹן:

לְפִיכֶן אֲנַחְנוּ חַיִּיבִים לְהוֹדוֹת לָךְ, וּלְשַׁבְּחָךְ
 וּלְפָאֲרָךְ וּלְבָרַךְ וּלְקַדְּשׁ וּלְתַן שְׂבַח
 וְהוֹדָיָה לְשִׁמְךָ. אֲשֶׁרִינוּ, מֵה פּוֹב חֲלָקְנוּ,
 וּמֵה בָּעִים גּוֹרְלָנוּ, וּמֵה יָפָה יִרְשָׁתְנוּ; אֲשֶׁרִינוּ,
 שְׂאָנוּ מִשְׁפִּימִים וּמַעֲרִיבִים עָרֵב וּבִקָּר וְאוֹמְרִים
 פְּעַמִּים בְּכָל יוֹם:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יי אלהינו, יי אחד:

בְּרַךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַתְּהֵבֶת אֶת יי אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל לִבְבְּךָ, וּבְכָל נַפְשֶׁךָ, וּבְכָל
 מַאֲדֶךָ: וְהָיוּ תְהִלָּתְךָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אֲנִכִי מְצֹאָה

הַיּוֹם, עַל לִבְבְּךָ: וְשִׁנְנָתְךָ לְבַגְיָךְ וְדַפְרָתְךָ בָּס, בְּשַׁבְּחָתְךָ
 בְּבֵיתְךָ, וּבְלִבְתְּךָ בְּרַךְךָ, וּבְשִׁכְבְּךָ, וּבְקוּמָתְךָ: וּקְשָׁרְתָם
 לְאוֹת עַל יָדְךָ, וְהָיוּ לְטַמְּפַת בֵּין עֵינֶיךָ: וּבְתַבְתָּם עַל
 מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ, וּבְשַׁעֲרֶיךָ:

אַתָּה הוּא עַד שְׁלֹא נִבְרָא הָעוֹלָם,

אַתָּה הוּא מִשְׁנִבְרָא הָעוֹלָם,

אַתָּה הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאַתָּה הוּא

לְעוֹלָם הַבָּא. קַדְּשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ

עַל עַם מִקְדְּשֵׁי שִׁמְךָ, וּבִישׁוּעָתְךָ

מִלִּבְנוֹ תָרוּם וְתִגְבִּיהַ קַרְנֵנוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ

בְּקֶרֶב לְמַעַן שְׁמֹךְ, בְּרוּךְ הַמְּקַדֵּשׁ שְׁמוֹ בְּרַבִּים:

אֲתָהּ הוּא יי הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וּבְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם
הָעֲלִיּוֹנִים, אֲמַת אֲתָהּ הוּא רֵאשׁוֹן, וְאֲתָהּ
הוּא אַחֲרוֹן, וּמַבְלַעְדֵּךְ אֵין אֱלֹהִים. קִבֵּץ נְפוּצוֹת קִנְיֶךָ
מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ, יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כֹּל בְּאֵי עוֹלָם,
כִּי אֲתָהּ הוּא הָאֱלֹהִים לְבִדְךָ לְכֹל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ.
אֲתָהּ עֲשִׂיתְ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, אֶת הַיָּם וְאֶת
כֹּל אֲשֶׁר בָּם, וּמִי בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ בְּעֲלִיּוֹנִים
וּבַתְּחִתּוֹנִים, שְׂיֹאמַר לְךָ מֶה תַעֲשֶׂה, וּמֶה תַפְעֵל,
אֲבִינוּ שְׁבַשָּׁמַיִם, חַי וְקַיִם, עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד
בְּעִבּוֹר שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שְׁנִקְרָא עֲלֵינוּ, וְקַיִם
לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדְּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי
צַפְנִיָּה חוֹזֵק פְּאֻמּוֹר: בְּעֵת הַהִיא אֲבִיא אֲתֶכֶם, וּבְעֵת
קִבְצֵי אֲתֶכֶם, כִּי אֲתֵן אֲתֶכֶם לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה בְּכֹל
עַמֵי הָאָרֶץ, בְּשׂוֹבֵי אֶת שְׁבוֹתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם, אָמַר יי:

נכתב מאד לומר בכל יום פרשת תרומת הדין וסידור המערכה. ויכול לאומרה אפילו קודם אור היום בחורף.
ובקצין יאמרנה קודם פרשת החמיד:

וַיִּדְבֵר יי אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת אַהֲרֹן וְאֶת בְּנָיו לֵאמֹר
זֹאת תִּזְרֹת הָעֵלָה הוּא הָעֵלָה עַל מִזְבֵּחַ עַל
הַמִּזְבֵּחַ כֹּל הַזֵּלָה עַד הַבִּקְרָ וְאִשׁ הַמִּזְבֵּחַ תִּזְקַד בּוֹ:
וְלִבְשׁ הַכֹּהֵן מְדוּ בַד וּמְכַנְסֵי בַד יִלְבַּשׁ עַל בְּשָׂרוֹ וְהָרִים
אֶת הַדִּשָּׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאִשׁ אֶת הָעֵלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ
וְשְׁמוֹ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפִשֵׁט אֶת בְּגָדָיו וְלִבְשׁ בְּגָדִים

אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום
טהור: והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער
עליה הפהן עצים בבקר בבקר וערף עליה העלה
והקטיר עליה חלבי השלמים: אש תמיד תוקד על
המזבח לא תכבה:

כיום שאין אומרים תחנון אין אומרים זה:

ידי רצון מלפנה יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלינו ותמחול
לנו על כל חטאתינו, ותכפר לנו על כל עונותינו, ותמחול
ותסלח לנו על כל פשעינו, ושיבנה בית המקדש במהרה בימינו,
ונקריב לפניך קרבן תמיד ששכר בעדנו, כמו שכתבת עלינו
בתורתך על ידי משה עבדך כפי כבודך כאמור:

וידבר יי אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת
אלהם, את קרבני לחמי לאשי, ריח נידח
תשמרו להקריב לי במועדו: ואמרת להם, זה האשה
אשר תקריבו לי, כבשים בני שנה תמימים, שנים
ליום, עולה תמיד: את הכבש אחד תעשה בבקר,
ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשירית
האיפה סלת למנחה, בלולה בשמן בתית רביעת
ההין: עלת תמיד, העשיה בחר סיני לריח נידח
אשה לי: ונסכו רביעת ההין לכבש האחד, בקדש
הסך נסך שחר לי: ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים, במנחת הבקר וכנסכו תעשה, אשה
ריח נידח לי:

ולשחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יי, וזרקו בני אהרן
הכהנים את דמו על המזבח סביב:

אתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו, שהקטירו אבותינו לפניך את קטורת הסמים, בזמן שבית המקדש קיים, כאשר צוית אותם על יד משה נביאך, ככתוב בתורתך:

וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה, קַח לְךָ סָמִים: נְטֹף וּשְׁחַלְתָּ, וְחִלְבְּנָה, סָמִים, וּלְבֹנָה זָכָה, בַּד בְּבַד יִהְיֶה: וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת, לְקַח מַעֲשֵׂה רוּקַח, מִמֶּלֶח טָהוֹר קֹדֵשׁ: וּשְׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הַדֶּק, וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לְפָנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד, אֲשֶׁר אֹמַעַד לְךָ שָׁמָּה, קֹדֵשׁ קֹדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֹאמַר, וְהִקְטִיר עָלָיו אֱהֲרֹן קְטֹרֶת סָמִים, בְּבִקְרָב בְּבִקְרָב, בְּהִיטִיבוֹ אֶת הַנִּרְתָּ יִקְטִירָנָה: וּבְהֵעֲלוֹת אֱהֲרֹן אֶת הַנִּרְתָּ בֵּין הָעֲרֻבִים יִקְטִירָנָה, קְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנָי יי לְדֹרֹתֵיכֶם:

הָנוּ רַבָּנָן, פִּטּוּם הַקְטֹרֶת בִּיצֵד: שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וּשְׁמוֹנֶה מְנִים הָיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנְיַן יְמוֹת הַחֹמֶה, מְנָה לְכָל יוֹם פָּרַס בְּשַׁחֲרִית, וּפָרַס בֵּין הָעֲרֻבִים, וּשְׁלֹשָׁה מְנִים יִתְרִים, שְׁמֹהֶם מְכַנִּים כִּהְיוּ גְדוֹל מְלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, וּמְחֻזְרֵן לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרְב יוֹם הַכַּפּוּרִים, וְשׁוֹחֲקֵן יָפָה יָפָה כְּדִי שְׁתִּיחָא דְקָה מִן הַדִּקְחָה. וְאַחַד עָשָׂר סִמְמָנִים הָיוּ בָּהּ. וְאֵלוֹ הֵן: א הַצָּרִי ב וְהַצָּרֵן ג הַחֲלִבְנָה ד וְהַלְּבֹנָה ה מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מְנָה, ה מוֹר ו וְקִצְיֵעָה ז שְׁבֻלַת גֶּרֶד ח וְכַרְכָּם ט מִשְׁקַל שְׁשָׁה עָשָׂר שְׁשָׁה עָשָׂר מְנָה, ט הַקִּשְׁט שְׁנַיִם עָשָׂר,

י קלוּפָה שְׁלֹשָׁה, יי קַנְמוֹן תִּשְׁעָה. בְּרִית בְּרִשְׁיָנָה
 תִּשְׁעָה קָבִין, יין קַפְרִיסִין סְאִין תִּלְתָּא וְקָבִין תִּלְתָּא,
 וְאִם אֵין לֹו יין קַפְרִיסִין מְבִיא חֲמַר תּוֹרְזִין עֲתִיק. מְלַח
 סְדוּמִית רוֹבַע, מַעְלָה עֶשֶׂן, כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נָתַן
 תְּבַבְלִי אוֹמֵר: אֵף כִּפְתַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שְׁהוּא, וְאִם נָתַן בָּהּ
 דְּבִשׁ פְּסָלָה, וְאִם חֲסַר אֶחָד מִכָּל סַמְמָנֵיהָ חַיֵּב מִיָּתָהּ:

רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָא שְׂרָף
 הַנוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקֶּמֶת, בְּרִית בְּרִשְׁיָנָה שֹׁשְׁפִין בָּהּ
 אֶת הַצִּפְרוֹן, כְּדִי שְׁתֵּהא נְאָה; יין קַפְרִיסִין שֹׁשׂוֹרִין
 בּוֹ אֶת הַצִּפְרוֹן, כְּדִי שְׁתֵּהא עֲזָה, וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין
 לָהּ, אֵלָא שְׁאִין מַכְנִיסִין מִי רַגְלִים בְּמַקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תִּנְיָא רַבִּי נָתַן אוֹמֵר: כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר: הֲדַק
 הַיֵּטֵב, הַיֵּטֵב הֲדַק, מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפָה לְבָשָׁמִים.
 פְּטָמָה לַחְצֵאִין בְּשָׂרָה, לְשִׁלִּישׁ וְלִרְבִיעֵ, לֹא שְׁמַעְנוּ.
 אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכָּלָל, אִם כְּמִדְתָּהּ בְּשָׂרָה לַחְצֵאִין.
 וְאִם חֲסַר אֶחָד מִכָּל סַמְמָנֵיהָ חַיֵּב מִיָּתָהּ:

תִּנְיָא בַר קַפְרָא אוֹמֵר. אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים
 שָׁנָה הִזְתָּה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לַחְצֵאִין. וְעוֹד
 תִּנְיָ בַר קַפְרָא, אֵלֹו הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל דְּבִשׁ,
 אֵין אָדָם יְכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ, וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ
 דְּבִשׁ, מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אִמְרָה, פִּי כָּל שְׂאֵר וְכָל דְּבִשׁ
 לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אֲשֶׁה לִּי:

ג'פּ יי צְבָאוֹת עֲמֵנוּ, מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: ג'פּ יי צְבָאוֹת,
 אֲשֶׁרֵי אָדָם בִּטָּח בָּהּ: ג'פּ יי הוֹשִׁיעָה, הַסֵּלֵךְ יַעֲגֹו בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:

תפלת השחר

וְעָרְבָה לִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדָמוֹנוֹת:

כַּמְנַחֵה אֵין אֹמְרִים זֶה:

אֲבִי הוּא מְסַדֵּר סֵדֵר הַמַּעֲרָכָה מִשָּׁמָּה דְנִמְרָא,
וְאֵלֶּפָּא דְאַבָּא שָׂאוּל, מַעֲרָכָה גְדוּלָה קוֹדְמַת
לְמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטָרֶת, וּמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטָרֶת
קוֹדְמַת לְסִדּוֹר שְׁנֵי גִזְרֵי עֲצִים, וְסִדּוֹר שְׁנֵי גִזְרֵי עֲצִים
קוֹדֵם לְדִשּׁוֹן מְזֻבַּח הַפְּנִימִי, וְדִשּׁוֹן מְזֻבַּח הַפְּנִימִי קוֹדֵם
לְהַטְבַּת חֲמֹשׁ גֵּרֹת, וְהַטְבַּת חֲמֹשׁ גֵּרֹת קוֹדְמַת לְדָם
הַתְּמִיד, וְדָם הַתְּמִיד קוֹדֵם לְהַטְבַּת שְׁתֵּי גֵּרֹת, וְהַטְבַּת
שְׁתֵּי גֵּרֹת קוֹדְמַת לְקְטָרֶת, וְקְטָרֶת קוֹדְמַת לְאַבְרִים,
וְאַבְרִים לְמִנְחָה וּמִנְחָה לְחֻבְתִּין, וְחֻבְתִּין לְנִסְכִּין,
וְנִסְכִּין לְמוֹסָפִין, וּמוֹסָפִין לְבִזְיִכִּין, וּבִזְיִכִּין קוֹדְמִין
לְתְּמִיד שֶׁל בֵּין הָעֲרֻבִים. שְׁנַאֲמַר, וְעָרְבָה עֲלֵיהֶּ הָעֵלָּה
וְהַקְטִיר עֲלֵיהֶּ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים, עֲלֵיהֶּ הַשְּׁלָם כָּל
הַקְרָבָנוֹת כֻּלָּם:

אָנָּה, בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ, תִּתִּיר צְרוּדָה.
קָבַל רִנַּת עַמְּךָ, שְׁלֻבְנוּ, שְׁהֲרֵנוּ נוֹרָא.
נָא גְבוּר, הוֹדֵשִׁי יְהוּדָה, כְּבַבַּת שְׁמָרִם.
בְּרַבִּים, שְׁהֲרֵם, רַחֲמֵי צְדִיקְךָ תְּמִיד גְּמִלִם.
חֲסִין קְדוֹשׁ, בְּרוּב מְזֻבָּה נִהַל עֲדָתְךָ.
יְחִיד, נְאֻה, לַעֲמֶךָ פְּנֵה, זֹכְרֵי קְדוּשָׁתְךָ.
שׁוֹשְׁתְנוּ קָבַל, וְשִׁמְעֵ צַעֲקוֹתֵנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת.

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

כִּיּוֹם שֶׁאֵין אֹמְרִים תַּחֲנוּן אֵין אֹמְרִים זֶה:

רְבוֹן הָעוֹלָמִים, אֲתָה צוֹיִתְנוּ, לְהַקְרִיב קָרְבַן הַתְּמִיד בְּמוֹעֵדוֹ,
וְלְהַקְטִיר הַקְטָרֶת בְּמִנְחָה, וְלִהְיוֹת הַכֹּהֲנִים בְּעִבּוֹדְתָם,
וְלִהְיוֹת בְּרוּכָם, וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲטָדָם, וְעַתָּה בְּעוֹנוֹתֵינוּ, הֲרִיב בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ וּבְטַל הַתְּמִיד וְהַקְטָרֶת, וְאֵין לָנוּ לֹא כֹהֵן בְּעִבּוֹדְתוֹ, וְלֹא

לוי בדוכנו, ולא ישראל במעמדו: לכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו
ואלהי אבותינו שיהא שית שפלותינו חשוב וקבל לפניך, כאלו
הקרבנו קרבן התמיד במועדו, ועמדנו על מעמדו, והקטרנו הקטרת
בזמנה, כמה שנאמר, וְנִשְׁלַטָּה פְּרִים שִׁפְתֵינוּ: ונאמר זאת התורה
לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמזואים ולזבח השלמים:

« אִיזְהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים, קִדְשֵׁי
קִדְשִׁים שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן. פֶּר
וְשַׁעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן
בְּצִפּוֹן, וְקַבּוּל דָּמָן בְּכֹלֵי שָׂרֵת בְּצִפּוֹן,
וְדָמָן טָעוֹן הַזֵּיהָ עַל בֵּין הַבְּדִים, וְעַל
הַפְּרָכָת, וְעַל מִזְבַּח הַזֹּהֵב. מִתְּנָה
אֶחָת מֵהֵן מְעַכְּבָת. שִׁירֵי הַדָּם הָיָה
שׁוֹפֵךְ עַל יִסּוּד מַעְרְבֵי שֶׁל מִזְבַּח
הַחִיצוֹן, אִם לֹא נָתַן לֹא עֵבֶב: כִּפְּרִים
הַנְּשָׂרְפִים, וְשַׁעִירִים הַנְּשָׂרְפִים,
שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן, וְקַבּוּל דָּמָן בְּכֹלֵי שָׂרֵת
בְּצִפּוֹן, וְדָמָן טָעוֹן הַזֵּיהָ עַל הַפְּרָכָת,
וְעַל מִזְבַּח הַזֹּהֵב. מִתְּנָה אֶחָת מֵהֵן
מְעַכְּבָת. שִׁירֵי הַדָּם, הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל
יִסּוּד מַעְרְבֵי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן, אִם לֹא

נָתַן לֹא עֵבֶב, אֱלוֹ וְאֱלוֹ נִשְׁרָפִין בְּבֵית
 הַדָּשָׁן: יִחַטְאוּת הַצְּבוּר וְהַיְחִיד, אֱלוֹ הֵן
 חַטְאוּת הַצְּבוּר: שְׁעִירֵי רְאִשֵׁי חֲדָשִׁים
 וְשֵׁל מוֹעֲדוֹת, שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן, וְקָבוּל
 דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בְּצִפּוֹן, וְדָמָן טָעוֹן
 אַרְבַּע מִתְּנוֹת עַל אַרְבַּע קַרְנוֹת, כִּי־עַד:
 עָלָה בְּכַבֵּשׁ וּפָנָה לְסוּבָב, וּבֹא לוֹ
 לְקַרְןֵי דְרוֹמִית מְזֻרְחִית, מְזֻרְחִית
 צְפוֹנִית, צְפוֹנִית מְעֻרְבִית, מְעֻרְבִית
 דְרוֹמִית. שְׁיֵרֵי הַדָּם הֵיא שׁוֹפֵךְ עַל
 יְסוּד דְרוֹמִי, וְנֹאכְלִין לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים
 לְזִכְרֵי כְהֵנָה בְּכָל מֵאכְלָא, לְיוֹם
 וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת:

י הָעוֹלָה, קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים, שְׁחִיטָתָהּ בְּצִפּוֹן,
 וְקָבוּל דָּמָהּ בְּכָלִי שָׂרֵת בְּצִפּוֹן,
 וְדָמָה טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע, וְשִׁעוֹנָה
 הַפֶּשֶׁט וְנִתְּוָח, וְכָלִיל לְאִשִּׁים: הַזְּבָחִי שְׁלָמִי
 צְבוּר וְאַשְׁמוֹת, אֱלוֹ הֵן אֲשָׁמוֹת: אִשָּׁם גְּזוּלוֹת,
 אִשָּׁם מְעִילוֹת, אִשָּׁם שְׁפָחָה חֲרוּפָה, אִשָּׁם
 גְּזִיר, אִשָּׁם מְצוּרַע, אִשָּׁם תְּלוּי. שְׁחִיטָתָן

בְּצַפּוֹן, וְקָבוּל דְּמֶן בְּכָלִי שָׂרַת בְּצַפּוֹן, וְדָמֶן
טָעוֹן שְׁתֵּי מַתְנוֹת שָׁהֵן אַרְבַּע, וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים
מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֵנָה, בְּכָל מֵאֲכָל, לְיוֹם
וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת:

וְהַתּוֹרָה וְאֵיל גְּזִיר, קְדָשִׁים קָלִים, שְׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם
בְּעֶזְרָה, וְדָמֶן טָעוֹן שְׁתֵּי מַתְנוֹת שָׁהֵן אַרְבַּע,
וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר, לְכָל אָדָם, בְּכָל מֵאֲכָל, לְיוֹם וְלַיְלָה
עַד חֲצוֹת. הַמּוֹרָם מֵהֶם פּוֹצֵא בָהֶם, אֱלֹא, שְׁהַמּוֹרָם
נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וְלַבְּנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם:

וְשָׁלְמִים, קְדָשִׁים קָלִים, שְׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה,
וְדָמֶן טָעוֹן שְׁתֵּי מַתְנוֹת שָׁהֵן אַרְבַּע, וְנֶאֱכָלִין
בְּכָל הָעִיר, לְכָל אָדָם, בְּכָל מֵאֲכָל, לְשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה
אַחַד. הַמּוֹרָם מֵהֶם, פּוֹצֵא בָהֶם, אֱלֹא, שְׁהַמּוֹרָם נֶאֱכָל
לַכֹּהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וְלַבְּנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם:

הַהֶבְכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח, קְדָשִׁים קָלִים, שְׁחִיטָתָן בְּכָל
מְקוֹם בְּעֶזְרָה, וְדָמֶן טָעוֹן מַתְנֵה אַחַת, וּבִלְבָד
שְׁיִתֵּן פְּגָנָד הַיְסוּד. שְׁנֵה בְּאֵבִילָתָן, הַכֹּבֹד נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים,
וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל אָדָם, וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר, בְּכָל מֵאֲכָל,
לְשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אַחַד. הַפֶּסַח, אֵינוֹ נֶאֱכָל אֱלֹא בַּיְלָה,
וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֱלֹא עַד חֲצוֹת, וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֱלֹא לְמַנְוִי,
וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֱלֹא צְלִי:

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר, בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת
הַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת: «מִקֵּל וְחֹמֶר. (ב) וּמִגְּזֵרָה

שְׁוֵה. ^(ג) מִבְּנֵי אָב מִכְּתוּב אֶחָד, וּמִבְּנֵי אָב
 מִשְׁנֵי כְּתוּבִים. ^(ד) מִכָּל וּפָרַט. ^(ה) וּמִפָּרַט וְכָלֵל.
^(ו) כָּל וּפָרַט וְכָלֵל, אִי אֶתְהַדָּן אֶלָּא פְּעִין הַפָּרַט.
^(ז) מִכָּלֵל שֶׁהוּא צָרִיךְ לְפָרַט, וּמִפָּרַט שֶׁהוּא
 צָרִיךְ לְכָלֵל. ^(ח) כָּל דְּבַר שֶׁהִיא בְּכָלֵל וַיֵּצֵא מִן
 הַכָּלֵל לְלַמֵּד, לֹא לְלַמֵּד עַל עֲצָמוֹ יֵצֵא, אֶלָּא
 לְלַמֵּד עַל הַכָּלֵל כִּלּוֹ יֵצֵא. ^(ט) כָּל דְּבַר שֶׁהִיא
 בְּכָלֵל, וַיֵּצֵא לְטַעוֹן טַעֵן אֶחָד שֶׁהוּא כְּעַנְיָנוּ,
 יֵצֵא לְהַקְלֵל וְלֹא לְהַחְמִיר. ^(י) כָּל דְּבַר שֶׁהִיא
 בְּכָלֵל וַיֵּצֵא לְטַעוֹן טַעֵן אֶחָד שֶׁלֹּא כְּעַנְיָנוּ, יֵצֵא
 לְהַקְלֵל וְלְהַחְמִיר. ^(יא) כָּל דְּבַר שֶׁהִיא בְּכָלֵל וַיֵּצֵא
 לְדוֹן בְּדָבָר חֲדָשׁ, אִי אֶתְהַדָּן יְכוּל לְהַחְזִירוֹ
 לְכָלֵל, עַד שֶׁיִּחְזְרוּנוּ הַכְּתוּב לְכָלֵל בְּפִרְוֵשׁ.
^(יב) דְּבַר הַלְּמַד מֵעַנְיָנוּ, וְדָבָר הַלְּמַד מִסּוּפוֹ.
^(יג) וְכֵן (כ"א וכ"ב) שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים זֶה אֶת
 זֶה, עַד שֶׁיָּבֵא הַכְּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וַיְכַרֵּעַ בֵּינֵיהֶם.
 יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּכְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֲלָקָה בְּתוֹרַתְךָ.

יְתַגְדֵּל וְיַתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אָמֵן בְּעֻלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתָהּ וְיַסְלִיךְ מַלְכוּתָהּ,
 וְיַצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. אָמֵן בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְתַנִּי דְּכָל
 בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֻלְמָא וּבְזַמַּן קָרִיב וְאַמְרוּ אָמֵן: יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא סְבִירָה לְעָלַם
 וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יְתַבְרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְעַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר
 וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אָמֵן לְעָלַם מִן כָּל בְּרַבְתָּא
 וְשִׁירְתָּא, הַשְּׁבַתְתָּא וְהַמְתָּא, דְּאִסְרִין בְּעֻלְמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן:

על ישראל ועל רבנו, ועל תלמידיו ועל כל תלמידי תלמידיו, ועל כל שאן דעסקין באורחא, די באתרא דדין ודי בקל אתר ואתר, תיא להון ולבון שלמא רבא תנא וחסדא ורחמינ וחיין ארכין וכוונא ותיא ופורקנא מן קדם אבהון דבשמיא ואמרו אמן: תיא שלמא רבא מן שמיא ותיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עשה שלום (כעשרית השלום) בקרומוי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

הוֹדוּ ^{יהיא טו ה} לַי קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ, הוֹדִיעוּ בְעַמִּים
עֲלִילוֹתַי: שִׁירוּ לוֹ וּזְמְרוּ לוֹ, שִׁיחוּ בְּכָל
נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ, יִשְׂמַח לֵב
מְבַקְשֵׁי יי: דְרָשׁוּ יי וְעֹז, בִּקְשׁוּ פָנָיו תָּמִיד:
זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְתִּיּוֹ וּמִשְׁפָּטָיו
פִּיהוּ: זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו:
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זְכְרוּ
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דְּבַר צְוָה לְאַלְפֵי דוֹר: אֲשֶׁר
כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וַיִּשְׁבּוּעַתּוֹ לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידָהּ
לְיַעֲקֹב לְחֹק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לְאֹמֵר: לְךָ
אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן, חֹבֵל נַחֲלַתְכֶם: בְּהִיוֹתְכֶם
מְתֵי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ: וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי
אֶל גּוֹי, וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר: לֹא הִנִּיחַ
לְאִישׁ לַעֲשֹׂקֶם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אֵל
תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי, וּבִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ: שִׁירוּ לַי
כָּל הָאָרֶץ, בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם אֵל יוֹם יִשׁוּעַתּוֹ: סִפְרוּ
בְּגוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ, בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי

גדול יי ומהלל מאד, ונזרא הוא על כל אלהים:
כי כל אלהי העמים אלילים | ויי שמים עשה:
הוד והדר לפניו, עז וחדוה במקומו: הבו ליי
משפחות עמים, הבו ליי כבוד ועז: הבו ליי
כבוד שמו, שאו מנחה ובאו לפניו, השתחוו
ליי בהדרת קדש: חילו מלפניו כל הארץ,
אף תפון תבל כל תמוט: ישמחו השמים ותגל
הארץ ויאמרו בגוים יי מלך: ירעם הים ומלאו
יעלין השדה וכל אשר בו: אז ירננו עצי היער,
מלפני יי כי בא לשפוט את הארץ: הודו ליי
כי טוב, כי לעולם חסדו: ויאמרו הושיענו
אלהי ישענו, וקבצנו והצילנו מן הגוים, להודות
לשם קדשך, להשתבח בתהלתך: ברוך
יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם, ויאמרו
כל העם אמן והלל ליי: רוממו יי אלהינו
והשתחוו להדם רגליו, קדוש הוא: רוממו יי
אלהינו והשתחוו להר קדשו, כי קדוש יי
אלהינו: והוא רחום יכפר עון ולא ישחית,
והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: אתה
יי לא תכלא רחמיק ממני, חסדך ואמתך
תמיד יצרוני: זכר רחמיק יי וחסדיך, כי

מעולם הַמָּוֶה: תָּנוּ עֵץ לְאֱלֹהִים, עַל יִשְׂרָאֵל
 וְנַאֲוֹתוֹ, וְעִזּוֹ בַּשְּׁחָקִים: נֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ,
 אֵל יִשְׂרָאֵל, הוּא נוֹתֵן עֵץ וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם, בְּרוּךְ
 אֱלֹהִים: אֵל נִקְמוֹת יי, אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ:
 הַנְּשֵׂא שִׁפְט הָאָרֶץ, הַשֵּׁב גְּמוּל עַל גְּאִים:
 לִי הַיְשׁוּעָה, עַל עַמֶּךָ בְּרַכְתָּהּ סֵלָה: יי צְבָאוֹת
 עִמָּנוּ, מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יי צְבָאוֹת,
 אֲשֶׁרִי אָדָם בִּטַּח בְּךָ: יי הוֹשִׁיעָה, הַמַּלְךְ
 יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קִרְאָנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבְרַךְ
 אֶת נַחֲלֹתֶךָ, וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם: גִּפְשָׁנוּ
 חֲפָתָה לִי, עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׂמַח
 לִבֵּנוּ, כִּי בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ בְטַחְנוּ: יְהִי חֲסִדֶךָ יי
 עֲלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ: הִרְאָנוּ יי חֲסִדֶךָ,
 וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ: קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ, וּפְדָנוּ
 לְמַעַן חֲסִדֶךָ: אָנֹכִי יי אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךָ מֵאָרֶץ
 מִצְרַיִם, הִרְחַב פִּיךָ וְאִמְלֵאָהּ: אֲשֶׁרִי הָעָם
 שָׁכַכָה לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעָם שְׁיִי אֱלֹהֵיוּ: וְאֲנִי
 בְּחֲסִדֶךָ בְטַחֲתִי יִגַּל לְבִי בִישׁוּעָתֶךָ, אֲשִׁירָה
 לִי כִּי גִמַּל עָלַי:

מְזֻמּוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אַרְוִמְךָ יי כִּי דִלִיתָנִי,
 וְלֹא שִׁמַּחְתָּ אֵיכִבִּי לִי: יי אֱלֹהֵי, שׁוּעָתִי אֵלֶיךָ

תר"א (א) תהלים סח לה: (ב) שם סח לו: (ג) שם צד א: (ד) שם צד ב: (ה) שם ג ט: (ו) שם טו ח: (ז) שם
 פד יג: (ח) שם כ י: (ט) שם כח ט: (י) שם לג כ: (כ) שם לג כא: (ל) שם לג כב: (מ) שם סח ח: (נ) שם
 מד כז: (ס) שם סא יא: (ע) שם קמד טז: (פ) שם יג ו: (צ) שם ל:

וּתְרַפְּאֵנִי: יי הַעֲלִיתָ מִן שְׂאוֹל נַפְשִׁי, חַיִּיתָנִי מִיַּד־יָדַי בּוֹר:
 וּזְמַרוּ לַיי הַסִּידִי, וְהוֹדוּ לְזִכְרֵךְ קְדוֹשׁ: כִּי רָגַע בְּאִפּוֹ,
 חַיִּים בְּרָצוֹנוֹ, בַּעֲרַב יְלִין בְּכִי, וּלְבַקֵּר רָנָה: וְאֲנִי אִמְרַתִּי
 בְּשִׁלּוּי, בַּל אֶמוֹט לְעוֹלָם: יי בְּרָצוֹנְךָ הַעֲמַדְתָּה לְהַרְרִי
 עוֹ, הַסְתַּרְתָּ פְּנֶיךָ הַיִּיתִי נִבְהַל: אֱלֹהֵי יי אֶקְרָא, וְאֵל יי
 אֶתְחַנֵּן: מַה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֵל שַׁחַת, הַיּוֹדֵךְ עֶפֶר
 הַיּוֹגֵד אִמְתָּךְ: שָׁמַע יי וְחַנּוּנִי, יי הִיָּה עוֹזֵר לִי: הַפְּכֵת
 מִסַּפְדֵי לְמַחֹל לִי, פִּתְחֵת שְׁקִי וְחַאֲרָנִי שְׁמַחָה: לְמַעַן
 יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם, יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֹדֶךָ:

יי סִלְּךָ, יי סִלְּךָ, יי יִסְלַךְ לְעֹלָם וְעַד בִּי: וְהִיָּה יי לְסִלְּךָ עַל כָּל הָאָרֶץ
 בַּיּוֹם הַהוּא וְהִיָּה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

הוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם, לַיהוּדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ, לְהַשְׁתַּבַּח
 בְּתַהֲלֻקְתָּךְ: בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמֵר
 כָּל הָעַם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: לְכָל הַנְּשָׁמָה תַהֲלֵל יְהִי הַלְלוּיָהּ:

כחול יאמר זה וכשבת וכיוצא אומרים למנצח מזמור לדוד השמים מספרים וכו'. תמצא להלן

לְמַנְצַח בְּגִיטַת מוֹמֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחַנּוּ וַיְבָרְכֵנוּ, יָאֵר פְּנֵינוּ אֲתָנוּ סְלָה:
 לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָבָךָ, בְּכָל גּוֹיִם יִשְׁעֵתְךָ: יוֹדֵךְ עַמִּים | אֱלֹהִים,
 יוֹדֵךְ עַמִּים כָּלָם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאִמִּים, כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל, וְלֹאֲמִים
 בְּאֶרֶץ תַּנְחֵם סְלָה: יוֹדֵךְ עַמִּים | אֱלֹהִים, יוֹדֵךְ עַמִּים כָּלָם: אֶרֶץ נִתְּנָה
 יְבוּלָהּ, יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים, וַיִּירָאוּ אֲתָנוּ כָּל אֲפָסֵי אֶרֶץ:
 לְשֵׁם יְיָ קְדוֹשָׁא בְּרוּךְ הוּא וְשִׁבְעִיתִיהּ לְיִתְדָא שֵׁם ייָה בְּרַ"ה בִּיתְדָא
 שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ שְׂאֵמַר וְהִיָּה הָעוֹלָם, בְּרוּךְ הוּא,
 בְּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, בְּרוּךְ גּוֹזֵר
 וּמְקַיֵּם, בְּרוּךְ עוֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית, בְּרוּךְ
 מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ, בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל

הַבְּרִיּוֹת, בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב
 לַיְרֵאָיו, בְּרוּךְ חַי לְעַד וְקַיָּים לְנֶצַח, בְּרוּךְ
 פּוֹדֶה וּמְצִיל בְּרוּךְ שְׁמוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה
 יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל, אָב
 הַרְחֵמֵן, הַמְהַלֵּל בְּפֶה עַמּוֹ, מְשַׁבַּח
 וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו, וּבְשִׁירֵי
 דָוִד עַבְדְּךָ. נְהַלֵּלְךָ יי אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׁבְחוֹת
 וּבְזִמְרוֹת. נְגַדְלֶךָ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאֶרְךָ,
 וְנִמְלִיכְךָ וְנִזְכִּיר שְׁמֶךָ מִלְּכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ,
 יְחִיד, חַי הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ. מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר
 עַדִּי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
 מֶלֶךְ מְהַלֵּל בִּתְשֻׁבּוֹת:

א"א מוטור לתודה בשבת וכיו"ט ולא בע"פ ובחזו"מ של פסח ולא בערב יריכ:

מְזִמּוֹר לְתוֹדָה, הָרִיעוּ לִי כָּל הָאָרֶץ: עַבְדּוֹ אֵת יי
 בְּשִׁמְחָה, בָּאוּ לִפְנֵי בְרִנָּה: דַּעוּ כִּי יי הוּא
 אֱלֹהִים, הוּא עֲשֵׂנוּ, וְלוֹ אֲנַחֵנוּ, עַמּוֹ, וְצֵאן מִרְעִיתוֹ: בָּאוּ
 שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה, חֲצִרוֹתָיו בְּתִהְלָה, הוֹדוּ לוֹ בְּרִכּוֹ שְׁמוֹ:
 כִּי טוֹב יי, לְעוֹלָם חֲסִדוֹ, וְעַד דָּר וְדָר אֲמוּנָתוֹ:
 יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו:
 יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד

עוֹלָם: מִמְזַרְח שְׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ, מְהַלְלֵ
 שֵׁם יי: רָם עַל כָּל גּוֹיִם א יי, עַל הַשָּׁמַיִם
 כְּבוֹדוֹ: יי שִׁמְךָ לְעוֹלָם, יי זְכָרְךָ לְדוֹר
 וָדוֹר: יי בַּשָּׁמַיִם הִכִּין כֶּסֶף, וּמַלְכוּתוֹ
 בְּכָל מְשָׁלָה: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל
 הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יי מֶלֶךְ: יי מֶלֶךְ
 יי מֶלֶךְ, יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד: יי מֶלֶךְ
 עוֹלָם וָעַד, אֲבָרוּ גוֹיִם מֵאֶרֶצוֹ: יי הַפִּיר
 עֲצַת גּוֹיִם, הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמּוּם: רַבּוֹת
 מַחְשְׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ, וְעֲצַת יי הִיא
 תְּקוּם: עֲצַת יי לְעוֹלָם תִּעַמֵּד, מַחְשְׁבוֹת
 לָבוֹ לְדוֹר וָדוֹר: כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי, הוּא
 צָוָה וַיַּעֲמֵד: כִּי בָחַר יי בְּצִיּוֹן, אֲנֹה
 לְמוֹשָׁב לוֹ: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹיָהּ, יִשְׂרָאֵל
 לְסִגְדָתוֹ: כִּי, לֹא יִטְשֵׁי עַמּוֹ, וְנַחֲלָתוֹ לֹא
 יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם יַכִּיֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית,
 וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל

תר"א א) חהלים ק"ג: ב) שם שם ד': ג) שם קלה י"ב: ד) שם ק"ב י"ט: ה) דה"א טו לא: ו) שמות טו י"ח:
 ז) חהלים י' טו: ח) שם לג י' טו) משלי י"ט כא: י) חהלים לג י"א: כ) שם שם ט: ל) שם קלב י"ג:
 מ) שם קלה ד': נ) שם צד י"ד: ס) שם צח לח:

חַמַּתּוֹ: ייִ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם
קָרְאֵנוּ:

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְלָלוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁרִי
הָעַם שָׁכְבָה לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁיִי אֱלֹהֵיוֹ:
תְּהִלָּה לְדָוִד, אֲרוֹמְמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאַבְרָכָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכֹל יוֹם אֲבָרְכֶךָ, וְאַהֲלִלָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל ייִ וּמְהִלָּל מְאֹד, וְלִגְדֹלְתוֹ
אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֶׂיךָ, וְגִבּוֹרְתֶיךָ
יִגְדִּי: הֵדָר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
אֲשִׁיחָה: וְעִזּוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִדֹלְתֶיךָ
אֲסַפְּרֶנָּה: זָכַר רַב טוֹבְךָ יִפְיֵעוּ, וְצִדְקוֹתֶיךָ יִרְנְנוּ:
חֲנּוּן וְרַחֲמוֹם ייִ, אֲרַךְ אַפַּיִם וְגִדֹל חַסֵּד: טוֹב ייִ לְכֹל,
וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ ייִ כָּל מַעֲשֶׂיךָ,
וְחִסְדֶיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתֶיךָ יֹאמְרוּ,
וְגִבּוֹרְתֶיךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבַנְיָהּ הָאָדָם גִּבּוֹרְתָיו,
וְכְבוֹד הֵדָר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶיךָ, מַלְכוּת כָּל
עוֹלָמִים, וּמִמְשַׁלְתֶיךָ בְּכֹל דָּר וָדָר: סוֹמֵךְ ייִ לְכֹל
הַנִּפְלְאִים, וְזוֹקֵף לְכֹל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהִים
יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכֹלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ
אֶת יַדְּךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי רָצוֹן: צַדִּיק ייִ בְּכֹל
דִּרְכָיו, וְחִסִּיד בְּכֹל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב ייִ לְכֹל קוֹרְאָיו,

לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת: רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה,
 וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יי אֵת כָּל
 אֲהַבָּיו, וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תִּהְלֵת יי
 יִדְבַּר פִּי, וַיְבָרֵךְ כָּל בְּשָׂר נִשְׁמַח קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְאַנְחֵנוּ נְבָרֵךְ יְיָ, מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:
 הַלְלוּיָהּ, הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֵת יי: אֶהְלֵלָהּ
 יי בְּחַיֵּי, אֲזַמְּרָה לְאֵלֵהֶי בְּעוֹדֵי:
 אֵל תִּבְטְחוּ בַּנְּדִיבִים, בְּכֵן אָדָם שָׂאִין
 לוֹ תִשׁוֹעָה: תִּצַּא רוּחוֹ יֵשֵׁב לְאֲדָמָתוֹ,
 בַּיּוֹם הַהוּא אֲכַדּוּ עֲשֵׂתִנְתִּיו: אֲשֶׁרִי
 שָׂאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ, שִׁבְרוּ עַל יי אֱלֹהֵיו:
 עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֵת הַיָּם וְאֵת כָּל
 אֲשֶׁר בָּם, הַשְׁמֵר אֵמֶת לְעוֹלָם: עֲשֵׂה
 מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים, נָתַן לָחֶם לְרַעֲבִים, יי
 מִתִּיר אֶסְוִרִים: יי פָקַח עֵוְרִים, יי זִוְקַף
 כְּפוּפִים, יי אֲהַב צְדִיקִים: יי שִׁמֵּר אֵת
 גֵּרִים, יִתּוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזִיד, וְדַרְךְ
 רְשָׁעִים יַעֲזוּת: יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ
 צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ, כִּי טוֹב זַמְרָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי נָעִים נֶאֱוָה
תְּהִלָּה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יי, נִדְחֵי
יִשְׂרָאֵל יִכְנָס: הָרוּפֵא לְשִׁבְרֵי לֵב, וּמַחְבֵּשׁ
לְעֵצְבוֹתָם: מוֹנֵה מִסְפָּר לְכוֹכְבִים, לְכֹלֵם שְׁמוֹת
יִקְרָא: גְּדוֹל אֲדֹנָינוּ וְרַב כֹּחַ, לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר:
מַעֲזוֹד עֲנוּיִם יי, מִשְׁפִּיל רַשְׁעִים עַדֵי אָרֶץ: עֲנוּ
לֵי בְּתוּדָה, זַמְרוּ לְאֱלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה
שָׁמַיִם בְּעָבִים, הַמְכִּין לְאָרֶץ מָטָר, הַמְצַמִּיחַ
הָרִים חֲצִיר: נוֹתֵן לְבַהֲמָה לַחֲמָה, לְבָנֵי עֵרֶב
אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בְגִבּוֹרַת הַסּוּם יִחַפֵּן, לֹא
בְּשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רוֹצֶה יי אֶת יִרְאִיו, אֶת
הַמִּיֻחָלִים לְחַסְדּוֹ: שֹׁבְחֵי יְרוּשָׁלַיִם אֶת יי, הַלְלֵי
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן: כִּי חֹזֵק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ, בְּרֹךְ
בְּגִיד בְּקַרְבֶּךָ: הַשֵּׁם גְּבוּלֶךָ שְׁלוֹם, חֲלָב חֲטִיִּם
יִשְׁבִּיעֶךָ: הַשְׁלַח אִמְרָתוֹ אָרֶץ, עַד מֵהָרָה יִרוּץ
דְּבָרוֹ: הַנָּתַן שְׁלֵג בְּצִמְרָה, כְּפֹר כְּאֶפֶר יַפְזֹר:
מִשְׁלֵיךְ קַרְחוֹ כְּפֹתִים, לְפָנַי קָרְתוֹ מִי יַעֲמֹד:
יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם, יֵשֵׁב רוּחוֹ יִלְלוּ מַיִם: מִגִּיד
דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב, חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא
עָשָׂה כֵן לְכֹל גּוֹי, וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי יָדְעוּם, הַלְלוּיָהּ:
הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ אֶת יי מִן הַשָּׁמַיִם,
הַלְלוּהוּ בְּמַרוֹמִים: הַלְלוּהוּ

כָּל מְלֹאכֵיוֹ, הִלְלוּהוּ כָּל צְבָאוֹ:
 הִלְלוּהוּ שָׁמַשׁ וַיָּרַח, הִלְלוּהוּ כָּל כּוֹכָבֵי
 אוֹר: הִלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְהַמַּיִם
 אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יי',
 כִּי הוּא צִוָּה וַנִּבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד
 לְעוֹלָם, חֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הִלְלוּ אֶת
 יי' מִן הָאָרֶץ, תַּנְיִינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת: אִשׁ
 וּבָרָד, שֶׁלֶג וְקִיטּוֹר, רוּחַ סַעֲרָה עֹשֶׂה
 דְּבָרוֹ: הַהָרִים וְכָל גְּבְעוֹת, עֵץ פְּרִי וְכָל
 אֲרָזִים: תְּחִיָּה וְכָל בְּהֵמָה, רֶמֶשׂ וְצַפּוֹר
 כָּנָף: מְלֹכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים, שָׂרִים
 וְכָל שֹׁפְטֵי אֶרֶץ: בַּחֲוָרִים וְגַם בַּתּוֹלְדוֹת,
 זְקֵנִים עִם נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יי' כִּי
 נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ, הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם:
 וַיֵּרָם קָרָן לְעַמּוֹ, תְּהַלֵּה לְכָל חַסִּידָיו,
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ, הִלְלוּיָהּ:

הִלְלוּיָהּ, שִׁירוּ לַיי שִׁיר הַדָּשׁ, תְּהַלְּתוּ בְּקֹהֵל
 חַסִּידִים: יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעִשְׂיוֹ, בְּנֵי
 צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמַלְכָם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחּוֹל, בְּתַף

וְכַנּוּר יִזְמְרוּ לוֹ: כִּי רוּצָה יְיָ בְּעַמּוֹ, יִפְאֵר עַנּוּיָם
 בִּישׁוּעָה: יַעֲלֶזוּ חֲסִידִים בְּכְבוֹד, יִרְנְנוּ עַל
 מִשְׁכְּבוֹתָם: רוּמָמוֹת אֵל בְּגֵרוֹנָם, וְתָרַב פִּיפְיֹת
 בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם, תּוֹכַחוֹת בַּלְּאֲמִים:
 לְאֶסֶר מַלְכֵיהֶם בְּזַקִּים, וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְּלֵי
 בְּרִזָּל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב, הַדָּר הוּא
 לְכָל חֲסִידָיו, הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֲזוֹ:
 הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ, הַלְלוּהוּ כְּרַב גְּדֻלוֹ: הַלְלוּהוּ
 בְּתַקְעַ שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנֶבֶל וְכַנּוּר: הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמְחֹל,
 הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִנֵּב: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמְעַ, הַלְלוּהוּ
 בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה תִּתְהַלֵּל יְיָ הַלְלוּיָהּ: כָּל
 הַנְּשָׁמָה תִּתְהַלֵּל יְיָ הַלְלוּיָהּ:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱמֵן וְאֱמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שְׁכֵן
 יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל, עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ: וְבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
 לְעוֹלָם, וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אֱמֵן וְאֱמֵן:

וַיְבָרֶךְ הָיִיד אֶת יְיָ לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל
 וַיֹּאמֶר הָיִיד, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ, מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם: לְךָ יְיָ

תרי"א (א) ויהללים ק: (ב) שם שט טז ג: (ג) שם קלה כא: (ד) שם עב יח: (ה) שם עב יט: (ו) דהיא כט י: (ז) שם
 כט יא:

הַגְּדֹלָה, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתְּפֹאֶרֶת, וְהַנְּצִיחַ,
וְהַהוֹד, כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, לָךְ יי
הַמְּמֹלָכָה, וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכֹל | לְרֹאשׁ:
וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ, וְאַתָּה מוֹשֵׁל
בְּכֹל, וּבְכִידֶךָ, בְּחַוְגְּבוּרָה, וּבְכִידֶךָ, לְגִדְל
וּלְחִזֶּק לְכֹל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ, מוֹדִים
אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהֻלָּלִים לְשֵׁם תְּפֹאֶרֶתֶךָ:
וַיְבָרְכֵנוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמָם עַל כָּל
בְּרָכָה וְהַתְּהִלָּה: אַתָּה הוּא יי לְבִדְךָ,
אַתָּה עֹשֵׂת אֶת הַשָּׁמַיִם, שָׁמַי הַשָּׁמַיִם,
וְכָל צְבָאָם, הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ,
הַיַּמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מְחִיָּה
אֶת כָּלֶם, וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִיִּים:
אַתָּה הוּא יי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּחִרְתָּ
בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים,
וְשִׁמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמִצֵּאתָ אֶת
לָבָבוּ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ

וְכָרוֹת עַמּוֹ הַיְּהוּדִית לְתַת אֶת אֶרֶץ הַפְּנִיעֵנִי
הַתְּהִי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְּבוֹסִי וְהַגְּרָגְשִׁי

לָתֵת לְזִרְעוֹ, וְתִקַּם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צִדִּיק אַתָּה:
וּתְרֹא אֶת עֲנֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם, וְאֶת זַעֲקָתָם
שָׁמְעֵתָ עַל יַם סוּף: וְהִתֵּן אֹתָת וּמִפְתִּים
בְּפִרְעוֹ, וּבְכָל עֲבָדָיו וּבְכָל עַם אֲרָצוֹ, כִּי יִדְעֵת
כִּי הִזִּידוּ עֲלֵיהֶם, וְתַעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה:
וְהַיּוֹם בְּקִעְתָּ לְפָנֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה,
וְאֶת רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ אֶבֶן
בְּמַיִם עֲזִים:

וַיֹּשַׁע יי בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם, וַיֵּרָא
יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שִׁפְתַי הַיָּם: וַיֵּרָא
יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יי בְּמִצְרַיִם וַיִּלְאֹ
הָעַם אֶת יי, וַיֹּאמְרוּ בְּיַי וּבַמִּשָּׁה עֲבָדוּ:

אֲזַי יִשִּׁיר מִשָּׁה וּבְגִי יִשְׂרָאֵל אֶת
הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיי וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר,
אֲשִׁירָה לַיי כִּי גָאָה גָאָה, סוֹם וְרָכְבוֹ
רָמָה בַיָּם: עָזִי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי לַיי
לִישׁוּעָה, זֶה אֱלֹהֵי וַאֲנֹנְהוּ אֱלֹהֵי אָבִי
וַאֲרַמְּנֶהוּ: יי אִישׁ מִלְחָמָה, יי שְׁמוֹ:
מִרְכָּבַת פִּרְעוֹ וַחֲיִלוֹ יָרָה בַיָּם, וּמִבְּחַר
שָׁלְשֵׁי מִבְּעוֹ בַיּוֹם סוּף: תְּהַלֵּם יַבְסִימוּ,

יָדְרוּ בְמַצּוֹת כָּמוֹ אַבְנֵי יְמִינְךָ יי
 נֶאֱדָרִי בְּכַח, יְמִינְךָ יי תִרְעֵץ אוֹיֵב:
 וְכָרַב גְּאוֹנְךָ תִּהְרַם קָמִיד, תִּשְׁלַח
 חֲרֹנְךָ יֵאֱכְלֵמוּ בְּקֶשׁ: וְכָרוּחַ אֶפְיֶךָ
 נִעְרָמוּ מִיָּם נִצְבוּ כָמוֹ גֵּר נְזֻלִים, קָפְאוּ
 תְהַמֵּת בְּלֵב יָם: אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֶּף
 אֲשִׁיג אֶחֱלֶק שָׁלַל, תִּמְלֹאמוּ נַפְשֵׁי,
 אָרִיק חֲרָבִי, תִּזְרִישְׁמוּ יָדַי: נִשְׁפֹּת
 בְּרוּחְךָ בְּסָמוֹ יָם, צָלְלוּ כְּעוֹפֹרֶת בְּמַיִם
 אֲדִירִים: מִי כְּמַכָּה בְּאֵלִים יי, מִי כְּמַכָּה
 נֶאֱדָר בְּקֶדֶשׁ, נוֹרָא תִהְלֹת עֲשֵׂה־פִלָּא:
 נְטִיט יְמִינְךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ: נְחִיט
 בְּחֶסֶדְךָ עִם זֶו גְּאֹלֶת, נִהְלֹת בְּעֶזְךָ אֵל
 נוֹה קֶדְשְׁךָ: שְׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן, חִיל
 אַחֲזוּ יִשְׁבִי פִלְשֶׁת: אִזּוּ נִבְהָלוּ אֱלֹפֵי
 אֲדוּם, אִילֵי מוֹאָב יֵאֲחֲזֵמוּ רַעַד, נִמְנוּ
 כָּל יִשְׁבֵי כְנַעַן: תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אִימָתָה
 וּפָחַד, בְּגֹדֹל זִרְעֶךָ יִדְמוּ כְּאַבְנֵי, עַד
 יַעֲבֹר עִמָּךְ יי, עַד יַעֲבֹר עִם זֶו קִנִּית:

תִּבְאֵמוּ וְתִטְעֵמוּ בְּהַר נִחְלָתְךָ, מִכּוֹן
 לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלָּתִי, מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כִּינּוּ
 יְדִיךָ: יי | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יי | יִמְלֹךְ
 לְעֹלָם וָעֶד: יי מַלְכוּתָהּ קָאם לְעֹלָם וּלְעֹלָמֵי עֲלָמָיָא.
 כִּי בָא סוּם פְּרַעְזָה בְּרַכְבּוֹ וּבְפָרְשָׁיו בַּיָּם וַיֵּשֶׁב יי עֲלֵהֶם
 אֶת מִי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַּיַּבֵּשׁה בְּתוֹךְ הַיָּם: כִּי
 לִי הַפְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם: וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן
 לְשַׁפֵּט אֶת הָרָע עֲשׂוֹ, וְהִזְתָּה לִי הַפְּלוּכָה: וְהָיָה יי לְמִלְכָּךְ
 עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֹךְ לְעַד מִלְּבָנוּ, הָאֵל
 הַמְּלֹךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ,
 בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי לְךָ נָאָה יי אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד: שִׁיר,
 וְשִׁבְחָהּ, הַלֵּל וְזַמְרָה, עִזּוּ וּמְשַׁלָּה,
 נְצַח, גְּדֻלָּה וְגִבּוֹרָה, תְּהִלָּה, וְתַפְאֶרֶת,
 קְדוּשָׁה, וּמַלְכוּת: בְּרַכּוֹת וְהוֹדָאוֹת,
 לְשְׁמֹךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, וּמַעֲוֹלָם עַד

עוֹלָם אֶתָּה אֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֵל מֶלֶךְ:
 גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בַּתְּשׁוּבָה, אֵל הַהוֹדָאוֹת,
 אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת, בּוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמוֹת,
 רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, הַבוֹחֵר בַּשִּׁירֵי
 זְמֵרָה, מֶלֶךְ יָחִיד, חַי הָעוֹלָמִים *:

השי"ן אומר חצי קריש:

וַיִּתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אֲמֵן בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִךְ טַלְכוּתָהּ,
 וַיַּצְמַח פּוּרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. אֲמֵן בְּהַיִּיכּוֹן וּבְהַיִּיכּוֹן וּבְהַיִּיכּוֹן וּבְהַיִּיכּוֹן וּבְהַיִּיכּוֹן וּבְהַיִּיכּוֹן
 בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבְזִמְסֵן קָרִיב וְאִמְרוּ אֲמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמַס
 וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבְּרַךְ, וְלִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְגַּדַּד, וְיִתְעַדָּר
 וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אֲמֵן לְעָלְמָא מִן כָּל בְּרַחְמָא
 וְשִׁירָתָא, תְּשׁוּבָתָא וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אֲמֵן:

חזן בְּרַבּוֹ אֶת יי הַמְּבָרַךְ:

קהל וזמן בְּרוּךְ יי הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

האין עונין אחריו אמין:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ, עוֹשֶׂה
 שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכּוֹל:

(א) בעשרי"ח מינים א' דרי"ח עד אחר ירי"ב קריש חצי קריש אומרים זה:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, מְמַעַמְסָקִים קְרָאָתִיקָה יי: אֲרַנִּי שְׁמַעָה בְּקוֹלִי, תְּהַיְיִנָּה אֲזַנֶּךָ
 קְשׁוּבוֹת, לְקוֹל תְּרַעְנֵנִי: אִם עֲנוּת תִּשְׁמַר יְהִי, אֲרַנִּי מִי יַעֲמֵד: כִּי עֲמָךְ
 הַסְּלִיחָה, לְמַעַן תִּצְרָא: קוֹיָתִי יי כְּזֹתָה נַפְשִׁי, וּלְדַבְּרוּ הוֹחֲלָתִי: נַפְשִׁי לְאֲרַנִּי,
 מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר: יְחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יי, כִּי עִם יי תִּתְסַד, וְתִרְבֶּה
 עַמּוֹ פְּדוּתָהּ: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל, מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו: ח"ק

(ח"א) א' ישעיה מהו (בשינוי לשון): (ב) תהלים קל:

הַמַּאִיר לְאָרֶץ וְלְדָרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים, וּבְטוֹבוֹ
 מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה
 בְּרֵאשִׁית. מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יי, בְּלֹם בְּחֻכְמָה
 עֲשִׂיתָ, מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ. הַמְּלֹךְ הַמְּרוֹמֵם
 לְבָדוֹ מְאֹד, הַמְּשַׁבֵּחַ וְהַמְּפָאֵר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא
 מִימּוֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֲזָנוּ צוּר מְשֻׁנְּבָנוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ
 מְשֻׁנָּב בְּעֵדְנוּ. אֵל בְּרוּךְ גְּדוֹל יְדָעָה, הַכִּין וּפָעַל
 זִהְרֵי חֲמָה, טוֹב יֵצֵר כְּבוֹד לְשִׁמּוֹ, מְאֹרוֹת
 נָתַן סְבִיבוֹת עֲזוֹ, פְּנוֹת צְבָאוֹ קְדוּשִׁים, רוּמְמֵי
 שְׂדֵי, תְּמִיד מְסֻפְּרִים, כְּבוֹד אֵל וּקְדוּשָׁתוֹ.
 תִּתְבָּרַךְ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם מְמַעַל וְעַל הָאָרֶץ
 מִתַּחַת, עַל כָּל יְשֻׁבַח מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ, וְעַל מְאֹרֵי
 אֹר שִׁיצְרָתְךָ יִפְאָרוּךְ סֵלָה:

תִּתְבָּרַךְ לְנֶצַח צוּרֵנוּ מְלֻכְנוּ וְנוֹאֲלָנוּ בּוֹרֵא קְדוּשִׁים,
 יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלֻכְנוּ יוֹצֵר מְשֻׁרְתִים,
 וְאֲשֶׁר מְשֻׁרְתָיו, בְּלֹם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם, וּמְשֻׁמִּיעִים
 בְּיִרְאָה יְחַד בְּקוֹל, דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֹךְ עוֹלָם. בְּלֹם
 אֱהוּבִים, בְּלֹם בְּרוּרִים, בְּלֹם גְּבוּרִים, בְּלֹם קְדוּשִׁים, וּבְלֹם
 עֲשִׂים בְּאִימָה, וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנֵם. וּבְלֹם פּוֹתְחִים אֶת
 פִּיהֶם בְּקִרְשָׁה וּבְטְהָרָה, בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה, וּמְבָרְכִים
 וּמְשַׁבְּחִים, וּמְפָאֵרִים וּמְעֲרִיצִים, וּמְקַדִּישִׁים וּמְמַלְיָכִים:

את שם האל, המלך הגדול, הגבור והנורא,
 קדוש הוא: וכלם מקבלים עליהם על
 מלכות שמים זה מזה, ונותנים באהבה רשות
 זה לזה, להקדיש ליוצרים בנחת רוח, בשפה
 ברורה ובנעימה קדושה. כלם כאחד עונים
 באימה ואומרים ביראה:

קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת, מְלֵא
 כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים לעמת
 השרפים, לעמתם משפחים ואומרים:

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ:
 לאל ברוך נעימות יהנו, למלך אל חי וקים,
 זמרות יאמרו ותשבחות ישמיעו, כי
 הוא לבדו מרום וקדוש, פועל גבורות, עושה
 תדשות, בעל מלחמות, זורע צדקות, מצמיח
 ישועות, בורא רפואות, נורא תהלות, אדון
 הנפלאות, המחידש בשובו בכל יום תמיד
 מעשה בראשית. כאמור, לעשה אורים גדולים,
 כי לעולם חסדו. ברוך אתה יי יוצר הפאורות:
 אהבת עולם אהבתנו יי אלהינו, חמלה גדולה
 ויתרה חמלת עלינו. אבינו מלפנו,

בַּעֲבוּר שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל, וּבַעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבִטְחוֹ בְּךָ,
 וְהַלְמָדֵם חֻקֵי חַיִּים, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵנוּ שְׁלֵם, בֵּן
 הַתְחַנְּנוּ וְהַלְמָדֵנוּ. אָבִינוּ אָב הַרְחֵמֵנוּ, הַמְרַחֵם, רַחֵם־נָא
 עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהִבִּין וְלַהֲשִׁיבֵל, לְשִׁמְעַע לְלַמֵּד
 וְלַלְמֹד, לְשָׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת, וְלִקְנִים אֶת כָּל הַדְּבָרֵי תִלְמוּד
 הַתּוֹרָתָךְ בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְדַבֵּק
 לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְיִחַד לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה וְלִירָאָה
 אֶת שְׁמֶךָ, וְלֹא נִבּוֹשׁ, וְלֹא נִכְלָם, וְלֹא נִכְשָׁל, לְעוֹלָם
 וָעֶד. כִּי בְשֵׁם קִדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ,
 נִגְיָלָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ. וְרַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְחַסְדֶיךָ
 הַרְבִּים אֵל יַעֲזֹבֵנוּ נִצַּח סֶלָה וָעֶד. מִהַר וְהִבֵּא עָלֵינוּ
 בְּרָכָה וְשְׁלוֹם מְהֵרָה, וְהִבִּיאֵנוּ לְשְׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְּפוֹת
 הָאָרֶץ, וְשָׁבוֹר עַל הַגּוֹיִם מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ, וְתוֹלִיכֵנוּ מֵהַרָּה
 קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ, כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אֶתָּה, וּכְנֹו בְּחַרְתָּ
 מִכָּל עַם וְלִשׁוֹן, וְקִרְבָּתֵנוּ מִלִּפְנֵי שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַהֲבָה
 לְהוֹדוֹת לְךָ וְלִיְחֻדְךָ וְלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה
 יי הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

שֶׁלַח עֶרֶךְ הַלְכוֹת קְרִיאַת שְׁמַע אֲדַמְר״ד

(א) מצוה לאחוז הציצית בידו השמאלית כנגד לבו בשעת קריאת שמע רמז לזכר והיו הרבנים האלה על לבבך ויש
 מי שאומר שאחוז אותם בין קמיצה לזרת של שמאל: (ב) לכתחלה צריך ליוזר ולקרות כל הג' פרשיות של
 קריאת שמע בכונה באימה וביראה ברתת וכוונה כו': (ג) כל המאריך ברליית של אחד מארכין לו ימיו ושנותיו וגם
 לא יחסוף בחיית אלא יאריך בה קצת כרי שישליך הקביה בשמים ובארץ שוי וקיעים והארץ כמנין חיית אבל
 ברליית צריך להאריך יותר כרי שיעור שיחשוב שהקביה יחיד בעולמו ומושל ב' רוחות העולם: (ד) צריך להדגיש
 ברליית שלא תהיה כרייש ולא שיקראנה ברגש שהרי אין בה רגש אלא שיטעימנה בפה יפה וכל שכן שלא יפה
 עושים המדגשים ומארכין יותר מראש כאלו הרי נקודה בשוא כו' אלא יאריך במחשבתו להמליכו ב' רוחות
 בקריאת הרי ואחריה בטרים שיתחיל ברוך שם כרי יש לו להפסיק מעט בין אחד לברוך: (ה) אחד פסוק ראשון צריך
 לומר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד בחשאי כו' ואם לא אמרו כל עיקר מחזירין אותו: (ו) צריך להפסיק מעט בין
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד לואהבת כו' ויש להפסיק בפסוק ראשון בין ישראל לה' ובין אלהינו לה' הב' כרי
 שיהיה נשמע שמע ישראל כי ה' שהוא אלהינו הוא ה' אחד: (ז) צריך להפסיק בין היום לעל לבבך ובין היום ללאהבה
 שלא יהיה נראה היום על לבבך ולא למחר: (ח) צריך להדגיש יריד של שמע ישראל שלא תבלע ולא תראה אלף
 וכאלו אומר אשׂרל וכן יריד של והיו שלא יהיה נשמע כאלו אומר והאז: (ט) צריך ליתן ריח בין הדיבה שאות

שבתחלתה כמות שבסוף תיבה שלפניה שלא תבלע את אחת מהן כגון על לבבך על לבבכם ואברתם מהרה הכנף פחיל אחנס מארץ וכן בכל לבבך בכל לבבכם אלא שבתן צריך שלא יפסיק הרבה שהרי יש מקיף בינתיים וצריך להסמיכן ואף על פי כן יתן ריח והבדלה ב' שיהיה נשמע שקורין ב' למדיין: (י) כל תיבה שתחלתה אל"ף וסוף תיבה שלפניה מ"ם צריך להפסיק מעט ביניהם שלא תבלע האל"ף כגון ולמרתם אותם וקשרתם אותם וראיתם אותו ושמהם את חכרתם את ועשיתם את שלא יהיה נראה כקורא מותו מת: (יא) צריך להשמיע לאזניו מה שמוציא מפיו שנאמר שמע השמע לאזניך ואם לא השמיע לאזניו יצא ובלבר שיוציא בשפתיו כו' ומכל מקום אם הוא אנוס שאינו יכול להוציא בשפתיו כו' יש לו להרהר בלבו כו': (יב) אף על פי שלכחלה צריך לכיין בכל הגי' פרישות עיקר הכוונה הוא בפסוק ראשון שהוא קבלת מלכות שמים והיה לברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד שהוא גם כן קבלת מלכות שמים אבל מואהבת האילן הוא לשון צוואה לפיכך אם קרא קריאת שמע ולא כוון לבו בפסוק ראשון או בברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד צריך לחזור ולקרותו כו' וכשקורא פסוק שמע ישראל פעם שנית יקרא בלחש אם הוא בצבור שלא יהיה נראה כמקבל ב' רשיות ואם לא נזכר שלא כוון לבו עד לאחר שסיים כל הפרשה צריך לחזור לראש:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

וְאַהֲבַת אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל לְבָבְךָ:

וּבְכָל נַפְשֶׁךָ וּבְכָל מַאֲדֶךָ:

וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר אֲנֹכִי

מְצַוְּךָ הַיּוֹם, עַל לְבָבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ

וּדְבַרְתָּ בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ, וּבְלִצְתְּךָ

בַּדֶּרֶךְ, וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְקָשַׁרְתָּם

לְאָזְנְךָ עַל יָדְךָ, וְהָיוּ לְטַטְפַּת בֵּין עֵינֶיךָ:

וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה, אִם שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל מְצוֹתַי, אֲשֶׁר אֲנֹכִי

מְצַוֶּה אֹתְכֶם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם

וּלְעֲבֹדוֹ, בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם: וּנְתַתִּי

מִטֵּר אֲרֻצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ, וְאִסְפֹּתָ
 דְגָנְךָ וְתִירֹשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ: וְנִתַּתִּי עֵשֶׂב בְּשׂוֹדְךָ
 לְבֹהַמֹּתֶךָ וְאֹכְלֹתַי וְשִׁבְעֵתָ: הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן
 יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסִרְתֶּם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה, אַף יי בָּכֶם וְעָזַר אֶת
 הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטֵּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת
 יְבוּלָהּ, וְאִבַּדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַשְּׁבֹבָה
 אֲשֶׁר יי נִתַּן לָכֶם: וְשִׁמַּתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל
 לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם, וְקִשְׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל
 יְדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֹתָם
 אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ
 בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וְכִתַּבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת
 בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי
 בְנֵיכֶם, עַל הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יי לְאַבְרָהָם
 לָתֵת לָהֶם, בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

(ש"ע) (א) כשיגיע לפי ציצית יקחם בידו הימנית ויביט בהם ויהיו בידו עד שיגיע לונחמדים לעד ואז ינשק
 הציצית ויסרום מידו:

וַיֹּאמֶר יי אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ
 לָהֶם צִיצֵת עַל כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדוֹרֹתָם,
 וְנִתְּנוּ עַל צִיצֵת הַכֹּהֵן, פְּתִיל תְּכֵלֶת:

וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת, וּלְאִתָּם, אֹתוֹ,
 וּזְכָרְתֶם, אֶת כָּל מִצְוֹת יי, וַעֲשִׂיתֶם,
 אֹתָם, וְלֹא תִתְּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי
 עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֵתֶם זָנִים אַחֲרֵיהֶם:
 לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי,
 וְהֵייתֶם קְדָשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יי
 אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם, מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם, לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יי
 אֱלֹהֵיכֶם

ויצוין אלהיכם לאסח

אֱמֶת, וַיְצִיב, וּנְכוּן, וְקַיָּם, וַיִּשָּׂר, וּנְאֻמָּן; וְאֵהוּב
 וְחָבִיב, וּנְחַמָּד וְנַעִים, וְנוֹרָא וְאֵדִיר,
 וּמְתַקֵּן וּמְקַבֵּל, וְטוֹב וַיִּפְּהָ, הַדְּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת, אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלַכְנוּ צוּר
 יַעֲקֹב מְגִן יִשְׂרָאֵל, לְדָר וְדָר הוּא קַיָּם, וְשִׁמוֹ קַיָּם,
 וְכֶסֶף נְכוּן, וּמְלָכוּתוֹ וְאִמּוּנָתוֹ לְעֵד קִיּוּמָת.
 וַדְּבָרָיו חַיִּים וְקַיָּמִים, נְאֻמָּנִים וּנְחַמָּדִים לְעֵד
 וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ, עַל בְּנֵינוּ
 וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זְרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדְּךָ:

על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקיים באמת
 ובאמונה חזק ולא יעבר. אמת, שאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
 ואלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מִלְכֵנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ, גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל
 אֲבוֹתֵינוּ, צוּרֵנוּ, צוּר יִשׁוּעַתָנוּ, פּוֹדֵנוּ וּמְצִילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא
 שְׁמָהּ, וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים וּזְלַתָּהּ סֵלָה:

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתָּה הוּא מֵעוֹלָם, מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ
 לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר:
 בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶךָ, וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד
 אֶפְסֵי אָרֶץ. אֶמֶת, אֲשֶׁר־אִישׁ שִׁישַׁמְעֵלְמִצּוֹתֶיךָ,
 וְתוֹרָתְךָ וְדְבָרְךָ יֵשִׁים עַל לְבוֹ. אֶמֶת, אֶתָּה
 הוּא אֲדוֹן לְעַמֶּךָ, וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לְרִיב רִיבִים,
 לְאֲבוֹת וּבָנִים. אֶמֶת, אֶתָּה הוּא רֵאשׁוֹן, וְאֶתָּה
 הוּא אַחֲרוֹן, וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל
 וּמוֹשִׁיעַ. אֶמֶת, מִמְּצָרִים גְּאֻלְתָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ,
 וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. כָּל בְּכוֹרֵיהֶם
 הִרְגָתָ, וּבְכוֹרֶךָ יִשְׂרָאֵל גְּאֻלְתָּ, וַיִּם סוֹף לָהֶם
 בְּקַעַתָּ, וְזוֹדִים טַבַּעַתָּ, וַיִּדִידִים הֶעֱבַרְתָּ,
 וַיִּכְסּוּ מַיִם צָרִיהֶם, אַחַד מֵהֶם לֹא נוֹתַר.
 עַל זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוּבִים, וְרוֹמְמוּ לְאֵל, וְנִתְּנוּ
 יְדִידִים זְמֵרוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת, בְּרִכּוֹת
 וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם: רָם וְנִשְׂא גְדוֹל
 וְנוֹרָא, מִשְׁפִּיל גַּאִים עַד־י אָרֶץ, וּמַגְבִּיָּה שְׁפָלִים

עַד מָרוֹם, מוֹצִיא אֲסִירִים, פּוֹדֶה עֲנָוִים, עוֹזֵר
 דָּלִים, הֶעֱזָנָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת שׁוֹעֵם אֱלֹוֹ.
 תְּהַלֹּוֹת לְאֵל עֲלִיּוֹן גָּאֲלָם, בָּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ,
 מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה,
 וְאָמְרוּ כָלָם: מִי כָמֹכָה בְּאֱלֹם יי, מִי כָמֹכָה
 נֶאֱדָר בְּקִדְוֶשׁ, נוֹרָא תְהִלָּת עֲשֵׂה־פְלָא:

שִׁירָה תְדַשָּׁה שִׁבְחוּ גְאֻלִּים לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל שִׁפְתֵי
 הַיָּם, יַחַד כָּלָם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יי | וְיִמְלֹךְ
 לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֹאמְר, גָּאֲלֵנוּ יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ
 יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יי גָּאֵל יִשְׂרָאֵל:

שלחן ערוך הלכות תפלה אדמו"ר

(א) המחלל צריך שיכוין בלבו פירוש המלות שמוציא בשפתו שטאמר תכין לבם הקשיב אונן וצריך שיראה עצמו כאלו שכנה שרויה כנגדו ויעיר הכוונה ויסיד כל המחשבות הטורדות אותו עד שתשאיר מחשבתו וכוונתו זכה בתפלתו ויחשוב כי אלו היה מדבר לפני מלך בשר ודם היה מסדר דבריו ומכרין בהם יפה לכל יכשל קל הוומר לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שצריך לכחין לפניו אף מחשבתו כי לפניו המחשבה כרבור כי כל המחשבות הוא חוקר כר ואם תבא לו מחשבה אחרת בתוך התפלה ישתוק עד שתתבטל המחשבה כר: (ב) אפי' לענות קריש וברכו וקדושה לא יפסיק בתפלת ייח אלא ישתוק ויכרין למה שאומר השי"ן כר וכשמגיע השי"ן בקריש ליתברך וישתבח חזר הוא לתפלתו: (ג) הטועה ומוכיר מאורע שאר ימים בתפלה שלא בזמנה כגון יעלה ויבא שלא בראש חדש וחזרו של מועד או של שבת ויום טוב בחול אם נזכר שטעה פוסק מיד אפי' באמצע הברכה. ואם לא נזכר עד לאוחר שגמר הברכה או כל התפלה כר יחזור והתפלל בתורת גרבה ואין צריך לחוש בה ובר: (ד) צריך לסמך גאולה לתפלה ולא יפסיק ביניהם כר בשום פסוק שנוהגין לומר קודם תפלה ייח כגון פסוק כי שם ה' אקרא ודומיו חוץ מפסוק ארני שפדי תפתח שהיא חובה מתקנת חכמים ואינו חשוב הפסק: (ה) אלו ברכות ששנוזין בהן באבות תחלה וסוף ובהוראה תחלה וסוף ואם בא לשחות כסוף כל ברכה או בתחלה מלמדין אותו שלא ישחה כר אבל באמצעיתן מותר לשחות: (ו) המחלל כורע בברוך חוקף כשם על שם ה' חוקף כסופים: (ז) כשאומר ברוך יכרע בברכיו ובאתה ישחותה ער שיחפיקו החליות:

אֲדַנִּי, שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְהִלָּתֶךָ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק,
 וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר

וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים
 מְזוּבִים, קוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי
 אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם
 לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

(ש"ע) (א) הגאונים תקנו לומר בעשיית בברכת אבות זכרנו ובגבורות מי כמוך ובהוראה וכתוב ובימים שלום בספר
 ואם שכת לאומרים וזכר קודם שסיים הברכה ששכת בה אומרים במקום שזכר ואם נזכר לאחר שהזכיר
 את השם שבחתימת הברכה לא יאמר במקום שזכר וגם לא יזוור לראש הברכה משום איסור ברכה לבטלה כיון
 דאינן אלא תקן הגאונים:

וְזָכְרֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים, וְכִתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים,
 לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ, עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
 מִגֵּן אֲבֹרָהֶם:

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדָנִי, מְחַיֶּה מֵתִים
 אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:

(ש"ע) (א) מחזילין להזכיר הגשם בברכה שניה בהפלת מוסף של שמיני עצרת ואין פוסקין עד הפלת מוסף של יום
 טוב הראשון של פסח: (ב) אם אמר מוריד הגשם בימות החמה מחזירין אותו כו' צריך לחזור לראש הברכה כו'
 ואם נזכר אחר חתימת הברכה צריך לחזור לראש והפלה: (ג) בימות הגשמים אם לא אמר מוריד הגשם (אפי' אמר
 משיב הרוח) מחזירין אותו והוא שלא הזכיר טל אבל אם הזכיר טל אין מחזירין אותו (אפי' לא סיים הברכה): (ד) כמה
 דברים אמורים שמחזירין אותו אם לא הזכיר גשם ולא טל בימות הגשמים כשסיים כל הברכה והתחיל ברכה שלאחריה
 ואז חזר לראש התפלה מטעם שנתבאר למעלה אבל אם נזכר קודם שסיים הברכה יאמר משיב הרוח ומוריד הגשם
 במקום שזכר כו' ואפי' אם סיים הברכה וזכר קודם שהתחיל אתה קדוש אין צריך לחזור לראש אלא יאמר משיב
 הרוח ומוריד הגשם בלא חתימה ושבת אומר אתה קדוש: (ה) אם מטוסף בימות החמה אם הזכיר מוריד הגשם עד ל'
 יום בתוקף שהזכירו כמו שהיה רגיל כל ימות החורף וצריך לחזור ובימות הגשמים צריך גם כן לחזור עד ל' יום כו'
 לאחר ל' יום אין צריך לחזור שכבר נתרגל לשונו לומר כהלכה ומן הסתם אמר כהרגל לשונו:

בְּקֵץ מוֹרֵד הַטָּל: בְּחֹרֶף מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרֵד הַגֶּשֶׁם:
 מִכָּל־כֹּל חַיִּים בְּחַסֵּד, מְחַיֶּה מֵתִים
 בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא
 חוֹלִים, וּמְתִיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ

לְיִשְׁנֵי עֶפֶר. מִי כַמּוֹךְ בְּעַל גְּבוּרֹת
 וּמִי דוֹמָה לָךְ, מִלֶּכֶךְ מִמִּית וּמִחַיָּה
 וּמִצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

שכת לומר מי כמוך דינו כמו בוכרנו ע"ש:

בַּעֲשֵׂרֵת מִי כַמּוֹךְ אָב הַרְחֵמֵן, זוֹכֵר יִצְוָרֵיו לְתַיִם בְּרַחֲמִים:
 וְנֶאֱמָן אֶתָּה לְהַחַיּוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ
 אֶתָּה יי, מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

בחזרת הש"ץ אומרים
 כאן קדושה*

(ש"ע) (א) כל השנה אדם מתפלל האל הקדוש בברכה ג' ומלך אהב צדקה ומשפט בכרכה י"א חץ מעשרה ימים שבין ר"ה ליה"כ שבתן צריך לומר המלך הקדוש המלך המשפט כו' ואם טעה ואמר האל הקדוש או שהוא מסופק אם אמר המלך הקדוש אם נזכר לאחר ששהה כו' שאלת שלום תלמיד לרכו אחר נזכר הכרכה ואין צריך לומר אם נזכר לאחר שהתחיל ברכה רביעית צריך לחזור לראש התפלה: (ב) ואם נזכר קודם ששהה כו' שיעור הזה אומר המלך הקדוש אין צריך לחזור לראש וכן הרין בהמלך המשפט ואם נזכר לאחר ששהה כו' שיעור הזה שאמר מלך אהב צדקה ומשפט אין צריך לחזור לראש כו' אבל לאחר שעקר רגליו טוב שיתפלל עוד פעם בחזרת נזכר ואין צריך לחדש בה דבר:

אֶתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוֹשִׁים
 בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה. בְּרוּךְ
 אֶתָּה יי, הָאֵל (בַּעֲשֵׂרֵת הַמְּלָכִים) הַקָּדוֹשׁ:

(* קדושה לש"ץ בחזרת התפלה:

נְקַדְיִשְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ בְּנֻעָם שֵׁית סוֹד שְׁרָפֵי קִדְשׁ הַמְּשֻׁלָּשִׁים
 לָךְ קִדְשָׁה, בְּפִתּוֹב עַל יַד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה
 אֵל זֶה וְאָמַר: קָדוֹשׁ א | קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת, מְלֹא
 כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: חוֹן לְעַמְתָּם מְשֻׁבָּחִים וְאוֹמְרִים: קָדוֹשׁ בְּרוּךְ
 כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ: חוֹן וּזְכָרְךָ קִדְשָׁה פִתּוֹב לְאָמַר:
 קָדוֹשׁ מְלֹךְ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

אתה קדוש

ת"א (א) ישעיה ו ג: (ב) יחזקאל ג יב: (ג) תהלים קמו י:

אֶתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד
 לְאִנוּשׁ בִּינָה, חָנְנוּ מֵאֲתָךְ
 חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת. בָּרוּךְ אַתָּה יי,
 חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְקַרְבֵנו
 מִלְכֵנו לְעִבּוּדְתְךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה
 יי, הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה:

סַלַח לָנוּ אֲבִינוּ, כִּי חָטָאנוּ, מְחוּל לָנוּ
 מִלְכֵנו, כִּי פָשַׁעְנוּ, כִּי אֵל טוֹב
 וְסַלַח אֶתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי, חֲנוּן,
 חַמְדָּה לְסִלּוּחַ:

רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ, וּגְאֹלֵנוּ
 מִהֶרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ, כִּי אֵל גּוֹאֵל
 חֲזַק אֶתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

בתענית צבור השי"ע אומר כגון עגנו *

(ש"ע) (א) שי"ע ששכת לומר עגנו בתענית צבור בין גואל לרוסא ולא נזכר עד לאחר שחתם ברכת רפאנו לא יחזור
 כ"י אבל אם לא חתם רפאנו יאמר עגנו ואחר כך רפאנו כ"י ואם נזכר אחר חתימת רפאנו קודם חתימת שי"ע
 יאמר עגנו בש"ע כיוצא כ"י ואם שכח גם בש"ע אומרה ברכה בפ"ע אחר בשלום ואין זה שנוי מספר הברכות כיון
 שכבר נסתיימו ברכות י"ח:

עגנו יי עגנו ביום צום תעניתנו, כי בצרה גדולה אנתנו, אל תפן אל
 רשענו, ואל תסתר פניך ממנו, ואל תתעלם מלתונתנו, היה נא קרוב
 לשונתנו, ויהי נא חסידך לנחמנו, טרם נקרא אליך עגנו, כדבר שנאמר:

רַפְּאֵנוּ יְיָ וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה,
 כִּי תִהְלָתְנוּ אִתָּה, וְהַעֲלֵה
 אֶרְוֹכָה וְלִפְּוֹאָה שְׁלֵמָה לְכָל מִכּוֹתֵינוּ.
 כִּי אֵל מֶלֶךְ רּוֹפֵא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אַתָּה.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, רּוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(ש"ע) (א) ברכת השנים צריך לשאול בה מטר בימות הגשמים כ"ו ומחילין כליל ס' אחר תקופת השיר ויום התקופה ויום השאלה הם בכלל הסי' כ"ו: (ב) עד מתי שואלין הגשמים עד תפלת המנוחה של ערב יום טוב הראשון של פסח: (ג) ואם שאל מטר אחר יריט הראשון של פסח בין שנזכר קודם סיום הברכה בין שנזכר אח"כ צריך לחזור לראש הברכה מטעם שנחבאר בס"י קי"ד ואם לא נזכר עד לאחר חתימת ברכות אחרות צריך לחזור לראש ברכת השנים ולומר משם ואילך כל הברכות על הסוד: (ד) אם לא שאל מטר בימות הגשמים מחזירין אותו אפי"ו אם שאל טל: (ה) אם לא שאל מטר ונזכר קודם שהחיל תקע בשופר שואלו שם כ"ו ואם נזכר אחר שהחיל תקע בשופר קודם שית אין מחזירין אותו ושואל בש"ת כ"ו ואם נזכר אחר החימת ש"ת קודם שהחיל רצה אומר ותן טל ומטר ואחר כך מתחיל רצה הנחשב כאלו שואלו בשופר הפלה ואם לא נזכר עד לאחר שהחיל רצה אם לא עקר רגליו תזור לברכת השנים ואם עקר רגליו תזור לראש ההפלה ואם השלים תפלתו אינו רגיל לומר תחנונים אחר תפלתו אע"פ שלא עקר רגליו דינו כעקר והיה אם רגיל לומר תחנונים וסיים תחנוניו ואמר אחריהם יהיו לרצון וגו' שבאמירת פסוק זה עשה היסט הרעת מלומר עוד תחנונים ונשלמה תפלתו:

בְּרִךְ עַלְיֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה
 הַזֹּאת וְאֵת כָּל מֵינֵי תְבוּאַתָּה
 לְטוֹבָה, וְתֵן בְּקִי בְּרָכָה (בחורף טל וּמָטָר
 לְבְרָכָה) עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וְשַׂבְּעֵנוּ
 מִטּוֹבָךְ, וּבְרִךְ שְׁנַתְנוּ בִּשְׁנָיִם
 הַטּוֹבוֹת לְבְרָכָה, כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב
 אֶתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
 מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

וְהָיָה סֵרֵם יִקְרָא וְאֵי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֵי אֲשַׁמְעֶ, כִּי אַתָּה יְיָ
 הַעוֹנֶה בְּעַת צָרָה, פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עַת צָרָה וְצוּקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
 הַעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעַת צָרָה: רסאנו

ת"ר א (א) יומיה י"ד (בשני לשון): (ב) ישעיה סה, כ"ד:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחַרוֹתֵנוּ, וְשָׂא נֶס
 לְקַבֵּץ גְּלִיּוֹתֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ יַחַד
 מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ. בְּרוּךְ
 אַתָּה יי, מִקְבִּץ גְּדוּחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
 הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבְרָאשׁוֹנָה
 וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבִתְחִלָּה, וְהַסֵּר
 מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה, וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ
 אַתָּה יי לְבִדּוֹךְ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים,
 בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מֶלֶךְ
 אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: (בעשיית המלך המשפט):

דין הטובה בהמלך המשפט בעשיית עיין אצל המלך הקדוש:

וְלִמְלֹשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל
 הַמִּינִים וְכָל הַיּוֹדִים כְּרָנֵעַ
 יֵאבְדוּ, וְכָל אֲבוֹי עִמָּךְ מִהָרָה
 יִכָּרְתוּ, וּמַלְכוֹת הַרְשָׁעָה מִהָרָה תֵּעָקֵר
 וְתִשָּׁבֵר וְתִמָּגֵר, וְתִכְנִיעַ בְּמִהָרָה
 בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, שֶׁבֵר אֲבוֹיִם
 וּמִכְנִיעַ יָדִים:

עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחַסִּידִים, וְעַל זְקֵנֵי
 עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְעַל פְּלִיטַת

בית סופריהם ועל גרי הצדק
ועלינו, יהמו נא רחמיה יי אלהינו, ותן
שכר טוב לכל הבוטחים בשמך
באמת, ושים חלקנו עמהם, ולעולם
לא נבוש כי כך בטחנו. ברוך אתה
יי, משען ומבטח לצדיקים:

ולירושלים עירך ברחמים תשוב,
ותשבון בתוכה כאשר
דברת, וכסא דוד עבדך מהרה
בתוכה תבין, וכנה אותה בקרוב
בימינו בנין עולם. ברוך אתה יי,
בונה ירושלים:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח,
וקרנו תרום בישועתך, כי
לישועתך קוינו כל היום. ברוך אתה
יי, מצמיח קרן ישועה:

שמע קולנו יי אלהינו, אב הרחמן,
רחם עלינו, וקבל ברחמים
וכרצון את תפלתנו, כי אל שומע

תַּפְלוֹת וְתַחֲנוּנִים אֶתָּה, וּמִלְפָּנֶיךָ
 מִלְּבָנוּ רִיקָם אֵל תִּשְׁיבֵנוּ. כִּי אֶתָּה
 שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי,
 שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה, וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה
 לְדַבִּיר בֵּיתְךָ, וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתְפִלָּתָם
 בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן
 תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

בראש חדש ובחול המועד אומרים כאן יעלה ויבא* (*

(דהיי"ח) (א) שכח לומר בראש חדש יעלה ויבא בערבית אפילו בליל שני של ראש חדש אין צריך לחזור אבל בשחרית ומנחה אם נזכר קודם שאמר מודים אחר שסיים הברכה אומר במקום שנוכר. ואם נזכר קודם שאמר הי מברכת המחזיר יאמר עוד הפעם ותחזינה ואם התחיל מודים אם נזכר קודם שעקר רגליו חזר לרצה ואם לאחר שעקר רגליו חזר לראש התפלה. ואם אמר יהיו לרצון והסית דעתו מלומר תחנונים הרי כעקר רגליו: (ב) שכח יעלה ויבא בחול המועד אפילו בערבית צריך לחזור כמו בשחרית ראש חודש: (ג) המסופק אם אמר יעלה ויבא חזר ומתפלל: (ד) שכח יעלה ויבא בשחרית והתפלל מוסף לא יחזור להתפלל עוד שחרית: (ה) שיץ ששכח יעלה ויבא בתפלתו בקול רם לא יחזור ודוקא שהשלים הפלתו אבל לא השלים חזר לרצה: (ו) שיץ ששכח יעלה ויבא בתפלתו בלחש לא יחזור ויסמוך על תפלתו בקול רם לכן יאמר אלוהי נצור ויפסע ג' פסיעות אחר התפלה בקול רם:

(* בראש חדש ובחול המועד אומרים זה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹוא וְיַגִּיעַ, וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע,
 וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִזְכָּרְנוּ וְיִפְקֹדְנוּ, וְיִזְכָּרְנוּ אֲבוֹתֵינוּ, וְיִזְכָּרְנוּ
 מִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבֹדְךָ, וְיִזְכָּרְנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ, וְיִזְכָּרְנוּ כָּל עַמְּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה, לְחַן וְלְחַסֵּד וְלְרַחֲמִים וְלִחַיִּים
 מוֹבִים וְלִשְׁלוֹם בְּיוֹם הַרְאֵשׁ חֹדֶשׁ הַרְאֵשׁ הַיְהוּדָה, לְפָסַח תַּג הַמִּצּוֹת הַיְהוּדָה,
 לְסוּכּוֹת תַּג הַמִּסּוּפּוֹת הַיְהוּדָה, וְזָכְרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וְיִפְקֹדְנוּ בּוֹ
 לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לַחַיִּים מוֹבִים, וּבְיָדְךָ יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חַסֵּד וְחַנּוּן,
 וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֱלֹהֵי עַמֵּינוּ, כִּי אֵל מְלֹךְ רַצוֹן וְרַחֵם אֶתָּה:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹכֵךְ לְצִיּוֹן
 בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמַּחֲזִיר
 שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה
 הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל
 בְּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית,
 בְּרֻכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַל
 שֶׁהִחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ, בֵּן
 הַחַיִּים וְהַקְּיָמֵנוּ, וְתַאֲסוּף
 גְּלוּתֵנוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ,
 וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ לְשִׁמּוֹר חַקֶּיךָ,
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ, וְלַעֲבֹדֶךָ
 בְּלִבְבֵנוּ שְׁלֵם, עַל שְׂאֵנוּ מוֹדִים
 לָךְ, בְּרוּךְ אַתָּה הַמְּהוֹדָאוֹת:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ,
 שְׂאֵתָה
 הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד, צוֹר
 חַיֵּינוּ, מִיַּגַּן יִשְׁעֵנוּ,
 אַתָּה הוּא לְדוֹר
 וָדוֹר גּוֹדֵה לָךְ
 וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ,
 עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים

בִּידֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוֹדֹת לָךְ,
 וְעַל נַפְשֶׁךָ שְׂבָבָר יוֹם עַמָּנוּ, וְעַל
 גְּבֻלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָבָר עֵת, עָרֵב
 וּבָקָר וְצִהָרִים, הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ
 רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם, כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶּיךָ,
 כִּי מֵעוֹלָם קִיַּיְנוּ לָךְ:

בחנוכה ובפורים אומרים כגון ועל הנסים:

**וְעַל כָּל־מַלְאָכָי וְעַל הַיְּהוּדִים וְעַל הַיְּהוּדִים וְעַל הַיְּהוּדִים
וְעַל הַיְּהוּדִים וְעַל הַיְּהוּדִים וְעַל הַיְּהוּדִים**

שכח לומר וכתוב דינו כמו בזכרנו עייש:

בעשיית וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך:

**וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה, וַיְהִלְלוּ שִׁמְךָ
הַגָּדוֹל לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ**

ועוררנו

בחנוכה ופורים אומרים ועל הנסים ואם לא אמר אין מחזירין אותו ואם נזכר קודם שסיים הברכה כ"ז שלא סיים השם
אפי' נזכר בין אחת להשם חזר:

**וְעַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל
הַנְּפִלְאוֹת שְׁעֵשִׂית לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזְמַן הַזֶּה:**

לפורים

לחנוכה

בַּיָּמִי מִתְהַדְּוֵה בֶן יוֹדֵגָן מִהֵן גְּדוֹל,
חֲשׂוֹמוֹנָאֵי וּבְנֵי, כְּשֶׁעָמְדָה
מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה, עַל עֲפָה
יִשְׂרָאֵל, לְהַשְׁבִּיתָם תּוֹרַתְךָ
וּלְהַעבִידָם מַחְקֵי רְצוֹנָה, וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עָמַדְתָּ לָהֶם
בְּעַת צָרָתָם, רַבַּת אֶת רִיבָם, הִנֵּת
אֶת דִּינָם, נִקְמָתָ אֶת נַקְמָתָם,
מִסַּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים
בְּיַד מַעֲשִׂים, וּמְטַמְּאִים בְּיַד טְהוֹרִים,
וְרַשְׁעִים בְּיַד צְדִיקִים, וְיָדִים בְּיַד
עוֹסְקֵי תוֹרַתְךָ, וְלָהּ עֲשִׂית שֵׁם

גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וְלַעֲפָה
וּפְרָקוֹן כְּהַיּוֹם הַזֶּה, וְאַחַר כֵּן בָּאוּ
וַיִּסְרְרוּ אֶת מַקְדֵּשְׁךָ, וַיְחַלְּקוּ גְרוֹת
בְּתַצְרוֹת קֹדְשְׁךָ, וְקָבְעוּ שְׂמוֹנֶת
יָמֵי תַעֲבָה אֵלּוּ, לְחֻדוֹת וּלְהִלָּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל: וְעַל כָּל־

עַל הַעֵינִ: וְעַל כָּל־

יִשְׂרָאֵל עֲשִׂית תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה
בְּגָה לְכִבִּיר בֵּיתְךָ, וּפְנֵי אֶת הַיְּהוּדִים,
וְיִסְרְרוּ אֶת מַקְדֵּשְׁךָ, וַיְחַלְּקוּ גְרוֹת
בְּתַצְרוֹת קֹדְשְׁךָ, וְקָבְעוּ שְׂמוֹנֶת

יָמֵי תַעֲבָה אֵלּוּ, לְחֻדוֹת וּלְהִלָּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל: וְעַל כָּל־

וְעִזְרָתֵנוּ סִלָּה. הָאֵל הַטּוֹב. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלִךְ נָאֵה לְהוֹדוֹת:

לש"י אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ כַּבְרָכָה הַמְשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה, הַלְבְּתוּבָה
עַל דְּבֵי מַשָּׁה עֲבָרָה, הָאֲמוּנָה מִפִּי אֲהַרְן וּבְנָיו כֹּהֲנִים עִם
קְרוּשָׁה בְּאֲמֹר: 'בְּרַכָּה יי וְיִשְׁמְרֶהָ: אֲמֵן יָאֵר יי | פָּנָיו אֱלֹהֵי וַיִּדְבַּר: אֲמֵן יִשָּׂא יי |
פָּנָיו אֱלֹהֵי וַיִּשָּׂם לָהּ שְׁלוֹם אֲמֵן:

שֵׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, תִּיִּם חֲנוּחַסְד וְרַחֲמִים,
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, בְּרַכְנוּ אָבִינוּ
בְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּה, כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נִתְּתָה
לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת תִּיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצַדִּיקָה
וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
לְבָרֶךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל יְעַת וּבְכָל שְׁעָה
בְּשְׁלוֹמָה.

שכת לומר ובספר דינו מבואר לעיל אצל זכרנו:

כעשיית: וּבְסִפּוֹר תִּיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִינָסָה טוֹבָה, יְשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְגִזְרוֹת
טוֹבוֹת, נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

(א) תַּקַּנְת חֲכָמִים לומר אחר שמתנה עשרה פסוק יהיו לרצון וכו'. אסור להפסיק בינו לשמתנה עשרה אפי'
לענות קריש וקרושה ואין צורך לומר באמירת אלוהי נצור ושאר תחנונים שאחר התפלה שאינן אלא מנגנון ולא
חובה כלל אלא צורך לומר יהיו לרצון קודם אלוהי נצור ואם בא לחזור ולאמרו פעם אחרת אחרי התחנונים הרשות בידו
ובין יהיו לרצון לאלוהי נצור מותר להפסיק (לענות כל דבר שבקרושה אבל לא דבר אחר עד שיעקור רגליו שהרי אפי'
לוח במקומו אסור עד שיפסע ג' פסיעות לאחוריו כר) ואם החזיר לומר אלוהי נצור או שאר תחנונים והתחיל ש"ן
לסדר תפלתו חזיע לקרושה מקצו ועלה ופוסע לאחוריו ואפי' לא קצו יוכל להפסיק ולענות כדרך שמפסיק לענות
בברכות ק"ש:

יְהִיו לְרַצוֹן אֲמָרֵי פִי וְדַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרֵי וְנִטְאֵלֵי:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁלֹפְתֵי מַדְבַּר מְרָמָה, וְלִמְקַלְלֵי,
נַפְשֵׁי תְדוּם, וְנַפְשֵׁי כְּעַפְרָ לְכָל תְּהִיָּה, פֶּתַח לְבִי
בְּתוֹרַתְךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי, וְכָל תְּחוּשָׁבִים עָלַי
רָעָה, מִהֲרָה הַפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחְשַׁבְתָּם. יִהְיוּ כַּמֶּזֶן
לְפָנַי רוּחַ, וּמִלֵּאָהּ יִי דַחָה. לְמַעַן יִחְלְצוּן יְדִידֶיךָ,
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנֵי. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ,
עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרַתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ.
יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֱמָרֵי פִי, וְהִגִּיוֹן לְבִי, לְפָנֶיךָ, יִי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי.

(שר"ע) (א) המתפלל צריך שיפסע ג' פסיעות לאחוריו כדרך שנפטרים מלפני המלך ואחר כך יתן שלום וקודם שפוסע יש לו לכבוד ופסע הג' פסיעות בכריעה אחת ובעודו כורע קודם שיוקף יתן שלום לשמאלו ולימינו והורגלו להשחחות אחר כך לפני ה' כעבד הנפטר מרבו:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (כעשיית השלום) בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:
יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהְרָה
בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ:

(שר"ע) (א) כששי"ץ חזר התפלה יש לכל הקהל לשחוק ולכוין לברכות שמברך השי"ץ ולענות אמן ואם אין ט' מכוונים לברכותיו קרוב להיות ברכותיו לבלטה כי חזרת השי"ץ נחמקה לאמרה בעשרה כ"ו יש לגעור באנשים שלומרים בעת חזרת השי"ץ או אומרים חתוננים ואפי' אם מכוונים לסוף הברכה לענות אמן כראוי כ"ו לא יפה הם עושים כ"ו וכל אדם יעשה עצמו כאלו אין ט' וזולתו ויכוין לכל ברכה מראשה עד סופה: (ב) יש אומרים שכל העם יעמרו כשחזר שי"ץ התפלה: (ג) לא ישיח שיחה חולין בשעה ששי"ץ חזר התפלה ואם שח הוא חוטא וגדול עונו מנשוא אפי' יש ט' וזולתו שכל המשיח בבהכ"ו בשעה שהצבור עסוקין בשבחו של מקום מראה בעצמו שאין לו חלק באלהי ישראל כ"ו וילמד אדם בנוי הקטנים ויחנכם לענות אמן ומיד שהחינוק עתה אמן יש לו חלק לעה"ב וצריך שיחנכם לעמוד באימה וכיראה ואותן שרצים ושבים בבהכ"ו בשחוק מוטב שלא להביאם כלל לבהכ"ו:

אחר שמונה עשרה בשחירת ובמנחה יאמר רורי:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תְּבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאֵל תִּתְעַלֵּם
מִתְחַנְתְּנוּ, שְׂאִין אָנּוּ עַיִן פְּנִים וְקָשִׁי עָרְף, לֹאֵמַר לְפָנֶיךָ
יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צַדִּיקִים אָנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ, אֲבָל
אָנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אֲשַׁמְנוּ, בְּגִדְנוּ, גְּזַלְנוּ, דִּבְרַנוּ דְּפִי. הָעוֹיֵנוּ,
וְהִרְשַׁעְנוּ, זָדְנוּ, חָמְסְנוּ, טָפְלְנוּ
שָׁקַר. יַעֲצֵנוּ רַע, כְּזָבְנוּ, לָצְנוּ, מְרַדְנוּ, נֶאֱצְנוּ,
סָרְדְנוּ, עוֹיֵנוּ, פִּשְׁעֵנוּ, צָרְדְנוּ, קָשִׁינוּ עָרְף.
רִשְׁעֵנוּ, שְׁחַתְנוּ, תַּעֲבָנוּ, תַּעֲיֵנוּ, תַּעֲתַעְנוּ:

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַפְּזוּכִים וְלֹא שָׁוֶה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ, כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ: אֵל אַרְךָ אַפִּים אַתָּה וּבָעַל הַרְחָמִים נִקְרָאתָ, וְהִרְךָ תְּשׁוּבָה הוֹרִיתָ. גְּדַלַת רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ, תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזַרַע יִדְיָדֶיךָ. תִּפְּנֵן אֲלֵינוּ בְּרַחֲמִים, כִּי אַתָּה הוּא בָּעַל הַרְחָמִים. בְּתַחֲנוּן וּבַתְּפִלָּה פָּנֶיךָ נִקְדָּם, כְּהוֹדַעְתָּ לְעֵינֵינוּ מִקְדָּם. מִחֲרוֹן אַפֶּךָ שׁוּב, כְּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כְּתוּב. וּבְצִל כְּנָפֶיךָ נַחֲסֶה וְנִתְּלוּנָן, כִּיּוֹם וַיֵּרָד יי בַּעֲנָן. תִּתְּעוֹרַר עַל פִּשְׁעֵנוּ וְתִמְחָה אִשָּׁם, כִּיּוֹם וַיִּתְּיָצַב עִמּוֹ שָׁם. תִּתְּאוּן שׁוֹעֲתָנוּ וְתִקְשִׁיב כְּמוֹ מֵאָמָר, כִּיּוֹם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי וְשֵׁם נְאֻמָּר:

הַמְּסַלֵּל בַּיָּחִיד אֵין אוֹמֵר זֶה:

וַיַּעֲבֹר יי אַ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא

יי א | יי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אַרְךָ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאָמַת: נִצְר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עוֹן וּפִשְׁעֵנוּ וְחַטָּאָה וְנִקְהָה:

רַחוּם וְחַנּוּן חֲטָאֵנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

א לְדָוִד אֱלֹהֶיךָ יי נִפְשֵׁי אִשָּׁא: ב אֱלֹהֵי כֶּה בְּמִתְחִילֵי אֵל אֲבוּשָׁה, אֵל יַעֲלִצוּ אוֹיְבֵי לִי: ג גַּם כְּלִיכְנֶיךָ לֹא יִכְשׁוּ, יִכְשׁוּ הַבּוֹטְרִים רִיקִים: ד הִרְכָּה יי הוֹדִיעֵנִי, אֲדַחֲוֶתֶיךָ לְפָנָי: ה הִדְרִיכֵנִי בְּאִמְתָּךְ וּלְפָנָי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל, אוֹתָךְ כִּיִּיתִי כְּלֵי־הַיּוֹם: ו זָכַר רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶּיךָ כִּי מַעֲלֵם הָמָּה: ז חַטָּאוֹת נַעֲוִירֵי וּפִשְׁעֵי אֵל תִּזְכּוֹר, כַּחֲסֶדֶךָ זָכַר לִי אַתָּה, לְמַעַן שׁוּבָה יי: ח טוֹב וַיִּשָּׂר יי עַל כֶּן יוֹרֵה חַטָּאִים כְּבָרְךָ: ט יִרְךָ עֲנִיִּים כַּמִּשְׁפָּט וַיִּלְמַד עֲנִיִּים דְּרָבוּ: י כָּל אֲדַחֲוֹת יי חֶסֶד וְאָמַת, לְנַעֲרֵי בְרִיתוֹ וְעוֹדוֹתָיו: יא לְמַעַן שְׁמֶךָ יי וְסַלַחְתָּ לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא: יב טִי זֶה הָאִישׁ יֵרָא יי, יוֹרֵנוּ כְּבָרְךָ יִבְחָר: יג נִפְשׁוּ כְּטוֹב תִּלְוִן וְנָרְעוּ יִירֵשׁ אֶרֶץ: יד סוֹד יי לִירְאוֹ, וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם: טו עֵינֵי תִמְסַד אֵל יי, כִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשַׁת רַגְלֵי: טז פָּנָה אֵלֵי וְהִנֵּנִי, כִּי יָחִיד וְעֵנִי אֲנִי: יז צְרוּת לִבִּי הִרְחִיבוּ, סִמְצוֹקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי: יח רְאֵה עֲנִי וְעִמְלִי, וְשֵׂא לְכָל חַטָּאוֹתַי: יט רְאֵה אֹיְבֵי כִּי רַבוּ, וְשִׁנְאוֹת חֶסֶם שִׁנְאוֹנָי: כ לְשִׁמְרָה נִפְשֵׁי וְהִצִּילֵנִי, אֵל אֲבוּשׁ כִּי חִסִּיתִי כֶּה: כא תָּם וַיִּשָּׂר יִצְרוּנִי, כִּי קִוִּיתֶךָ: כב פָּדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל צְרוּתָיו: כג הוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עוֹנוֹתָיו:

אחרי כך אומרים אבינו מלכנו אבינו אחת זכר ואנחנו לא נרע זכר. תמצא להלן:

וְהוּא רַחוּם, יִכַּפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית,
 וְהִרְבָּה לְהֵשִׁיב אִפּוֹ, וְלֹא יַעִיר
 כָּל חַמְתּוֹ. אֵתָהּ יי לֹא תִכְלֵא רַחֲמֶיךָ
 מִמֶּנּוּ, חֲסִדֶיךָ וְאַמֶּתְךָ תָּמִיד יִצְרוּנוּ.
 הוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם,
 לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ, לְהִשְׁתַּבַּח
 בְּתֵהֱלֹתֶיךָ. אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר יְהוָה, אֲדֹנָי,
 מִי יַעֲמֵד. כִּי עִמָּךְ הִסְלִיחָה, לְמַעַן
 תִּזְרָא. לֹא כִחְטֵאֵינוּ תַעֲשֶׂה לָּנוּ, וְלֹא
 כְּעֲוֹנוֹתֵינוּ תִגְמֹל עָלֵינוּ. אִם עֲוֹנוֹנוּ
 עָנּוּ בָנוּ, יי, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶיךָ. זְכוֹר
 רַחֲמֶיךָ יי, וְחֲסִדֶיךָ, כִּי מַעֲוֹלָם הִמָּחָה.
 יַעֲנֵנוּ יי בְּיוֹם צָרָה, יִשְׁגְּבֵנוּ שֵׁם אֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב. יי הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם
 קָרָאֵנוּ. אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ חָנּוּנוּ וְעֲנֵנוּ, כִּי
 אִין בָּנוּ מַעֲשִׂים, עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה
 לְמַעַן שְׂמֶיךָ. וְעַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ,
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

תר"א (א) תהלים עח לח: (ב) שם מ יכ: (ג) שם קו מז: (ד) שם קל ג: (ה) שם קל ד: (ו) שם קג י: (ז) ירמיה
 יד: (ח) תהלים כה ו: (ט) שם כ ב (בשניר לשון): (י) שם כ י: (כ) דניאל טו ט:

בְּיַד חֲזָקָה, וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם כַּיּוֹם
 הַזֶּה, חָטְאנוּ רָשָׁעֵנוּ. אֲדֹנָי כָּבֹד
 צְדָקוֹתֶיךָ, יֵשֶׁב נָא אִפְּךָ וַחֲמַתְךָ
 מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַיִם הַר קְדֻשָׁךְ, כִּי
 בַחֲטָאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבֹתֵינוּ, יְרוּשָׁלַיִם
 וְעַמְּךָ לְחֶרֶף לְכֹל סְבִיבוֹתֵינוּ. וְעַתָּה,
 שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֵל תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֵל
 תַּחֲנוּנָיו וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ
 הַשָּׁמַיִם, לְמַעַן אֲדֹנָי:

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזֻנְךָ וּשְׁמַע, פָּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
 שׁוֹמְמֵתֵינוּ, וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ
 עָלֶיךָ, כִּי אֵל עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים
 תַּחֲנוּנָנוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אֲדֹנָי א
 שְׁמַעָה, אֲדֹנָי א סְלַחָה, אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה, וַעֲשֵׂה
 אֵל תֵּאֲחֹר, לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי, כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל
 עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ. אָבִינוּ אָב הַרְחֲמֵנוּ, הֲרֹאנוּ
 אוֹת לְטוֹבָה וְקִבֵּץ נְפֻצוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת
 הָאָרֶץ, וַיִּדְעוּ כָּל הַגּוֹיִם, כִּי אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ.
 וְעַתָּה יי אָבִינוּ אַתָּה, אֲנַחְנוּ הַחֲמֵר וְאַתָּה
 יוֹצֵרֵנוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כָּלֵנוּ. אָבִינוּ מְלַכְנוּ צוּרֵנוּ

וּגְוָאֲלָנוּ. חֲיוֹסָהּ יי על עַמְּךָ, וְאֵל תִּתֵּן נַחֲלָתְךָ
 לְחֶרֶףָהּ לְמִשְׁלַבְּסֵם גּוֹיִם, לְלֶמְדָה יִאֲמְרוּ בְעַמִּים אֵיזָה
 אֱלֹהֵיהֶם. יִדְעֵנוּ כִּי חָטְאָנוּ, וְאִין מִי יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ,
 אֲלֵא שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ בְּעֵת צָרָה. כְּרַחֵם
 אָב על בָּנִים, בֵּן תִּרְחַם יי עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן
 שְׁמֶךָ. חֲמוּל על עַמְּךָ, רַחֵם על נַחֲלָתְךָ,
 חֲיוֹסָהּ נָא פְּרוּב רַחֲמֶיךָ, חֲנֻנוּ וַעֲנֵנוּ, כִּי לָךְ יי
 הַצְּדָקָה, עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל עֵת:

הַבֵּט נָא, וְהוֹשִׁיעָה צִאֵן מִרְעִיתְךָ.
 וְאֵל יִמְשַׁל בְּנוֹ קֶצֶף, כִּי לָךְ יי
 הַיְשׁוּעָה, בְּךָ תּוֹחַלְתָּנוּ, אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת.
 אָנָּה, סְלַח נָא, כִּי אֵל טוֹב וְסִלַּח אַתָּה:
 אָנָּה מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם, זְכוּר וְהַבֵּט לְבָרִית בֵּין
 הַבְּתָרִים, וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקָדַת יְחִיד
 וְלִמְעַן יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ. אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אֲבִינוּ, וְאֵל
 תִּפְשֵׁנוּ מִלְכָּנוּ, וְאֵל תִּשְׁכַּחֵנוּ יוֹצֵרֵנוּ, וְאֵל תַּעֲשֵׂה
 עִמָּנוּ כָּלֵה כְּחַטְאֵתָנוּ בְּגִלוֹתָנוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן
 וְרַחוּם אַתָּה:

אִין כְּמוֹךָ חַנּוּן וְרַחוּם יי אֱלֹהֵינוּ, אִין כְּמוֹךָ אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם
 וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת, הוֹשִׁיעֵנו וְרַחֲמֵנוּ, מִרְעֵשׁ וּמִרְנוּ
 הַצִּילָנוּ. זְכוּר לַעֲבֹדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב, אֵל

תִּפְּנֵן אֶל קִשְׁיֵנוּ וְאֶל רִשְׁעֵנוּ וְאֶל חַטָּאתֵנוּ. שׁוּב מִחֲרוֹן אַפְּךָ
וְהִנַּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ. וְהִסַּר מִמֶּנּוּ מִכַּת הַמּוֹת כִּי רַחוּם
אַתָּה, כִּי בֶן דְּרָכֶךָ עָשִׂהָ חֶסֶד. חַנּוּם בְּכֹל דְּוֹר וְדוֹר.
אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָא. אָנָּה יי הַצְּלִיחָה נָא. אָנָּה יי עֲנֵנוּ כִּיּוֹם
קָרָאנוּ. לְךָ יי קִוִּינוּ, לְךָ יי חִפְּינוּ, לְךָ יי גִּיחַל, אֵל תַּחֲשָׁה
וְתַעֲנֵנוּ, כִּי נֶאֱמָו גּוֹיִם אֲבָדָה תִּקְוֹתֵם, כָּל בְּרֶךְ לְךָ
תִּכְרַע וְכָל קוֹמָה לִפְנֵיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתַח יָד בְּתִשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים,
נְבִיחָה נִפְשָׁנוּ מְרֹב עֲצוּבוֹנֵנוּ, אֵל
תִּשְׁכַּחֵנוּ נְצַח, קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ. וְאֵל תִּשְׁפּוֹךְ
חַרוֹנְךָ עָלֵינוּ, כִּי אֲנַחְנוּ עַמֶּךָ בְּנֵי בְרִיתְךָ.
עוֹרָרָה גְבוּרָתְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְאֵל
יִמְעַטוּ לִפְנֵיךָ תִּלְאוֹתֵינוּ. מִהֵר יִקְרָמוּנוּ רַחֲמֶיךָ
בְּעַת צָרָתֵנוּ, לֹא לְמַעַנְנוּ אֱלֹא לְמַעַנְךָ פֶּעַל,
וְאֵל תִּשְׁחִית אֶת זְכַר שְׂאֲרֵיתֵנוּ, כִּי לְךָ מִיחֲלוֹת
עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה, וְזָכוֹר
עֲדוֹתֵנוּ בְּכֹל יוֹם תְּמִיד אוֹמְרִים פְּעַמִּים בְּאַהֲבָה:
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי | אֶחָד:

יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, שׁוּב מִחֲרוֹן אַפְּךָ, וְהִנַּחֵם עַל
הָרָעָה לְעַמֶּךָ:

הַבַּט מִשָּׁמַיִם וְרָאֵה, כִּי הָיִינוּ לְעַג וּקְלָס בְּנוּיִם, נְחַשְׁבֵנוּ
 כְּצֹאן לְטִבַח יוֹבֵל, לְהַרְוֹג וּלְאַבֵד וּלְמַכּוֹת וּלְהַרְפֹּת.
 וּבְכָל זֹאת שָׁמְךָ לֹא שָׁכַחְנוּ, נָא, אֵל תִּשְׁפָּחֵנוּ. "
 זָרִים אוֹמְרִים אֵין תּוֹחֵלֶת וְתִקְוָה, חוֹן אוֹם לְשָׁמְךָ מִקְוָה,
 מְהוֹר, יִשׁוּעַתְנוּ קִרְבָּה, יִגְעֵנוּ וְלֹא הוֹנֵחַ לָנוּ,
 רַחֲמֶיךָ יִכְבְּשׁוּ אֶת פְּעֻסְךָ מֵעֲלֵינוּ.

אָנָּה, שׁוֹב מִחֲרוֹנְךָ, וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ: "
 חוֹסֵה " עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ, וְאֵל תִּתְּנֵנוּ בְיַד אֲבוֹרִים,
 לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיזָה נָא אֱלֹהֵיהֶם, לְמַעַנְךָ
 עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד וְאֵל תֵּאָחֵר.

אָנָּה, שׁוֹב מִחֲרוֹנְךָ, וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ: "
 קוֹלָנוּ תִשְׁמַע וְתַחֲוֹן, וְאֵל תִּפְשֵׁנוּ בְיַד אֵיבֵינוּ לְמַחֲוֹת אֶת
 שָׁמְנוּ, זְכוֹר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ, כְּבוֹכְבֵי
 הַשָּׁמַיִם אֲרָבָה אֶת זְרַעְכֶם, וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ מְעַט מִהֲרַבָּה,
 וּבְכָל זֹאת שָׁמְךָ לֹא שָׁכַחְנוּ, נָא, אֵל תִּשְׁפָּחֵנוּ: "
 עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שָׁמְךָ, וְהַצִּילְנוּ וּכְפַר
 עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שָׁמְךָ:

" אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפְּךָ, וְהַנְּחֵם עַל הַרְעָה לְעַמְּךָ:
 שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, שְׁמוֹר שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל,
 וְאֵל יֹאבֵד יִשְׂרָאֵל, הָאוֹמְרִים
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל.

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד, שְׁמוֹר שְׂאֵרֵי עַם
 אֶחָד, וְאֵל יֹאבֵד גּוֹי אֶחָד,

הַמִּיחָדִים שְׁמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד.
 שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ, שְׁמוֹר שְׂאֲרֵית עִם
 קָדוֹשׁ. וְאֵל יֹאבֵד גּוֹי קָדוֹשׁ,
 הַמְשַׁלְּשִׁים בְּשֵׁלֶשׁ קְדָשׁוֹת לְקָדוֹשׁ.
 מְתַרְצָה בְּרַחֲמִים, וּמְתַפִּים בְּתַחֲנוּנִים, הַתְּרַצָּה וְהַתְּפִים
 לְדוֹר עֲנִי, כִּי אֵין עוֹזֵר: ע"כ מה שמוסיפין בשני ובחמישי

בעשיית ובתענית צבור אומרים א"מ האריך. תמצא לקמן ע' 277.

אָבִינוּ מְלַכְנוּ אָבִינוּ אָתָּה. אָבִינוּ מְלַכְנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹא אָתָּה. אָבִינוּ
 מְלַכְנוּ רַחֵם עָלֵינוּ. אָבִינוּ מְלַכְנוּ תַעֲנֵנוּ וְעַנְנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה
 עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

וְאַנְחָנוּ לֹא גִדַע מָה נַעֲשֶׂה, כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ. זְכוֹר
 רַחֲמֶיךָ יי וְחֶסְדֶיךָ, כִּי מַעוֹלָם הִפָּתָה. יְהִי
 חֶסְדֶיךָ יי עָלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ. אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עוֹנוֹת
 רֵאשׁוֹנִים, מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ, כִּי רָלוֹנוּ מְאֹד. הִנְנוּ
 יי תַחֲנוּ, כִּי רַב שִׁבְעֵנוּ בּוֹז. בְּרָגְנוּ רַחֵם תִּזְכֹּר, בְּרָגְנוּ
 עֲקָדָה תִּזְכֹּר, בְּרָגְנוּ תְּמִימוֹת תִּזְכֹּר, בְּרָגְנוּ אֲהַבָּה
 תִּזְכֹּר: יי הוֹשִׁיעֵה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ. כִּי הוּא
 יִדַע יִצְרָנוּ, זְכוֹר כִּי עִפָּר אֲנַחְנוּ. עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל
 דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, וְהַצִּילְנוּ וּכְפָר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

השי"ן אמר חצי קדיש

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֶךָ רַבָּא. אַמֵּן בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךָ מְלַכּוּתָהּ,
 וְיַצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וְיִקְרַב קְשִׁיעָהּ. אַמֵּן בְּתַיִכוֹן וּבְזַמְיִכוֹן וּבְחַיִּיכוֹן וּבְכָל
 בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֵלְמָא וּבְזַמְן קְרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהִי שְׁמֶה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
 וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְעַשֵּׂא, וְיִתְעַדָּר
 וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלַּל, שְׁמֶה דְּכָרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אַמֵּן לְעֵלְמָא סָן כָּל בְּרַכְתָּא
 וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְתַחֲמַתָּא, דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

ת"א (א) הרי"ב כ"י: (ב) תהלים כה: ו' (ג) שם ל"ב: (ד) שם ע"ט: (ה) שם קכ"ג: (ו) חזקוני ג' ב': (ז) תהלים
 כ"י: (ח) שם קנ"ד: (ט) שם ע"ט: ט:

אלו ימים שאין אומרים אל ארך אפים. ראש חדש חנוכה פורים קטן בי ימים ופורים גדול בי ימים וערב ספח

חשכה באב *

אֵל אָרְךָ אַפִּים וְרַב חַסֵּד וְאַמֶּת, אֵל בְּאַפֶּךָ תּוֹכִיחֵנוּ,
חוֹסֶה יי על עַפְךָ, וְהוֹשִׁיעֵנו מִכָּל רָע, חַטָּאנוּ לָךְ
אָרוֹן, סֵלַח נָא פְּרוּב רַחֲמֶיךָ אֵל:

סדר קריאת התורה לחול

כשפותחין ארון הקודש אומרים זה:

וַיְהִי בַּנֶּסֶע הָאָרוֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, קוּמָה | יי וַיַּפְצוּ
אֵיבֶיךָ וַיִּגְסוּ מִשְׁנֵאֶיךָ מִפְּנֵיךָ. כִּי מִצִּיּוֹן
תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יי מִירוּשָׁלַיִם. בְּרוּךְ שְׁנַתֵּן
תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִרְשָׁתוֹ:

בְּרִיךְ שְׁמֵה דְמַרְא עֲלֵמָא, בְּרִיךְ כְּתוּבָה וְאִתְרַבָּה, יְהֵא רַעוּתְךָ עִם
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעֵלָם, וַיִּפְרְקוּן יִמִּינְךָ אֲחֵזִי לְעַמְּךָ בְּבִי
סְקוּרְשֶׁךָ, וְלֹאֲמַטְיִי לְנָא מִפּוּב גְּדוּדְךָ וְלִקְבֵּל צְלוּתְנָא בְּרַחֲמִין.
יְהֵא רַעוּא קְדֻשָּׁה דְתוֹרָה לֵן חַיִּין בְּסִיבֵי, וְלִהְיוּ אָנָּה פְּקוּדָא בְּגו
צְדִיקוּא, לְמַרְתָּם עָלֵי וְלִמְנַסֵּר יְתִי וְעַת כָּל דִּי לִי, וְדִי לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל.
אֲנָתְהּ הוּא זֶן לְכֻלָּא וּמְפָרְנָם לְכֻלָּא, אֲנָתְהּ הוּא שְׁלִיט עַל כָּלָא. אֲנָתְ
הוּא דְשְׁלִיט עַל מַלְכֵיָא. וּמַלְכוּתָא דִּיקְדָּה הוּא. אָנָּה עֲבָדָא דְקֻדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, דְסִגְדָנָא קְמַה וּמְקַמֵּי דִיקֵר אֲוִרְתֵיהּ. בְּכָל עֵדָן וְעֵדָן
לָא עַל אָנָּשׁ רְחֻצְנָא וְלָא עַל פִּר אֱלֹהִין סְפִיכְנָא, אֱלָא בְּאֱלֹהָא
דְשְׁמַיָא, וְהוּא אֱלֹהָא קְשׁוּט, וְאֲוִרְתֵיהּ קְשׁוּט, וְנִבְיֵאֵיהּ קְשׁוּט,
וּמְסַנָּא לְמַעַבַּד סְבָן וּקְשׁוּט. בַּה אָנָּה רַחֲמֵי, וְלִשְׁמַה קְדִישָׁא
יְקוּרָא אָנָּה אֲמַר תִּשְׁבְּחוּן. יְהֵא רַעוּא קְדֻשָּׁה דְתַפְתַּח לְבָאֵי
בְּאֲוִרְתָא, וְתַשְׁלִימֵן מִשְׁאֲלִין דְלְבָאֵי, וְלְבָא דְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לְטַב
וְלַחַיִּין וְלְשָׁלָם.

חזן **גִּדְלוּ לִי אֶתִי, וְנִרְוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:**

וְהַקֵּל עוֹנֵי לָךְ יי הַתְּרֵלָה וְהַבְּוֹרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצִיחַ וְהַהוֹד, כִּי כָל בְּשָׂמִים
וּבְכָאָרֵץ, לָךְ יי הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנְשָׂא לְכָל | לְרֹאשׁ. רְחֻמֵּי יי
אֱלֹהֵינוּ, וְהַשְׁתַּחֲוֹו לְהַרִּים רַגְלָיו, קְדוּשׁ הוּא. רְחֻמֵּי יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו לְהַר
קְדוּשׁוֹ, כִּי קְדוּשׁ יי אֱלֹהֵינוּ:

חזן (א) שנות לו: (ב) במטרי י' לה: (ג) ישעיה ב' ג: (ד) וזה יקחל דף ר"ו: (ה) תהלים לו: (ו) והיא כט יא:

(ז) תהלים צט ה: (ח) שם צט ט:

(י) וכן בכל יום שאין אומרים חתן.

אָב הַרְחִמֵם, הוּא יְרַחֵם עִם עַמּוּסִים, וְיִזְכּוּד בְּרִית אֲהִינָם, וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְׁעוֹת הַרְעוֹת, וְיַגְעַר בְּהַצַּר הַרַע מִן הַלְּשׁוּאִים, וְיַחֲזַן עָלֵינוּ לְפָלִיטוֹת עוֹלָמִים, וְיַסְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמַדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

חן

וְהַתְגַּלָּה וְהַתְרָאָה מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ בְּזִמְנֵן קָרוֹב, וְיַחֲזַן פְּלִשְׁתָּנוּ וּפְלִטָת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַן וְלְחֶסֶד וְלְרַחֲמִים וְלְרַצּוֹן וְנֹאמַר אָמֵן. הַכֵּל הָבֹו גְדֹל לְאֱלֹהֵינוּ וְחָנוּ כְבוֹד לְתוֹרָה, כְּהֵן קָרִב, יַעֲמוּד (פּוֹרֵס) הַכְהֵן, בְּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ. קהל יִאֲתָם הַדְּבָקִים בֵּי אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם:

כשקורין אותו לתורה יאמר זה בְּרָכּוּ אֶת יי הַמְּבָרֵךְ.

והקהל עונים בְּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

והעולה חוזר בְּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מַלְךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ואחר קריאת הפרשה יכרך:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מַלְךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַי עוֹלָם נִמְעַ בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ברכת הגומל

המחויב לכרך ברכת הגומל אומר ברכה זו על הספר תורה לאחר ברכה אחרונה. ונכון שלא לאחר שלשה ימים.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מַלְךְ הָעוֹלָם, הַגּוֹמֵל לְחַיִּים טוֹבוֹת, שְׁגִמְלָנִי טוֹב:

וענין אחריו אמן מי שְׁגִמְלָנִי טוֹב, הוּא יִגְמְלָנִי כָּל טוֹב סְלָה:

אם קראו לספר תורה נער שנעשה בר מצוה אזי אחר שכרך ברכה אחרונה, אביו יאמר זה:

י. בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מַלְךְ הָעוֹלָם שְׁגִמְרָנִי מִעַנְשׁ הַלְלוּהָ:

נוסח "מי שכרך" ליולדת ולחולה תמצא לקמן ע' 186 - ד.

אחר קריאת התורה אומר השי"ן חצי קדיש:

כשמבכיחין הספר תורה אומרים זה:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לְפָנָי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

עֵין חַיִּים הוּא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְתִמְכִּיחַ מְאֹד. דְּרַבִּי דְרָבִי גַעַם, וְכֵל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם. אֲנִי יָמִים בְּיַמֶּינָהּ, בְּשִׁמְאֵלָהּ עֶשֶׂר וּכְבוֹד. יי הַפִּין לְמַעַן עֲרָקוּ, יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיֹאדִיר:

ת"א א) דברים ד' ד' ב) סדרש רבה פ' תולדות פ' ס"ג ע"י כשנר הכלל פרק כ"ד: ג) דברים ד' פ"ד: ד) משל
ג' ח' ה) ח' שם ג' ח' ז' ח' שם ג' טו': ח) ישעיה טב כא:
ט) יש אומרים בלא שם ומלכות - וכן מנהגנו.

אֲשֶׁרִי וְיִשְׁבִי בֵיתָהּ, עוֹד יִהְיֶה לָּךְ סֵלָה: אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּבָה לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעַם
 שֵׁנִי אֱלֹהִיו: וְתִהְיֶה לְדוֹד, אֲרוֹמְמָה אֱלֹהֵי הַמִּלְחָה, וְאֶבְרָכָה שְׁמָהּ
 לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכֹל יוֹם אֶבְרָכָהּ, וְאֶהְלֵלָהּ שְׁמָהּ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוּל יי וְמִהְלֵל
 מְאֹד, וְלִתְהַלְּלוּ אֵין תִּקְרֶה: דוֹד לְדוֹד יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיהָ, וְגִבּוֹרֶתֶּיהָ יִגְדֹּד: יְהִי
 כְּבוֹד הַזֶּהָ, וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיהָ אֲשִׁירֶיהָ: וְעוֹז נִוְרָאוֹתֶיהָ יֵאֱמָר, וְגִדְלֶתֶּהָ
 אֶסְפְּרֶנָּה: וְזָכַר רַב טוֹבָהּ יִבְעוּ, וְצִדְקוֹתֶיהָ יִרְנְנוּ: תִּנּוּן וְרִנּוּם יי, אֶתְּךָ אֲפִים וְגִדְל
 תִּסְדִּי: טוֹב יי לְכֹל, וְרַחֲמֵיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדֶה יי כָּל מַעֲשֵׂיהָ, וְתִסְדִּי
 יִבְרָכֶכֶּה: כְּבוֹד מַלְכוּתֶיהָ יֵאֱמָר, וְגִבּוֹרֶתֶּהָ יִדְבָּר: לְהוֹדִיעַ לְבְנֵי הָאָדָם
 גִּבּוֹרֹתָיו, וְכְבוֹד יְהִי מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶהָ, מַלְכוּת כָּל עֲלָמִים, וּמַמְשִׁלֶּתֶהָ בְּכֹל
 דוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יי לְכָל הַנְּפִלִים, חוֹמַת לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
 וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲבָלִם בְּעַתּוֹ: פּוֹתַח אֶת יְהָ, וּמַשְׁפִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן:
 צְדִיק יי בְּכָל דְּרָבָיו, וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קְרוֹב יי לְכָל קְרָאִיו, לְכֹל אֲשֶׁר
 יִקְרָאוּ בְּאֵמֶת: רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יי אֶת
 כָּל אֲהָבָיו, וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמֹד: תִּהְיֶה לָּךְ יי יְדָבָר פִּי, וְיִבְרָךְ כָּל בָּשָׂר
 שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְתָּנוּ נִבְרָךְ יְהִי, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

מנהג ספרד שכל יום שאין אומרים בו חתנון אין אומרים למנצח יענך ולא תהלה לך * רחמינו כל חודש ניסן ופסח שני
 שהוא י"ד באייר ולי"ג בעומר, ופרי"ח סיון עד י"ב בו ועד בכלל רחמינו ה' ימים אחר חג השבועות כי החג יש לו
 השלמות כל שבועה, וחשעה באב, וט"ו באב, וערב ראש השנה, ומערב יום כפור עד סוף תשרי, וט"ו בשבט, ובכל יום שיש
 בבית הכנסת סילה או חתן כל שבועת ימי המשהה, ופורים קטן כ' ימים שהוא י"ד וט"ו באדר ראשון ופורים גדול ותנוכה וראש
 חודש, וגם במנחה ערב ר"ח וערב תנוכה וערב פורים גדול וקטן, וערב ל"ג בעומר, וערב ט"ו באב, וערב ט"ו בשבט במנחה אין
 אומרים חתנון ונפילת אפים, אבל במנחה שלמני ערב ראש השנה וערב יום כפור ובערב פסח שני נופלין *

לִמְנַצַּח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: יַעֲנֶךָ יי בְּיוֹם צָרָה,
 יִשְׁבְּכֶךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח עֲזָרְךָ
 מִקִּדְשׁ, וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדְךָ: יִזְכֹּר כָּל מַנְחֹתֶיךָ,
 וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשָׁנָה סֵלָה: יִתֵּן לָךְ כֹּלֶיךָ וְכֹל
 עֲצָתֶךָ יִמְלֵא: נִרְנְנָה בִּישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ
 נִדְגַל, יִמְלֵא יי כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עֵתָה יִדְעֵתִי,
 כִּי הוֹשִׁיעַ אֲנִי מִשִּׁיחוֹ, יַעֲנֵהוּ מִשְׁמֵי קִדְשׁוֹ,
 בְּגִבּוֹרוֹת יִשַׁע יְמִינוֹ: אֱלֹהֵי בְּרָכָב וְאֱלֹהֵי
 בְּסוּסִים, וְאַנְתָּנוּ בְּשֵׁם יי אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר: הִמָּה

תרי"א א) תהלים פד ה: ב) שם קמר טו: ג) שם קמה א: ד) שם קטו יח: ה) שם כו:
 * וכן אין אומרים אבינו מלכנו הארוך.

כָּרְעוּ וּנְפְלוּ, וְאַנְחֵנוּ קָמְנוּ וּנְתַעֲוֹדד : יי הוֹשִׁיעָה,
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קִרְאָנוּ:

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבִי פֹשֵׁעַ בְּיַעֲקֹב,
נָאִם יי. וְאַנִּי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם
אָמַר יי, רוּחִי אֲשֶׁר עָלַיְךָ, וּדְבַר־י אֲשֶׁר
שָׁמַתִּי בְּפִיךָ, לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי
זֶרַעַךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךָ, אָמַר יי, מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם. וְאַתָּה קְדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת
יִשְׂרָאֵל. וְקִרְאָה זֶה אֵל זֶה וְאָמַר, קְדוֹשׁ |
קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת, מְלֵא כָּל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ. וּמִקְבְּלֵין דִּין מִן דִּין, וְאִמְרִין
קְדִישׁ בְּשָׁמַי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית
שְׁכִינְתָּה, קְדִישׁ עַל אַרְעָא עוֹבַד
גְּבוּרְתָּה, קְדִישׁ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא,
יי צְבָאוֹת, מְלֵא כָּל אַרְעָא זִיו יְקָרָה.
וְהִשְׁאֲנֵי רוּחַ, וְאִשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעֲשׁ
גְּדוֹל, בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ. וְנִטְלַתְנֵי
רוּחָא וְשִׁמְעִית בְּתַרֵּי קַל זִיעַ סַגִּיא
דְּמִשְׁבְּחִין וְאִמְרִין בְּרִיד יְקָרָא דִּי

אִמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נִטַע בְּתוֹכֵנוּ, הוּא
 יִפְתַּח לָבֵנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וַיִּשֶׁם בְּלָבֵנוּ
 אֶהְבֵּתוֹ וַיִּרְאֵתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ
 וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבְבֵי שָׁלוֹם, לְמַעַן לֹא נִיגַע
 לְרִיק, וְלֹא נִלָּד לְבַהֲלָהּ. וּבְכֵן יִהְיֶה רְצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 שְׁנַשְׁמֹר חֻקְךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנַזְכֶּה
 וְנַחֲוֶה וְנִרְאֶה, וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה,
 לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם
 הַבָּא. לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם, יי
 אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֹדְךָ. בָּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר
 יִבְטַח בֵּי, וְהָיָה יי מְבַטְחוֹ. בְּטַחוֹ בֵּי
 עַדִּי עַד, כִּי בֵּיהּ יי צוֹר עוֹלָמִים. וַיִּבְטַחוּ
 בְּךָ יוֹדְעֵי שִׁמְךָ, כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דֹלְשִׁיךָ יי.
 יי חַפֵּץ לְמַעַן צְדָקוֹ, וַיִּגְדִּיל תוֹרָה וַיֵּאדִיר:

חשיך אומר קריש שלם:

וְהַגְדִּיל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֹה רַבָּא. אָמֵן בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא
 בְּרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרוֹקְקָהּ
 וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. אָמֵן בְּתַיִיכוֹן וּבְזִימִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֹה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמִים וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

וַיִּתְבַּרְךְ וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר
וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלֵּל, שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. אמן.
לְעֵלָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמַתָּא,
דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

תְּתַקַּבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קָדָם
אֲבוּהוֹן דִּי בְשָׁמַיָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שָׁמַיָא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (כְּעֵשִׂית הַשְּׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

בשני ובחמישי כשמתחילין הספר תורה להיכלל אומרים זה:

חַן יְהִלְלוּ אֶת שֵׁם יי, כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ:

והקהל אומרים תערו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו, תהלה לכל חסדיו,
לכני ישראל עם קרובו, הללויה:

בימים שאין אומרים תחנון אין אומרים תפלה לידו רק מתחילין מן בית העקב וכו'.

תְּפִלָּה לְדוֹד, תַּפְּסָה יי אֲזוּנָה עַנְנִי, כִּי עָנִי וְאֲבִיוֹן אָנִי: שְׁמֵהּ
נַפְשִׁי כִּי חֲסִיד אָנִי, הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אֱתָהּ אֱלֹהֵי, הַבּוֹטָח
אֱלֹהֵי: תַעֲנֵי אֲדָנִי, כִּי אֱלֹהֵי אֶקְרָא כָּל הַיּוֹם: שְׁמַת נַפְשׁ עַבְדְּךָ,
כִּי אֱלֹהֵי אֲדָנִי נַפְשִׁי אֶשָּׂא: כִּי אֱתָהּ אֲדָנִי טוֹב וְסִלַּח, וְרַב חֶסֶד לְכָל
קְרָאֵי: הַאֲוִינָה יי תְּפִלְתִּי, וְתִקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּעֲנוּתִי: בְּיוֹם צָרְתִּי
אֶקְרָא: כִּי תַעֲנֵנִי: אֵין בְּמִתָּה בְּאֱלֹהִים | אֲדָנִי, וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיךָ: כָּל
גַּיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יִבְאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ אֲדָנִי, וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: כִּי
גָדוֹל אֱתָהּ וְעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת אֱתָהּ אֱלֹהִים לְבָדְךָ: הוֹרְנִי יי בְּרַכְּךָ
אֱתָךְ בְּאַמְתְּךָ, וְיַד לִבִּי לִירְאָה שְׁמֵךָ: אוֹדֶךָ אֲדָנִי אֱלֹהֵי בְּכָל
לִבִּי, וְאֶכְפְּרָה שְׁמֵךָ לְעוֹלָם: כִּי חֲסִדְךָ גָדוֹל עָלַי, וְהַצִּלַּת נַפְשִׁי
כְּשֶׁאוֹל תַּחֲתִי: אֱלֹהִים | יוֹדִים קָמוּ עָלַי, וְעַד עַרְצִים בְּקִשׁוֹ
נַפְשִׁי, וְלֹא שְׁמֵךָ לְגַדְּם: וְאֱתָהּ אֲדָנִי אֵל רַחוּם וְרַחוּן, אֲדֶךָ
אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת: פְּנֵה אֵלַי וְתַעֲנֵנִי, תַּעֲנֵה עֲזָה לְעַבְדְּךָ, וְרוֹשִׁיעָה

לְבֹן אִמְתְּךָ: עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְמוֹכָה, וְיֵרְאוּ שְׂנְאֵי וְיִבְשׂוּ, כִּי אִתְּךָ
 יְיָ עֲזָרְתָנִי וְנִחַמְתָּנִי:

בַּיִת יַעֲקֹב, לֵטוּ וְנִלְכְּהוּ בְּאוֹר יְיָ: כִּי כָל הָעַמִּים יִלְכּוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו,
 וְאַתָּה נִלְכְּ בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֶינוּ לְעוֹלָם וָעַד:

יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ, בְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ, אֵל יַעֲזֹכֵנו וְאֵל יִשְׁעֵנו: לְהַפְּסוֹת
 לְכַבְּנוּ אֱלֹוֵי, לְלַכֵּת בְּכָל דְּרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְהִקְיֵנוּ וּמִשְׁפָּטָיו, אֲשֶׁר צִוָּה
 אֶת אֲבוֹתֵינוּ: וַיְהִי דְבַרֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַעֲנַתִּי לִפְנֵי יְיָ, קְרֹבִים אֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 יוֹסֵם וְלִלְהַי, לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּכַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן
 דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, אֲנִי עוֹד:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, לוּלִי יְיָ שְׁתַּהֲיֵ לְנוּ, יֹאמֵר נָא יִשְׂרָאֵל: לוּלִי יְיָ שְׁתַּהֲיֵ
 לְנוּ, בְּקוֹם עֲלֵינוּ אֲדָם: אֲוִי חַיִּים בְּלַעֲנֵנוּ, בַּחֲרוֹת אַפָּס בְּנוֹ: אֲוִי
 הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ, נִחַלְהָ עִבֵר עַל נַפְשֵׁנוּ: אֲוִי עִבֵר עַל נַפְשֵׁנוּ, הַמַּיִם הַיּוֹדֵנוּסִים:
 בְּרִיחַ יְיָ, שְׁלֵא נִתְּנֵנוּ סֶרֶף לַשְׂנֵינִים: נַפְשֵׁנוּ בְּצַפּוֹר נִמְלָקָה מִפַּח יוֹקָשִׁים,
 הַפַּח נִשְׁבַּר, וְאַתָּה נִמְלַמְנוּ: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְיָ, עֲשֵׂה שְׂמִים וְאָרֶץ:

שיר של יום

כראשון בשבת היום, יום ראשון בשבת, שבו היו הלויים אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

לְדָוִד מְזוֹמַר, לִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ, תִּבְלֵ וְיִשְׁבֵּי בָהּ: כִּי הוּא עַל
 יַמִּים יְסֻדָּהּ, וְעַל נְהָרוֹת יִכּוֹנְנֶהּ: מִי יַעֲלֶה בָהּ יְיָ, וּמִי
 יִקּוֹם בְּמִקּוֹם קִדְשׁוֹ: נִקְוֵ כַפִּים וְכַר לִכְבֹּ, אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לִשְׂוֹא
 נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשְׂא בְרַכְיָה מֵאֵת יְיָ, וְהִצְדָּקָה מֵאֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל: זֶה הַדּוֹר דִּרְשׁוּ, מִבְּקִשֵׁי פִגְיָה יַעֲקֹב סִלָּה: שְׂאוּ שְׁעָרִים
 רְאשֵׁיכֶם, וְהַנְּשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וְיִבְאוּ מִלְּךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מִלְּךְ
 הַכְּבוֹד, יְיָ עֲזֹו וְנִבְוֹר, יְיָ נִבְוֹר מִלְּחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם
 וְיִשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וְיִבְאוּ מִלְּךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מִלְּךְ הַכְּבוֹד,
 יְיָ צְבָאוֹת הוּא מִלְּךְ הַכְּבוֹד סִלָּה:

הוֹשִׁיעֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּקְבָצֵנוּ מִן הָעוֹס, לְהַדּוֹת לְשֵׁם קִדְשֵׁךָ, לְהַשְׁתַּבַּח
 בְּתִהְלֹתֶיךָ: בְּרִיחַ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמֵר
 כָּל הָעָם אֲמֵן הַלְלוּיָהּ: בְּרִיחַ יְיָ מִצִּיּוֹן שְׂכוֹן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ: בְּרִיחַ יְיָ
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ: וּבְרִיחַ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וְיִמְלֹא
 כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אֲמֵן | וְאָמֵן: קִדְשׁ יִתּוֹם

תו"א (א) ישעיה ב: ה: (ב) מִכָּה ד: ה: (ג) מִיָּא ח: ו: (ד) חֲלִילִים קִבְּרִי: (ה) שֵׁם כְּדִ: (ו) שֵׁם קִי מוֹ: (ז) שֵׁם
 שֵׁם מַחֲ: (ח) שֵׁם קִלְהָ כֹּא: (ט) שֵׁם עֵבִי יוֹ: (י) שֵׁם שֵׁם יוֹ:

קריש יתום

וַיִּתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אָמֵן בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרֵעוּתָהּ וַיַּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פּוּרְקָנָהּ וַיְקַרֵּב מְשִׁיחָהּ. אָמֵן בְּתַיִבוֹן וּבְזוּמִיבוֹן, וּבְתַיִי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְגַּשֵּׁא, וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלַּל, שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. אָמֵן לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרֵכְתָא וְשִׁירְתָא, תְּשַׁבְּתָתָא וְנַחְמָתָא, דְאָמִירִין בְּעֵלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בְּעֵשִׂיית הַשְּׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

כַּשְׁנֵי כַּשְׁבַּת הַיּוֹם, יוֹם שְׁנֵי בְשַׁבְתָּ, שֶׁבֹה הוּוּ הַלְלוּם אִמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

שִׁיר מְזֻמָּר לְבְנֵי קְרַח: גְּדוּל יי וְהַלְלֵל מְאֹד, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ: יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ, הַר צִיּוֹן, יִרְבְּתֵי צְפוֹן, קְרִית מְלֶכֶה רַב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נִדְעַע לְמַשְׁבֵּב: כִּי הִנֵּה הַפְּלָכִים נוֹעְדוּ, עָבְרוּ יְחִידוֹ: הִמָּה רָאוּ בֶן תְּמָרֵי, נִבְהָלוּ נַחֲפוּז: רַעְדָה אֲחֻזָּתָם שָׁם, חֵיל כִּיּוּלָּהּ: בְּרוּחַ קָדִים, תִּשְׁבֵּר אֲנִיּוֹת תְּרַשִּׁישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ בֶן רְאִינֵי בְּעִיר יי צְבָאוֹת, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהִים יִכְוֶנֶה עַד עוֹלָם סֵלָה: דְּמִינוּ אֱלֹהִים חֲסִדָּהּ, בְּקָרֵב הִיכְלָהּ: כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים בֶּן תְּהַלְתֶּה עַל קַצְוֵי אָרֶץ, צֶדֶק מְלֵאָה יְמִינֶהּ: יִשְׁמַח הַר צִיּוֹן תִּגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה, לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיהָ: כִּבּוּ צִיּוֹן וְהִקְיִפְתֶּה, סִפְרוּ מַגְדְּלֶיהָ: שִׁירָה לְכַבֵּם לְחִילָהּ פִּסְגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ, לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרָיוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעַד, הוּא יַעֲרַנְנוּ עַל מוֹת:

הוֹשִׁיעֵנו וְכֹר, קְרִישׁ יתום.

כַּשְׁלִישֵׁי כַּשְׁבַּת הַיּוֹם, יוֹם שְׁלִישֵׁי בְשַׁבְתָּ, שֶׁבֹה הוּוּ הַלְלוּם אִמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

מְזֻמָּר לְאַסָּף, אֱלֹהִים נִצָּב בְּעֵדַת אֵל, בְּקָרֵב אֱלֹהִים יִשְׁפָּט: עַד מְתֵי תִשְׁפָּטוּ עוֹלָם, וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׁאוּ סֵלָה: שְׁפָטוּ דָל וְיָתוּם, עֲנֵי וְרַשׁ הַצְּדִיקוֹ: פְּלִשׁ דָּל וְאֶבְיוֹן, מִיַּד רְשָׁעִים תִּצְלוּ: לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִיעוּ בְּחֻשְׁבָּהּ יִתְהַלְכוּ, יִמְשׁוּ כָּל מוֹסְדֵי אָרֶץ: אֲנִי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם, וּבְנֵי עֲלִיוֹן פְּלִכֶם: אֲבֹן כְּאֲדָם תִּמְוֹתוּן, וּכְאֲדָר הַשָּׁרִים תִּפְלוּ: קוֹמָה אֱלֹהִים שְׁפָטָה הָאָרֶץ, כִּי אַתָּה תִּגְדַּל

בְּכָל רְעוּזִים: הוֹשִׁיעֵנו וְכֹר קיי

כחמישי בשבת היום, יום רביעי בשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

אל נקמות יי, אל נקמות הופיע: הנשוא שפט הארץ, השב גמול על נאים: עד מתי רשעים א יי, עד מתי רשעים יעלו: יביעו ידברו עתק, ותאמרו כל פעלי און: עמה יי ידפאו, ונתלתה יענו: אלמנה וגר יהרגו, ויתומים ירצחו: ויאמרו: לא יראה יה, ולא יבין אלהי יעקב: כינו בערים בעם, וכסילים מתי תשקילו: הנמע און הלא ישמע, אם יצר עין הלא יביט: היסר גוים הלא יוכיח, המלמד אדם דעת: יי יודע מחשבות אדם, כי המה הבל: אשרי הנבר אשר תיפסרו יה, ומהורתה תלמדנו: להשקיט לו מימי רע, עד יפרה לרשע שחת: כי לא ימש יי עמו, ונתלתו לא יעזוב: כי עד צדק ישוב משפט, ואחריו כל ישרי לב: מי יקום לי עם מרעים, מי יתעב לי עם פעלי און: לולי יי עזרתה לי, כמעט שכנה דומה נפשי: אם אמרתי מטה רגלי, הסדה יי יסעדני: ברב שרעפי בקרבי, תנזומקו ישעשעו נפשי: היתכרה כפא הוות, יצר עמל עלי חק: יגדו על נפש צדיק, ודם נקו ירשעו: ויהי יי לי למשגב, ואלהי לצור טחסי: וישב עליהם את אונם, וברעתם יצמיתם, יצמיתם יי אלהינו: לכו נרננה ליי, נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה, בקורות גריע לו: כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים: הושיענו וכו' ק"י

כחמישי בשבת היום, יום חמישי בשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

למנצח על הצתית לאסף: הרנינו לאלהים עזנו, הריעו לאלהי יעקב: שאו זמרה וחנו תח, כגור נעים עם נבל: תקעו כחדש שופר, בבסה ליום תענו: כי חק לישראל הוא, משפט לאלהי יעקב: עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים, שפת לא ידעתי אשמע: הסירותי מסבל שכמו, כפיו מדוד תעבדנה: בצדה קראת ואחלצה, אענה בסתר רעם, אכתנה על מי מריבה סלה: שמע עמי ואעידה כה, ישראל אם תשמע לי: לא ידה כה אל זר, ולא תשתתה לאל נבר: אנכי יי אלהיך הפעלה מארץ מצרים, הרחב פיך ואמלאהו: ולא שמע עמי לקולי, וישראל לא אבה לי: ואשלתהו בשרירות לבם, ילכו במועצותיהם: לו עמי שמע לי,

ישראל בְּדַרְכֵי יְהִלְכוּ: כְּמַעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנְיֶנּוּ, וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב
 דִּי: מִשְׁנֵאִי יִי יִכְחָשׁוּ לוֹ, וַיְהִי עִתָּם לְעוֹלָם: וַיֵּאבְדִּילֵהוּ מִחֶלֶב
 חֶסֶד, וּמִצֹּר דְּבִשׁ אֲשַׁבְּעֶנּוּ: הוֹשִׁיעֵנו וכו' ק"י

כששי בשבת היום, יום ששי בשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
 יִי מְלֶךְ גְּאוֹת לְבֶשׁ, לְבֶשׁ יִי, עוֹ הַתְּאֹזֵר, אֵף תִּבּוֹן תִּבְלֵ בַל תִּמּוֹט:
 נְבוֹן כְּסֹאף מֵאוֹ, מְעוֹלָם אֶתָּה: נִשְׂאוּ נְהִרוֹת יִי, נִשְׂאוּ נְהִרוֹת
 קוֹלָם, יִשְׂאוּ נְהִרוֹת דְּכָבִים: מִקְלוֹת מִים רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי
 ים, אֲדִיר בְּמָרוֹם יִי: עֲדַתְךָ נֶאֱמְנוּ מְאֹד, לְבֵיתְךָ נֶאֱדָה קֹדֶשׁ,
 יִי, לְאַתְּךָ יָמִים: הוֹשִׁיעֵנו וכו' קדיש יתום

בראש חודש אחר שיר של יום אומרים ברכי נפשי.

תהלים קד

בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת יִי, יִי אֱלֹהֵי נְדָלָת מְאֹד, הוֹד
 וְהִדָּר לְבִשְׂתָּ: עֲטָה אוֹר כְּשִׁלְמָה, נוֹטָה
 שָׁמַיִם בִּירִיעָה: הִמְקַרְהָ בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו, הַשָּׁם
 עָבִים רְכוּבוֹ, הִמְהַלֵּךְ עַל כַּנְּפֵי רוּחַ: עֲשֵׂה
 מִלְאָכָיו רוּחוֹת, מִשְׁרָתָיו אִשׁ לֵהֵט: יִסַּד אֶרֶץ
 עַל מְכוּנֵיהָ, בַּל תִּמּוֹט עוֹלָם וָעַד: תִּהְיוּם
 כְּלָבוֹשׁ בְּסִיתוֹ, עַל הָרִים יַעֲמֵדוּ מַיִם: מִן
 גִּיעַרְתָּךְ יִנוּסוּן, מִן קוֹל רַעֲמֶךָ יִחַפְּזוּן: יַעֲלוּ
 הָרִים יִרְדּוּ בְקַעֲוֹת, אֶל מְקוֹם זֶה יִסְדֹּת לָהֶם:
 גְּבוּל שָׁמַת בַּל יַעֲבֹרוּן, בַּל יִשְׁבּוּן לְכַסּוֹת
 הָאֶרֶץ: הִמְשַׁלַּח מַעֲיָנִים בַּנְּחָלִים, בֵּין הָרִים
 יִהְלִכוּן: יִשְׁקוּ בַל חֵיתוֹ שָׂדֵי, יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים
 צִמְאִם: עֲלִיָּהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן, מִבֵּין
 עֲפָאִים יִתְּנוּ קוֹל: מִשְׁקָה הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו,

מִפְּרֵי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ: מִצְמִיחַ חֲצִיר
לְבִהמָה, וְעֵשֶׂב לְעִבְדַת הָאָדָם, לְהוֹצִיא לָחֶם
מִן הָאָרֶץ: וַיֵּן יִשְׁמַח לִבֵּב אָנוּשׁ, לְהִצְהִיל
פָּנִים מִשָּׁמֶן, וּלְחֶם, לִבֵּב אָנוּשׁ יִסְעַד: יִשְׁבְּעוּ
עֵצֵי יְיָ, אֲרֻזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע: אֲשֶׁר שָׁם
צִפְרִים יִקְנְנוּ, חֲסִידָה בְרוּשִׁים בֵּיתָה: הָרִים
הַגְּבוּהִים לַיַּעֲלִים, סְלַעִים מַחֶסֶה לְשִׁפְנִים:
עֲשֵׂה יְרַח לְמוֹעֲדִים, שְׁמֵשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ: תִּשְׁתַּחֲוֶה
חֲשֵׁךְ וַיְהִי לַיְלָה, בּוֹ תִרְמַשׁ כָּל חֵיתוֹ יַעַר:
הַכְּפִירִים שְׂאֲגִים לְפָרָף, וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלִם:
תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאֱסֹפּוּ, וְאֵל מְעוֹנְתָם יִרְבְּצוּן:
יֵצֵא אָדָם לַפְּעֵלוֹ, וְלַעֲבֹדָתוֹ עַדֵי עָרֵב: מָה
רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְיָ, כָּלֵם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ, מְלֵאָה
הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: זֶה הֵיּם גְּדוֹל וְרַחֵב יָדַיִם, שָׁם
רָמַשׁ וְאֵין מִסְפָּר, חַיּוֹת קִטְנוֹת עִם גְּדִלוֹת: שָׁם
אֲנִיּוֹת יִהְלְכוּן, לְוִיָּתָן זֶה יִצְרָתָ לְשֹׁחֵק בּוֹ: כָּלֵם
אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן, לְתַת אֲכָלֵם בְּעֵתוֹ: תִּתֵּן לָהֶם
יִלְקֹטוּן, תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבְּעוּן טוֹב: תִּסְתִּיר
פָּנֶיךָ יִבְהַלּוּן, תּוֹסֵף רוּחָם יִגְעוּן, וְאֵל עֲפָרֶם
יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן, וּתְחַדְּשׁ פְּנֵי
אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו:
הַמְבִישׁ לְאָרֶץ וְתִרְעַד, יִגַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ:
אֲשִׁירָה לִי בְּחַיִּי, אֲזַמְּרָה לְאֱלֹהֵי בְּעוֹדֵי:

יֵעָרֵב עָלָיו שִׁיחִי, אָנֹכִי אֲשַׁמַּח בֵּיִי: יִתְמוּ חַטָּאִים
 מִן הָאָרֶץ וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינָם, בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת
 יי, הַלְלוּיָהּ: קי

מן ר"ח* אלול עד אחר חושענא רבה אחר שיר של יום ובמנחה קודם עלינו אומרים זה:

לְדָוִד, יי אֹרֵי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אִירָא, יי מַעֲזוֹ חַיִּי מִמִּי
 אֶפְתָּח: בְּקָרֵב עָלַי מְרַעִים לֶאֱכֹל אֶת בְּשָׂרִי,
 צָרִי וְאֹיְבֵי לִי, הִמָּה כְּשָׁלוֹ וְנַפְלוֹ: אִם תִּחַנֶּה עָלַי מַחְנֶה
 לֹא יִירָא לְבִי, אִם תִּקּוּם עָלַי מְלַחְמָה, בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטָח:
 אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת יי אֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ, שְׁבַתִּי בְּבֵית יי
 כָּל יְמֵי חַיִּי, לַחֲזוֹת בְּנַעַם יי וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵי
 בְּסֹפּוֹ בַיּוֹם רָעָה, יִסְתִּירֵנִי בְּסִתְרֵי אֱהֱלוֹ, בַּצּוּר יְרוּמְמֵנִי:
 וְעַתָּה יְרוּם רֵאשִׁי עַל אֹיְבֵי סְבִיבוֹתַי, וְאַזְבְּחָה בְּאֱהֱלוֹ
 זִבְחֵי תְרוּעָה, אֲשִׁירָה וְאַזְמִירָה לִי: שְׁמַע יי קוֹלִי
 אֶקְרָא, וְחַנְּנֵי וְעַנְּנֵי: קָה אָמַר לְבִי, בִּקְשׁוּ פָנַי, אֶת פְּנֵי
 יי אֲבַקֵּשׁ: אֵל תִּסְתַּר פְּנֵי מִמֵּנִי, אֵל תֵּט בְּאָפַי עֲבָרָה,
 עֲזַרְתִּי הָיִיתָ, אֵל תִּפְשָׁשְׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי
 אָבִי וְאִמִּי עֲזֹבוּנִי, וַיִּי יֹאסְפֵנִי: הוֹרַנִי יי דְרָבְקָה, וְנָחֵנִי
 בְּאַרְחַ מִישׁוֹר, לְמַעַן שַׁרְרִי: אֵל תִּתְּנֵנִי בְּנַפְשׁ צָרִי, כִּי
 קָמוּ בִי עֲדֵי שֶׁקֶר וַיִּפַּח חֲמָס: לוֹלֵא הָאֲמַנְתִּי לְרֵאוֹת
 בְּטוֹב יי בְּאָרֶץ חַיִּים: קָוָה אֵל יי, חֹזֵק וַיֹּאמֶץ לְבָבִי,
 וְקָוָה אֵל יי: קדיש יתום

קָוָה אֵל יי, חֹזֵק וַיֹּאמֶץ לְבָבִי, וְקָוָה אֵל יי: אֵין קְרוּשׁ בֵּינִי, כִּי אֵין בְּלִתָּהּ,
 וְאֵין צוּר כְּאַלְהֵינוּ: כִּי מִי אֱלֹהֵי מִבְּלַשְׁרֵי יי, וְכִי צוּר וּזְלָתִי אֱלֹהֵינוּ:

אֵין בְּאַלְהֵינוּ, אֵין בְּאֲדוֹנֵינוּ, אֵין
 בְּמַלְכֵנוּ, אֵין בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי

כִּאלֹהֵינוּ, מִי כִּאֲדֹנֵינוּ, מִי כְּמִלְכֵנוּ,
 מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נִוְדָה לְאֱלֹהֵינוּ, נִוְדָה
 לְאֲדֹנֵינוּ, נִוְדָה לְמִלְכֵנוּ, נִוְדָה
 לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בְּרוּךְ אֲדֹנֵינוּ,
 בְּרוּךְ מִלְכֵנוּ, בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה
 הוּא אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה הוּא אֲדֹנֵינוּ, אַתָּה
 הוּא מִלְכֵנוּ, אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ, אַתָּה
 תּוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחֵם צִיּוֹן כִּי
 עֵת לְחֻנּוּהָ כִּי בָא מוֹעֵד: אַתָּה הוּא
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁהַקְּטִירוֹ
 אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים:
 פְּטוּם הַקְּטֹרֶת, הַצְרִי, וְהַצְפָּרֹן, וְהַחֲלָפְנָה, וְהַלְבוּנָה,
 מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה, מוֹר, וּקְצִיעָה,
 שִׁבְלֵת גֵּרָד, וְכַרְכֹּם, מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר
 מָנֶה, הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר, קְלוּפַת שְׁלֹשָׁה, קִנְמוֹן
 תְּשַׁעָה. בְּרִית בְּרִשְׁיָנָה תִשְׁעָה קֶבֶץ, יֵין קֶפְרִיסִין סֵאִין
 תִּלְתָּא וְקֶבֶץ תִּלְתָּא, וְאִם אֵין לוֹ יֵין קֶפְרִיסִין מִבֵּיא חֲמַר
 חוֹרֵן עֲתִיק. מֶלַח סְדוּמִית רֹבַע, מַעֲלָה עֶשֶׂן, כֹּל שֶׁהוּא.
 רַבִּי נִתָּן הַבְּבִלִי אוֹמֵר, אֵף כִּפֶּת הַיָּרְדֵן כֹּל שֶׁהוּא, וְאִם נָתַן
 בָּהּ דְּבִשׁ פְּסֻלָּה, וְאִם חֲסַר אֶחָד מִכֹּל סַמְמָנֵיהָ חֵיב
 מִיָּתָה: רַבֵּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, הַצְרִי אֵינוֹ אֵלָּא

שָׁרָף, הַנוֹמֵף מַעְצֵי הַקֶּטֶף, בְּרִית כְּרִשְׁיָהּ שִׁשְׁפִּין בָּהּ
 אֶת הַצִּפְרוֹן, כְּדֵי שְׁתֵּהא נָאָה; יִין כְּפָרִיסִין שִׁשְׁרוֹין
 בּוֹ אֶת הַצִּפְרוֹן, כְּדֵי שְׁתֵּהא עוֹה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יִפִּין
 לָהּ, אֶלֵא שְׁאִין מַכְנִיסִין מִי רַגְלִים בַּמַּקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תָּנָא רַבִּי אֱלִיהוּ קָל הַשּׁוֹטֵה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם מִכְּסַח לֹא שְׂהוּא בְּן עוֹלָם
 הָבֵא שְׁנֵאמֵר הַלְכוֹת עוֹלָם לֹא, אֵל תִּקְרִי הַלְכוֹת אֶלֵא הַלְכוֹת:

אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר רַבִּי תַעֲנֵא, תִּלְמִדֵי חֻכְמִים מַרְבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם,
 שְׁנֵאמֵר וְכָל בְּנֵי לְמוֹדֵי יוֹ, וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵי: אֵל תִּקְרִי בְּנֵי, אֶלֵא
 בּוֹנֵי: שְׁלוֹם רַב לְאֶדְבִי תוֹרְתֵהּ, וְאִין לְמוֹ מִכְּשׁוֹל: יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילֵהּ,
 שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֵהּ: לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי אֲדַבְּרֵה נָא שְׁלוֹם בָּהּ: לְמַעַן בֵּית יוֹ
 אֱלֹהֵינוּ, אֲבִקְשֶׁה טוֹב קָד: יִי עוֹ לַעֲמֹ יִתֵּן, יוֹ יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

קריש ורבנן

וְתַנְדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אָמַן בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתֵהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ,
 וְיַצְמַח פּוֹרְקָנֵהּ וְיִקְרַב קְשִׁיטָהּ. אָמַן בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל
 בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֵלְמָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מִבְּרַךְ לְעָלְמַם
 וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבְּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרַחֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְעַדֵּד
 וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלַּל, שְׁמֵהּ דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אָמַן לְעֵלְמָא מִן קָל בְּרַבְתָּא
 וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחֵתָא וְנַחֲמֵתָא, דְאִמְרוּן בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְנָן, וְעַל תִּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תִּלְמִידֵי תִלְמִידֵיהוֹן, וְעַל
 כָּל מָאן דְּעִסְקוֹן בְּאַדְוִיתָא, דִּי בְּאַתְרָא הֲדִין וְדִי בְּכָל אֲתֵר וְאַתְרָא,
 יְהֵא לְהִין וּלְכּוֹן שְׁלֵמָא רַבָּא, הָנָא וְחִסְדָּא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אֲרִיכִין וְזוֹנָא רְוִיתָא
 וְפוֹרְקָנָא מִן קֳדָם אֲבוּדִין דְּבִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ
 אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (כַּעֲשֵׂה הַשְׁלוֹם) בְּקְרוֹמֵי הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

ח"א א) מגילה כה ע"ב. נרה עג ע"א: ב) ברכות סד ע"א. יבמות קכב ע"ב. נידר סו ע"ב. כריתות כח
 ע"ב. חמ"ד לב ע"ב: ג) ישעיה נד יב: ד) תהלים קיש קשה: ה) שם קכב ז. ת. ט: ו) שם כט א:

עלינו לשבת לאדון הכל, לתת גְדֻלָּה ליוצר בראשית,
 שלא עֲשֵׂנו כְּגוֹי הארצות, ולא שָׁמְנו כְּמִשְׁפָּחוֹת
 האדמה, שלא שָׁם חִלְקֵנו כָּהֶם, וְנִרְלָנו כְּכֹל הַמוֹנֵם
 שֵׁהֶם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֵבֶל וְלָרִיק. וְאַנְחָנו כּוֹזְעִים
 וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים, לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים,
 הַקְדוֹשׁ, בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם
 וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מְפַעֵל, וְשׁוֹכֵנֵת עִז
 בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אָמֵת מִלְּכֵנוּ,
 אָפֶס זֹלָתוֹ, כְּכַתוּב בְּתוֹרָתוֹ: וַיִּדְעָה הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת
 אֵל לְבַבָּהּ, כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מְפַעֵל, וְעַל
 הָאֶרֶץ מִתְחַת, אֵין עוֹד:

וְעַל בֶּן נִקְוָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ, לְרֵאוֹת מְהֵרָה
 בְּתַפְאֵרֶת עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאֶרֶץ
 וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יְכִירָתוֹן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
 שְׁדֵי; וְכֹל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת
 אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי
 תְּבֵל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרֶךְ, תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן.
 לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ
 יִקְרֵי יִתְּנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם עֲלֵיהֶם אֶת עוֹל מַלְכוּתְךָ,
 וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הַמַּלְכוּת
 שְׁלֹךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד, כְּכַתוּב
 בְּתוֹרָתְךָ: יי | יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. וְנֹאמַר: וְהָיָה יי

לְמַלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד

וּשְׁמוֹ אֶחָד: קריש יחום

אֵל תִּירָא מִפֶּחַד פִּתְאֹם, וּמִשְׁאֵת רַשְׁעִים כִּי תִבֹּא: עֲצוּ עֲצוּ וְתִפְר, וְדַבֵּר דָּבָר וְלֹא יָקוּם, כִּי עֲמַנּוּ אֵל: אַעֲד וְקִנְה אֲנִי הוּא, וְעַד שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֵּל: אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאֲנִי אִשָּׂא וְאֲנִי אֶסְבֵּל וְאֶמְלֹט:

אֵךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ, וְיִשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת־פְּנֵיךָ:

מנהג להניח תפילין דרית אחר החפלה בלא ברכה ולקרות קיש בהם ויש נוהגין לומר גם כן פרשת קיש והיה כי יביאך :

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ב קַדְשִׁי לִי כָל־בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל־
רֶחֶם בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֲדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא: ג וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל־ה' וְזָכֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבְּיַת
עַבְדִּים כִּי בְחֹק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ:
ד הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּתוֹדֵשׁ הָאָבִיב: ה וְהָיָה כִּי־יִבְיֹאֵךְ יְהוָה אֶל־
אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִזִּי וְהַיְבוֹסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם
לֵאמֹר לְךָ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ וְעַבְדְּתָ אֶת־הָעַבְדָּה הַזֹּאת
בְּתוֹדֵשׁ הַזֶּה: ו שִׁבַּעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֹּת וּכְיֹם הַשְּׁבִיעִי תֵּן
לַיהוָה: ז מִצֹּת יֵאָכֵל אֶת שִׁבַּעַת הַיָּמִים וְלֹא־יִרְאֶה לְךָ חֶמֶץ
וְלֹא־יִרְאֶה לְךָ שֶׂאֵר בְּכֹל־זָבֻלְךָ: ח וְהַצַּדִּיק לִבְנֵיךָ בַּיּוֹם הַהוּא
לֹא־יִמָּוֵר בְּעֵבֹר זֶה עֲשֵׂה יְהוָה לִי בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם: ט וְהָיָה לְךָ לְאוֹת
עַל־יָדְךָ וְלִזְכוּרֹן בֵּין עַיְנֶיךָ לְמַעַן תִּתְּנֶה תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ בִּי בְיַד
חֹזֶק הוֹצֵאתִיךָ מִמִּצְרַיִם: י וְשִׁמְרָתָ אֶת־הַחֻקִּים הַזֹּאת
לְמוֹעֵד מִיָּמִים יָמִימָה: יא וְהָיָה כִּי־יִבְיֹאֵךְ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ וְלְאַבְרָהָם וְנִתְּנָה לְךָ: יב וְהַעֲבַרְתָּ כָל־פֶּטֶר־רֶחֶם
לַיהוָה וְכָל־פֶּטֶר אֶשֶׁר שָׁנָה בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִדְעָה לְךָ הַזֹּכְרִים לַיהוָה:
יג וְכָל־פֶּטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בְשֵׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וְעַרְפְּתוֹ וְכָל בְּכוֹר
אֲדָם בְּבִנְיָה תִפְדֶּה: יד וְהָיָה כִּי־יִשְׁאַלְךָ בְנֶךָ מָתַי לֵאמֹר מַה־זֹּאת
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹק יָד הוֹצִיאָנִי יְהוָה מִמִּצְרַיִם מִבְּיַת עַבְדִּים:
טו וְהָיָה כִּי־הִקְשָׁה פְרַעֲוֹה לְשַׁלְּחַנִּי וַיְהִיג יְהוָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ

מִצְרִים מִבְּכֹר אֲדָם וְעַד-בְּכֹר בְּהֵמָה עַל-בֶּן אֲמִי זִכַּח לַיהוָה כָּל-
פֶּטֶר רֶחֶם הַזְּכָרִים וְכֹל-בְּכֹר בְּנֵי אִפְסָה: 10 וְהָיָה לְאוֹת עַל-
יָדְכָה וְלַמִּטְּפֹת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְּחֹק יָד הוֹצִיאָנִי יְהוָה מִמִּצְרַיִם:

שש זכירות

לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת-יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ:
רַק הַשְּׁמֵר לָךְ וְשָׁמַר נַפְשֶׁךָ מְאֹד פְּנֵי-תִשְׁכַּח אֶת-הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר-
רָאִי עֵינֶיךָ וּפְנֵי-יָסוּרוֹ מִלִּבְּךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתָּם לְבִנְיָה
וּלְבָנֵי בְנֵיה: 11 יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחַרְבִּי:

זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה לָךְ עַמְלֶךְ בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם:
אֲשֶׁר קָרָה בְּדֶרֶךְ וַיִּזְגַּב בְּךָ כְּלֵי-הַפְּחָשְׁלִים אֶתְרִיה וְאִתָּה
עֵנָף וַיִּגַּע וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים: 12 וְהָיָה בְּהֵנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל-
אִיְיָךָ מִסָּבִיב בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה-אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ
תִּמְחַד אֶת-זְכוֹר 13 עַמְלֶךְ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח:

זְכוֹר אֶת-תִּשְׁכַּח אֶת אֲשֶׁר-הִקְצַפְתָּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּסֶּדֶק:
זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמִרְיָם בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם:
זְכוֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ:

תפלת הדרך

צריך לאומרה משהחזיק בדרך חזן לעיר ביום ראשון כשנוסע מביחו ושוב לומר מעומר אם אפשר בקל. ובשאר הימים
סמחעב בדרך עד שוכו לביחו יאמר אותה בכל בוקר אפילו במלון ויחזרוס ברוך אתה שומע תפלה כלי הזכרת השם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתוּלִיכֵנו
לְשָׁלוֹם וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַסְמְכֵנוּ
לְשָׁלוֹם וְתַגִּיעֵנוּ לְמַחֲזֵ תַפְצְנוּ לְחַיִּים וְלִשְׁמֹחָה וְלְשָׁלוֹם (אם רענו
לחזור מיד אוכר וְתַחֲזִירֵנוּ לְשָׁלוֹם) וְתַצִּילֵנוּ מִכָּף כָּל-אֹיִב וְאוֹרֵב
וְלַסָּטִים וְחַיּוֹת רָעוֹת בְּדֶרֶךְ וּמִכָּל-פּוֹרְעָנוֹת הַמַּתְרַגְּשׁוֹת וּבִאוֹת
לְעוֹלָם וְתַשְׁלַח בְּרָכָה בְּכָל-מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ וְתַתְּנֵנִי לְחֵן וְלַחֲסֵד
וְלִרְחָמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל-רוֹאֵינוּ וְתַגְּמֵלֵנוּ חֲסִדִים טוֹבִים
וְתַשְׁמַע קוֹל תְּפִלַּתְנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל-פֶּה: בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

(*) בלי יחד

תוי"א (א) הברים טו ג: (ב) שם ד טו ג: (ג) שם ד י: (ד) שם כה יז: (ה) שם כה יח: (ו) שם כה יט: (ז) שם טו ז:
(ח) שם כו טו: (ט) שבות כ ח:

(*) בקיאה זו (מי תאנן) העיקר הוא [ק"ר] בעיני (ולכן בקיאה"ת מקריטין זכר בעיני ואח"כ זכר בטנול), ופיון תורה כפי המנהגים פ' זג-זג. ה"סו"ל.

כשנטל את ידיו קודם הסעודה מברך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצננו על נטילת ידים:
על הלחם :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, המוציא לחם מן הארץ:

על חמשת מיני דגן שהם חטה ושעורה כוסמין שבלת שעל ושיפון ששלקן או כחשן ועשה מהן תבשיל מברך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא מיני מזונות:

על היין :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

על כל פרי העץ מברך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי העץ:

על פרי האדמה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי האדמה:

על כשר הדגים, חלב ביצה וגבינה, כהודין ופטריות וכדומה, גם על המשקים חוץ מין מברך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שהכל נהיה בדברו:

האוכל פרי חדש בפעם הראשונה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שהתנו וקלמנו ודעיננו לזמן הזה:

הקובע מזוזה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצננו לקבוע מזוזה:

על רעם וסער ורעש :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שברו וזבורתו מלא עולם:

הראה בריקים ונוכבים המשופפים בלילה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, עשה מעשה בראשית:

הראה הקשת :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, וזכר הברית ונאמן בבריתו וקיים במאמרו:

על שמעות טובות לו ולאחרים :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, הפזב והמטיב:

על שמרעות רעות ר"ל :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, דין האמת:

על ריח בשמים :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא מיני בשמים:

כשטובל כלים חדשים מברך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצננו על טבילת כלי

(וכשהם הרבה יאמר טבילת כלים):

הלש עיסה לערך משקל שלש לסרות מקמח ומים, חייב להפריש ממנה חלה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצננו להפריש חלה:

קדם מים אחרונים יאמר על נהרות בבל

א על נהרות | כבל שם ישבנו גם כפינו בְּזָכְרֵנו אֶת־צִיּוֹן: ב על־
 עַרְבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנו בְּנִירוֹתֵינוּ: ג כִּי שָׁם שְׂאֵלֵנו שׁוֹבֵינוּ
 הַבְּרִי־שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמֵחָה שִׁירוֹ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אִיךָ נָשִׁיר
 אֶת־שִׁיר יְהוָה עַל אֲדֹמַת נָכַר: ה אִם־אֲשַׁכְּחֶךָ יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח
 יְמִינִי: ו תִּדְבַּק לְשׁוֹנֵי | לְחִבֵי אִם־לֹא אֲזַכְּרֶכֶּי אִם־לֹא אֲעֵלֶה אֶת־
 יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שְׂמֹחֲתִי: ז זָכַר יְהוָה | לִבְנֵי אָדָם אֵת יוֹם
 יְרוּשָׁלַיִם הָאֲמָרִים עָרוֹ | עָרוֹ עַד הַיָּסוֹד בָּהּ: ח בַּת־כָּבֶל הַשְׂדוּדָה
 אֲשֶׁר־י שִׁשְׁלָם־לָךְ אֶת־גְּמוּלָךְ שְׂגֻמְלָתְ לָנוּ: ט אֲשֶׁר־י שִׁיאֲחֹז
 וְנִפֵּץ אֶת־עוֹלְלֶיךָ אֶל־הַסַּלַּע:

למנצח כנגינות מזמור שיר (עי' 36). אברהם וגר.

ואם הוא יום שאין אומרים בו תחנון יאמר זה:

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב יְהוָה אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הֵינּוּ כַחֲלָמִים:
 ב אִזּוּ יִפְלֹא שְׂחֹזֵק פִּינוּ וְלִשְׁוֹנֵנוּ רָנָה אִזּוּ יֵאמְרוּ בְּעֵינִים
 הַגְּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהֵי: ג הַגְּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ
 הֵינּוּ שְׂמֵחִים: ד שׁוֹבָה יְהוָה אֶת־שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בְּנִיב:
 ה הַזֹּרְעִים בְּדַמְעָה בְּרָנָה יִקְצְרוּ: ו הַלֹּוֹךְ יִלָּךְ | וּבִכָּה נִשְׂא מִשְׁדֵּךְ
 הַזֶּרַע בְּאִיבָא בְּרָנָה נִשְׂא אֶלְמָתָיו:

א לִבְנֵי־קֶרַח מְזִמֹר שִׁיר יְסוּדָתוֹ בְּהַר־רִי־קֹנֶשׁ: ב אֲהַב יְהוָה
 שְׁעָרֵי צִיּוֹן מִכָּל מִשְׁכָּנוֹת יַעֲקֹב: ג נִכְבְּדוֹת מְדַבֵּר בְּךָ
 עִיר הָאֱלֹהִים סֵלָה: ד אֲזַכִּיר | רַחֵב וּבָבֶל לִי־עֵי הַגָּה פְּלִשְׁתַּת
 וְצוֹר עִם־כּוֹשׁ זֶה יִלְד־שָׁם: ה וְלִצִּיּוֹן יֵאמֶר אִישׁ וְאִישׁ יִלְד־בָּהּ
 וְהוּא יִכּוֹנְנֶה עֲלִיוֹן: ו יְהוָה יִסְפֹר בְּכֹתוֹב עִמָּם זֶה יִלְד־שָׁם סֵלָה:
 ז וְיִשְׂרָאֵל כַּחֲלָלִים כָּל מַעֲיָנֵי בָּהּ:

אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תִּמְיֵד תִּהְלֶתוּ בְּפִי: סוֹף דְּבָר
 הַכֹּל נִשְׁמַע אֶת־הָאֱלֹהִים יִרְא וְאֶת־מִצְוֹתָיו שְׂמֹר כִּי־זוּ
 כָּל־הָאָדָם: תִּהְלֶת יְהוָה יְדַבֵּר־פִּי וּיְבָרֵךְ כָּל־בִּשְׂרָשׁ שֵׁם קֹדֶשׁוֹ
 לְעוֹלָם וָעַד: וְאַנְתָּנוּ | נְבָרֵךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

קדם מים אחרונים יאמר סטוק זה:

זֶה | חֲלֵק־אָדָם רָשַׁע מֵאֱלֹהִים וְנִהְלֶת אִמְרוּ מֵאֵל:

תרא א) תהלים קלו: ב) שם קכז: ג) שם פז: ד) שם לז: ה) קהלת יב יג: ו) תהלים קמה כג: ז) שם קטו יח: ח) איוב כ כט:

ברכת המזון

מה

ואחר מים אחרונים יאמר פסוק זה:

וַיִּדְבֹר אֵלַי זֶה הַשְּׁלֹחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה:

אם מברכים בו ימנן אומר המברך:

הב לן ונברך:

(או בליא רבותי מיר ורעלין בענטשין):

יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם:	ועתין המסובין
בן שות מרנן ורפנן ורבותי נברך שאבכלנו משלנו:	המברך אומר
ברוך שאבכלנו משלנו ובטובו היינו:	ועתין המסובין
ברוך ומברך שמו תמיד לעולם ועד:	ומי שלא אכל עמה עתה
בן שות מרנן ורפנן ורבותי נברך אלהינו שאבכלנו משלנו:	ואם הם עשרה אומר המברך
ברוך אלהינו שאבכלנו משלנו ובטובו היינו:	ועתין המסובין
ברוך אלהינו ומברך שמו תמיד לעולם ועד:	ומי שלא אכל עתה

בסעודת נשואין אומר המברך

(בן שות מרנן ורפנן ורבותי) נברך אלהינו שהשקמה במעונו שאבכלנו משלנו:

ועתין המסובין

ברוך אלהינו שהשקמה במעונו שאבכלנו משלנו ובטובו היינו:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הן את-
העולם כלו בטובו בהן בהסדר וברחמים הוא-
נותן לחם לכל בשר פי לעולם חסדו: ובטובו
הגדול עמנו תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון
לעולם ועד: בעבור שמו הגדול פי הוא אל זן
ומפרנס לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל בריותיו
אשר ברא באמור פותח את ידה ומשביע לכל חי
רצון: ברוך אתה יהוה הן את הכל:

נודה לך יהוה אלהינו על שהנחלת לאבותינו ארץ חסדה טובה
ורחבה ועל שהוצאתנו יהוה אלהינו מארץ מצרים
ופריתנו מבית עבדים ועל בריתך שחתמת בבשרנו ועל
הנרותך שלמדתנו ועל חפיקך שהודעתנו ועל חיים חן וחסד

שחונגנתנו ועל אכילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד בכל יום ובכל יום ובכל יום ושעה ושעה:

כתנוכה וכפורים אמרים כאן ועל הנסים ואם שבת או כשיגיע אצל הרחמן יאמר הרחמן הוא יעשה לנו נסים כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה כימי וכו':

ועל הנסים ועל הפרקן ועל התבורות ועל התשועות ועל הנפלאות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

לפורים	לתנוכה
<p>בִּימֵי סודדי ואסתור בשושן הבירה בשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמד להרג ולאבד את כל היהודים מגער וערזקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר להרג שנים עשר הוא הרג ארר ושללם לבו ואתה ברחמיה הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבות לו גמולו בראשו ותלו אותו ואת בגיו על העץ:</p>	<p>בִּימֵי מתתירו ברויתן גזול חשמונאי ובגיו בשעמדה מלכות זון ה'שעה על עמך ישראל להשבתם תורתך ולהעבירם מחני רצונה ואתה ברחמיה הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם רבת את דינם נקמת את נקמתם ספרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד סודרים וישעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך ולך עשית שם גזול וקרוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן בהיום הזה ואמר פך באו בגיה לדיבר ביתך ופנו את היבקה ושררו את מקדשך והדליקו נרות בהצרות קדשה וקבעו שמונת ימי תעבה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול:</p>

ועל הכל יהוה אלהינו אנתנו מודים לך ומברכים
אותך יתברך שמך בפני כל יחי תמיד לעולם
ועד: כפתוב ואבלת ושבעת וברכת את יהוה
אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך: ברוך אתה
יהוה על הארץ ועל המזון:

רחם יהוה אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים
עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית

יְהוָה מְשִׁיחָהּ וְעַל־הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ
 עָלֵינוּ: אֱלֹהֵינוּ אֲבִינוּ רַעְנוּ (בשבת * רוענו) זִוְנֵנו פְּרָנְסֵנוּ
 וּבְלַבְלֵנוּ וְהַרְוִיחֵנוּ וְהַרְוַח לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה
 מִכָּל צָרוֹתֵינוּ: וְנָא אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. לֹא
 לְיָדֵי מַתְנַת בָּשָׂר וְדָם וְלֹא לְיָדֵי הַלְוָאתָם כִּי אִם
 לְיָדֶךָ הַפְּלֵאָה הַפְּתוּחָה הַקָּדוֹשָׁה וְהַרְחֵבָה שְׁלֹא נִבְוֵשׁ
 וְלֹא נִבְלָם לְעוֹלָם וָעַד:

כִּסְכַּת: רִצָּה וְהַחְלִיצֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וּבְמִצּוֹת יוֹם הַשַּׁבָּעִי
 הַשֶּׁבֶת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ הַזֶּה כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ
 הוּא לְפָנֶיךָ. לְשֶׁבֶת־כּוֹ וְלִנְחֵי־כּוֹ בְּאַהֲבָה בְּמִצּוֹת רִצּוֹנֶךָ.
 וּבְרִצּוֹנֶךָ הֵנִיחַ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׁלֹא תִהְיֶה צָרָה וְיָגוֹן וְאַנְחָה
 בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן עִירֶךָ.
 וּבְבָנֵינוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָׁה כִּי אַתָּה הוּא בָּעַל הַיְשׁוּעוֹת
 וּבָעַל הַנְּחֻמּוֹת:

כִּרִית וּבְרִיט וּבְחֹהִימ

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא. וְיַעֲשֶׂה וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה. וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד
 וְיִזְכֵּר. וְיַרְוֵנוּ וְיַפְקֹדֵנוּ. וְיַכְרֹז אֲבוֹתֵינוּ. וְיַכְרֹז מְשִׁיחַ בְּיָדֶיךָ
 עִבְרֶךָ. וְיַכְרֹז יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָׁה. וְיַכְרֹז כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ.
 לְפִלְשֵׁתָה לְשׂוֹבָה. לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בְּיוֹם
 כִּרִית רֹאשׁ הַתְּרִשָׁה הַזֶּה. כִּסְכַּת כֵּךְ הַמִּצּוֹת הַזֶּה. כִּסְכַּתוֹת כֵּךְ הַשְּׂבָעוֹת הַזֶּה.
 כִּסְכַּת כֵּךְ הַסְּבֹת הַזֶּה. כִּסְכַּת שְׁמִינֵי עֶצְרַת הַזֶּה. כִּרִית הַמִּכְרֹז הַזֶּה.
 כִּשְׁלֹשׁ רַגְלִים (חֹחַ מַחֲסִימ) וּבְרִיָּה בְּיוֹם טוֹב טַקְרָא קְדֻשׁ הַזֶּה. וְכִרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 כּוֹ לְשׂוֹבָה. וּפְקֻדְנוּ כּוֹ לְבָרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנו כּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים: וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה
 וְרַחֲמִים חַסֵּד וְרַחֲמֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ. כִּי אֵל
 מְלֶךְ חַסֵּד וְרַחֲמֵנוּ אַתָּה:

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדוֹשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה בְּנֵה בְּרַחֲמֵי יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן:

שָׂכַח וְלֹא אָמַר רַצָּה כִּסְכַּת אֵמִילוּ כִּסְכַּת שְׁלִישִׁית אִם הוּא קוֹדֵם שְׁקִיעַת חֹמַת תּוֹכַר קוֹדֵם כִּרִית הַטּוֹב וְהַמְּסִיב
 אָמֵן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁנָּתַן לְשֶׁבֶתוֹת לְמַנוּחָה

לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבָרִית. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת: ואם טעה ולא אמר יעלה ויבא בידים אומר בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן יָמִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְשִׁשּׁוֹן
 וּלְשִׁמְחָה אֶתְיוֹם תַּג (פלוני) הַזֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל
 וְהַזְּמָנִים: בריה אומר בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 נָתַן יָמִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְזַכְרוֹן אֶתְיוֹם הַזְּכָרוֹן הַזֶּה.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל יוֹם הַזְּכָרוֹן: בחושים אומר בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן מוֹעֲדִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה אֶתְיוֹם תַּג (פלוני) הַזֶּה: (ואינו חוחם) וכן בריח אומר בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שָׁנַתְּן רָאשֵׁי תְּדָשִׁים לְעַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל לְזַכְרוֹן: ואינו חוחם: ואם חל יריט (או ריה או ריח) בשבת ולא הזכיר לא של
שבת ולא של יריט (או של ריה או ריח) כוללן יחד ואומר בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם שָׁנַתְּן שַׁבָּתוֹת לְמִנּוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת
 וּלְבָרִית. יוֹמִים טוֹבִים (בחושים ומועדים) לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה אֶתְיוֹם
 תַּג (פלוני) הַזֶּה (בריה) וַיָּמִים טוֹבִים לְזַכְרוֹן אֶתְיוֹם הַזְּכָרוֹן הַזֶּה
 בְּרִיחַ וְרָאשֵׁי תְּדָשִׁים לְזַכְרוֹן). חוחם בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת
 וַיִּשְׂרָאֵל. וְהַזְּמָנִים: בריה יוֹם הַזְּכָרוֹן: בריה וְרָאשֵׁי תְּדָשִׁים:

וכל זה כשזוכר קודם שהתחיל ברכת הטוב והמטיב אבל אם נזכר אחר שהתחיל ברכת הטוב והמטיב אפילו לא
 אמר אלא חיבת ברוך בלבד צריך לחזור לראש. בריח בשבת ויריט של שלש רגלים אבל בחושים וריח אם לא נזכר
 עד שהתחיל הטוב והמטיב אינו חוזר וכן בסעודה שלישיית של שבת ויריט וכן בריח ביום אבל כליל ריה חוזר:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל. אָבִינוּ
 מְלַכְנוּ. אֲדִירְנוּ בּוֹדֵאֵנוּ גֹאֲלֵנוּ יּוֹצְרֵנוּ. קְדוֹשֵׁנוּ
 קְדוֹשׁ יַעֲקֹב רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב
 לְכָל בְּכָל יוֹם וַיּוֹם. הוּא הַיְטִיב לָנוּ. הוּא מְטִיב לָנוּ.
 הוּא יִיטִיב לָנוּ. הוּא גִמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא יְגַמְלָנוּ
 לְעַד. לָחַן וּלְחָסֵד וּלְרַחֲמִים. וּלְרוּחַ הַצְּלָה וְהַצְּלָחָה.
 בְּרָכָה וַיִּשׁוּעָה. נַחֲמָה פְּרַנְסָה וְכַלְפָּלָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים

וְשָׁלוֹם וְכָל־טוֹב וּמְכַל־טוֹב לְעוֹלָם אֵל יִחְסְרָנוּ:
 הַרְחֵמְנוּ הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: הַרְחֵמְנוּ הוּא
 יִתְבָּרַךְ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: הַרְחֵמְנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר
 דוֹרִים וַיִּתְפָּאֵר בְּנוֹ לְעַד וּלְנִצְחַת נִצְחִים וַיִּתְהַדָּר בְּנוֹ
 לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: הַרְחֵמְנוּ הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכָבוֹד:
 הַרְחֵמְנוּ הוּא יִשְׁבֹּר עוֹל גְּלוֹתִי מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ וְהוּא
 יוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת לְאָרְצֵנוּ: הַרְחֵמְנוּ הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה
 מְרֻבָּה בְּבֵית זֶה וְעַל שְׁלֹחַן זֶה שְׂאֵכְלֵנוּ עָלָיו: הַרְחֵמְנוּ
 הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת־אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וַיְבַשְׂרֵנוּ
 לָנוּ בְּשׂוֹרֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת: הַרְחֵמְנוּ הוּא
 יְבָרֵךְ אֶת־אָבִי מוֹרֵי בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶת־אִמִּי מוֹרְתִי
 בְּעֵלַת הַבַּיִת הַזֶּה אוֹתָם וְאֶת־בֵּיתָם וְאֶת־זֶרְעָם וְאֶת־
 כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם אוֹתָנוּ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָנוּ: כְּמוֹ שֶׁבָרַךְ
 אֶת־אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּכָל מְבַל כָּל כֵּן
 יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ (בְּנֵי בְרִית) כְּלָנוּ יַחַד בְּבָרָכָה שְׁלֵמָה
 וְנֹאמַר אָמֵן:

מְמָרוֹם יִלְפְּדוּ עָלָיו וְעָלֵינוּ זְכוֹת שְׁתֵּהא לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם וְנִשְׂא
 בְּרָכָה מֵאֵת יְדֵיךָ וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְנִמְצָא חַן וְשִׂכָּל
 טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם: הַרְחֵמְנוּ לְבֵרֵת מִלֵּה תַמְצֵא לִקְסֵן ע' 95.

כִּסְכָה הַרְחֵמְנוּ הוּא יַנְחִילֵנוּ לַיּוֹם שֶׁכָּלוּ שְׁבֵת וּמְנוּחָהּ לַחַיִּי הַעוֹלָמִים:
 בְּרִית הַרְחֵמְנוּ הוּא יִתְדַשׁ עָלֵינוּ אֶת־יְהוָה הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבָרָכָה:
 כִּי־שׁ הַרְחֵמְנוּ הוּא יַנְחִילֵנוּ לַיּוֹם שֶׁכָּלוּ טוֹב:
 כִּסְכָה הַרְחֵמְנוּ הוּא יָקִים לָנוּ אֶת־סִבַּת דְּוֹד הַנּוֹפְלֹת:

לִרְה

הַרְחֵמְנוּ הוּא יִתְדַשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשְּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וּלְבָרָכָה:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְכְּנוּ לַיְמֵי הַמְּשִׁיחַ וְלַיְמֵי הָעוֹלָם הַבָּא. מְגִדִיל
 (בשבת יריט ורי"ח - מְגִדִיל) יְשׁוּעוֹת מִלְכּוֹ וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ
 לְדוֹד וְלִזְרָעוֹ עַד עוֹלָם: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
 עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יִרְאוּ אֶת־יְהוָה קֹדְשׁוֹ בְּיַאֲזִין מַחְסוֹר לִירְאוֹ: כְּפִירִים רָשׁוּ
 וְרָעִבוּ וּדְרָשׁוּ יְהוָה לֹא־יִחַסְרוּ כָּל־שׁוֹב: הוֹדוּ לַיהוָה בְּיַד
 טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: פִּתַּח אֶת־יְדֶיךָ וּמְשַׁבֵּיעַ לְכָל־חַי רַצוֹן:
 בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה וְהֵיךְ יְהוָה מִבְּטַחוֹ:

וסברך על הכוס

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

נוסח ברכה אחרונה מעין שלש

על תבשיל של ה' מיני דגן ועל היין ועל פירות מין המינים שהם גפן תאנה ורמון זית ותמרה ואם אכל פירות מן המינים ומיני מזונות ושהה יין יכול כל כבוכה אחת ויאמר כך על המחיה ועל הכלכלה ועל הגפן ועל פרי הגפן ועל העץ ועל פרי העץ ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה כר וחומת גדרה לך על הארץ ועל המחיה ועל פרי הגפן ועל הפירות כ"א" על הארץ ועל המחיה ועל פרי הגפן והפירות:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַל

על מיני דגן	על היין	על פירות מין מינים
עַל הַבְּלִבְלָה	הַגֶּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן	הָעֵץ וְעַל פְּרֵי הָעֵץ
וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל־אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרִחְבָּה שְׂרָצִית		
וְהַנְחִלָתָ לְאֲבוֹתֵינוּ לְאֹכֹל מִפְּרִיָהּ וּלְשַׂבֵּעַ מִטוֹבָה רַחֵם נָא		
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל־יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל־צִיּוֹן		
מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל־מִזְבְּחֶךָ וְעַל־הַיְכָלְךָ וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר		
הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ. וְשַׁמְחֵנוּ בָּהּ וְנִבְרָכְךָ		
בְּקִרְבָּהּ וּבְטַהֲרָהּ. בְּשַׁבַּת וּרְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה:		
בְּרִית יִרְיֵט* וְזָכְרֵנוּ לְטוֹבָה בְּרִית בְּיוֹם רֵאשִׁית הַחֹדֶשׁ הַזֶּה בְּרִית בְּיוֹם הַזִּכְרוֹן		
הַזֶּה בְּסֹסח בְּיוֹם תַּג הַמְּצוֹת הַזֶּה בְּשַׁבְּעוֹת בְּיוֹם תַּג הַשְּׁבָעוֹת		
הַזֶּה בְּסוֹכוֹת בְּיוֹם תַּג הַסּוֹכוֹת הַזֶּה בְּשַׁמְעִיז בְּיוֹם שְׁמִינֵי עֶצְרַת הַתַּג		

* ובתל המזון

הָזוּה. כִּי אַתָּה יְהוָה טוֹב וּמְטִיב לְכָל וְנִגְדָה לָךְ עַל הָאָרֶץ וְעַל

על פירות מד מינים	על היין	על ה' מיני דגן
הַפְּרוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה עַל-הָאָרֶץ וְעַל-הַפְּרוֹת:	פְּרֵי-הַגֶּפֶן. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה עַל-הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן:	הַמְּתוּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה עַל-הָאָרֶץ וְעַל הַמְּתוּה:

ברכה אחרונה על שאר אוכלין ומשקין:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא נַפְשוֹת רַבּוֹת וְחַסְרוֹנָן עַל כָּל מַה-שֶּׁבְּרֵאתָ לְהַחְיוֹת בָּהֶם נַפְשׁ בְּלִחְיִי. וְחֲסוּדָתְךָ חַי הָעוֹלָמִים:

הרחמן לברית מילה

הַרְחֵמֵן הוּא יִבְרַךְ אָבִי הַיָּלֵד וְאִמּוֹ. וְיִזְכֵּנוּ לְגִדְלוֹ לְחַכְמוֹ וּלְחַכְמוֹ. מִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יִרְצָה דָּמוֹ. וַיְהִי יְהוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ:

הַרְחֵמֵן הוּא יִבְרַךְ בְּעַל בְּרִית הַמִּילָה. אֲשֶׁר שָׁשׁ לַעֲשׂוֹת צְדָק בְּגִילָה. וַיִּשְׁלַם פְּעָלוֹ וּמִשְׁכַּרְתּוֹ כְּפֹלָה. וַיְהַגְהוּ לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה:

הַרְחֵמֵן הוּא יִבְרַךְ רֵךְ הַנְּפוּל לְשִׁמּוּנָה. וַיְהִיו יָדָיו וְלִבּוֹ לְאֵל אֲמוּנָה. וְיִזְכֶּה לְרֵאוֹת פְּנֵי הַשְּׁכִינָה. שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה:

הַרְחֵמֵן הוּא יִבְרַךְ הַפֶּל בְּשֵׁר הַעֲרָלָה. וּפְרַע וּמִצֵּץ דָּמֵי הַמִּילָה. אִישׁ הַיָּרֵא וְרֵךְ הַלֵּבָב עֲבוּדָתוֹ פְּסוּלָה. אִם שְׁלֹשׁ אֱלֹהִים לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ:

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחוֹ הוֹלֵךְ תָּמִיד. בְּזָכוֹת חַתָּן לְמוֹלוֹת דָּמִים. לְבִשָׁר בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת וְנִדְמִים. לְעַם אֶחָד מְפֹרֵד וּמְפֹרֵד בֵּין הָעַמִּים:

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ כֹּהֵן צְדֵק אֲשֶׁר לִקַּח לְעִילּוֹם. עַד הַיּוֹם כְּסֹא בְּשִׁמְשׁ וַיְהִי לָנוּם. וַיִּלְט פְּנֵינוּ בְּאֲדָרְתוֹ וַיִּגְלוֹם. בְּרִיתִי הִזְתָּה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם: וְגַמְרִים בְּרַכַּת הַמּוֹזֵן.

אחר וידבר וסדר הקטורה ואנא בכת, אומרים אשרי

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֶלָה: אֲשֶׁרִי
הָעַם שָׁכְבָה לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעַם שֵׁי אֱלֹהִיו:
תִּהְיֶה לְדוֹד, אֲרוּמֶמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאַבְרָכָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכֹל יוֹם אֲבָרְכֶךָ, וְאַהֲלֶלָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֵלָל מְאֹד, וְלִגְדֹלְתוֹ
אֵין חֶקֶר: הַיּוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מִעֲשֵׂיךָ, וְגִבּוֹרְתֶיךָ
יִגְיְדוּ: הַדֶּר פְּבוֹד הַחֹדֶךָ, וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
אֲשִׁיחָה: וְעִזּוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְלִגְדֹלְתֶךָ
אִם־פִּרְנָה: זָכַר רַב טוֹבְךָ יִבְעִי, וְצִדְקוֹתֶיךָ יִרְנְנוּ:
חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ, אֲרַךְ אַפַּיִם וְלִגְדֹל חֶסֶד: טוֹב יְיָ לְכֹל,
וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֵׂיךָ,
וְחִסְדֶיךָ יִבְרַכּוּכָה: פְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ,
וְגִבּוֹרְתֶיךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבַנְי הָאָדָם גִּבּוֹרְתֵינוּ,
וְכָבוֹד הַדֶּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶיךָ, מַלְכוּת כָּל
עוֹלָמִים, וּמִמְשַׁלְתֶיךָ בְּכֹל הַיָּם וְהַיָּבֵשׁ: סוֹמֵךְ יְיָ לְכֹל
הַנִּפְלְאִים, וְזוֹקֵף לְכֹל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהִים
יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתַח
אֶת יַדְּךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי רְצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכֹל
דַּרְכָיו, וְחִסִּיד בְּכֹל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכֹל קוֹרְאָיו,
לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת: רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה,
וְאֵת שְׁוַעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל
אֲהַבָיו, וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תִּהְיֶה לְךָ יְיָ

יְדַבֵּר פִּי, וַיְבָרֶךְ כָּל בְּשֵׁר שֵׁם קְדוֹשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
וַאֲנַחְנוּ נְבָרֶךְ יְהוָה, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

לש"ץ חצי קריש:

וַתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֹהּ רַבָּא. אִמֵּן בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרֵעוּתָהּ וַיְמַלֵּךְ מַלְכוּתָהּ,
וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. אִמֵּן בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהוָה שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמָא
וּלְעֵלְמֵי עֲלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְעַשָּׂא, וַיִּתְהַדָּד
וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא בְרִיקָהּ הוּא. אִמֵּן לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַבְרָתָא
וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְתַחֲמַתָּא, דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

אֲדֹנָי, שְׁפַתֵי תִפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם,
אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר

וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר
חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

כְּעֵשִׂית וְזָרְנוּ לְחַיִּים, מְלַךְ הַפֶּזַח בְּחַיִּים, וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מְלַךְ עֶזְרָה וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִגֹּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בְּקִץ סוּרֵיד הַסֵּל: בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחַסֵּד, מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוּמֵךְ

נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ

לְיִשְׂרָאֵל עָפָר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי דוֹמֵה לְךָ, מְלַךְ

מַמְיֵת וּמַחֲיֶה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

כְּעֵשִׂית מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵקוֹן, זוֹכֵר צוּרֵינוּ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וּנְאֻמֵּן אַתָּה לְהַחְיֶה מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַחֲיֶה הַמֵּתִים:

בחזרת הש"ץ אומרים כאן בקרישך *

* קדושה לש"ץ בחזרת החמלה:

בְּקִדְיִשְׁךָ וּנְעִירְצֶךָ בְּנֵעַם שֵׁיחַ סוּד שְׁרָפֵי קִדְשׁ הַמִּשְׁלֵשִׁים לְךָ קִדְשָׁהּ,
בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: קִיִּית קִדְשׁ |

אתה קדוש ושמך קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך
 סלה. ברוך אתה יי, האל הקדוש: (בעשרית המלך
 הקדוש):

אתה חונן לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה, חננו מאתך
 חכמה בינה ודעת. ברוך אתה יי, חונן הדעת:
 השיבנו אבינו לתורתך, וקרבנו מלפני לעבודתך,
 והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ברוך
 אתה יי, הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו, כי חטאנו, מחול לנו מלפנינו, כי פשענו,
 כי אל טוב וסלח אתה. ברוך אתה יי, חנן,
 המרבה לסלוח:

ראה נא בענינו וריבה ריבנו, וגאלנו מהרה למען שמך,
 כי אל גואל חזק אתה. ברוך אתה יי, גואל ישראל:

כתענית צבור אומר הש"ץ כאן עננו *

רפאנו יי ונרפא, הושיענו ונושעה, כי תהלתנו אתה,
 והעלה ארוכה ורפואה שלמה לכל מכותינו.
 כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה יי, רופא
 חולי עמו ישראל:

קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו. ^ה לעמיתם משפחים
 ואומרים: קיי ברוך כבוד יי ממקומו. ^ה וכדברי קדשך כתוב
 לאמר: קיי ימלך יי לעולם, אלהיך ציון לדר ודר, יהללוה:

אתה קדוש

* עננו לש"ץ בחזרת התפלה

עננו יי עננו ביום צום תעניתנו, כי בצרה גדולה אגרנו, אל תפן אל
 רשענו, ואל תסתר פניך ממנו, ואל תתעלם מתחנתנו, היה נא קרוב
 לשועתנו, הוי נא חסדה לנפשו, טרם נקרא אליך עננו, כדבר שנאמר:
 והיה טרם יקראו ואני אענה, עוד הם מדברים ואני אשמע, כי אתה יי
 העונה בעת צרה, פודה ומציל בכל עת צרה וצוקה. ברוך אתה יי,
 העונה לעמו ישראל בעת צרה:

בְּרַךְ עָלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת, וְאֶת כָּל מִינֵי
 תְּבוּאֹתָהּ לְטוֹבָה, וְתֵן (בְּקִרְבְּךָ) (בַּחוּץ) טַל וּמָטָר
 לְבָרְכָהּ) עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וְשַׂבְּעֵנוּ מִטוֹבָךָ, וּבְרַךְ שְׁנֵתָנוּ
 בַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבָרְכָהּ, כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אֶתְּהָ וּמְבָרַךְ
 הַשָּׁנִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְבָרַךְ הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתָנוּ, וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ,
 וּקְבָצֵנוּ יַחַד מֵאֲרָבַע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ לְאֲרָצֵנוּ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ בְּבְרָאשׁוֹנָה, וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבִתְחִלָּה, וְהַסֵּר
 מִפָּנֵינוּ יְגוֹן וְאַנְחָה, וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יי לְבִדְךָ
 בַּחֲסֵד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְלֹךְ
 אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: (בַּעֲשֵׂיית הַמְּלֹךְ הַמִּשְׁפָּט):

וּלְמַלְשִׁינִים אֵל תִּהְיֶה תִקְוָה, וְכָל הַפְּיִנִים וְכָל הַיּוֹדִים
 בְּרָגַע יֵאבְדוּ וְכָל אֵיבֵי עַמְּךָ מִהֲרָה יִפְרְתוּ, וּמַלְכוּת
 הַרְשָׁעָה מִהֲרָה תִעַקֵּר וְהַיְשָׁר וְהַיָּשָׁר וְהַיָּמִינִי, וְתִכְנִיעַ בְּמִהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, שֹׁבֵר אֵיבִים וּמְכַנְיַע יָדַיִם:

עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחֲסִידִים, וְעַל זַקְנֵי עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, וְעַל פְּלִיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצַּדִּיק
 וְעָלֵינוּ, יִהְיוּ נֹא רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שֶׁכֶר טוֹב לְכָל
 הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמְתִּי, וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם, וְלַעוֹלָם
 לֹא יִבּוֹשׁ כִּי בָּךְ בְּטַחְנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְשַׁעֵן
 וּמְבַטֵּחַ לְצַדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב, וְתִשְׁכַּח בְּתוֹכָהּ
 כָּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וְכִסֵּא דָוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה
 בְּתוֹכָהּ תִּכּוֹן, וּבָנָה אוֹתָהּ בְּקִרְבֵּנוּ בְּגֵן עוֹלָם.

(כחשעה באב במנחה אומרים כאן נחם) בְּרוּךְ אַתָּה יי, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:
 אֶת צֶמַח דָּוִד עֲבָדְךָ מְהֵרָה תְצַמִּיחַ, וְקַרְנֵנו תִּרְוֵם
 בִּישׁוּעָתְךָ, כִּי לִישׁוּעָתְךָ קָוִינוּ כָּל הַיּוֹם. בְּרוּךְ
 אַתָּה יי, מְצַמִּיחַ קָרְן יִשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, אֲב הַרְחֵמֵן רַחֵם עָלֵינוּ, וְקַבֵּל
 בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ
 תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה, וּמִלְפָּנֶיךָ מִלְּכֵנוּ רִיקָם אֵל תִּשְׁכַּחֵנוּ.

יחיד בתעניתו וכן השייך בתפלה לחש אומר כאן ענגו עד תזוקה ב)

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת כָּל פֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:
 רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתְּפִלָּתָם שְׁעָה, וְהַשֵּׁב
 הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ, וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם

(א) כחשעה באב במנחה אומרים זה:

נַחֵם יי אֱלֹהֵינוּ, אֶת אֲבְלֵי צִיּוֹן, וְאֶת אֲבְלֵי יְרוּשָׁלַיִם, וְאֶת הָעִיר
 הָאֲבֵלָה וְהַתְּרוּכָה, וְהַבְּזוּיָה וְהַשׁוֹמְמָה. הָאֲבֵלָה מִפְּלֵי בְּנֵיהּ,
 וְהַתְּרוּכָה מִפְּעוֹנוֹתֶיהָ, וְהַבְּזוּיָה מִמְּבֹרָה, וְהַשׁוֹמְמָה מֵאִין יוֹשֵׁב.
 וְהִיא יוֹשֶׁבֶת וְרֵאשִׁיחַ חַפְזִי, כְּאִשָּׁה עֲקָרָה שְׁלֵא יֵלְדָה, וְלִבְלָעוּתָהּ
 לְגִינוֹת, וְיִרְשׁוּתָהּ עוֹבְדֵי זָרִים, וְיִטְוִלוּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחֶרֶב,
 וְיַהֲרֵט בְּדוֹחַ חֲסִדֵי עֲלִיּוֹן. עַל בֶּן צִיּוֹן בְּמֵר תִּבְכֶּה, וִירוּשָׁלַיִם תִּתֵּן
 קוֹלָהּ, לְבִי לְבִי, עַל חַלְלֵיהֶם. מַעֵי מַעֵי, עַל חַלְלֵיהֶם. כִּי אַתָּה יי
 בָּאֵשׁ הִצַּתָּהּ, וּבָאֵשׁ אַתָּה עֲתִיד לְכַנּוֹתָהּ. כְּאָמֹר: וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ
 נֶאֱמַם יי תִּסַּמֵּת אֵשׁ סָבִיב, וּלְכַבּוֹד אֶדְעָה כְּתוֹכָהּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי,

מְנַחֵם צִיּוֹן וּבוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם: אֵת צֶמַח

(ב) כתענית צבור אומרים זה קודם כי אתה שומע

עֲנֵנוּ יי עֲנֵנוּ בַיּוֹם צוֹם תְּעַנִּיתֵנוּ, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אָנֹחֵנוּ, אֵל תִּפְּן
 אֵל רִשְׁעֵנוּ, וְאֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ, וְאֵל תִּתְּעַלֵּם מִתְּחַנְּתֵנוּ,
 הִנֵּה נָא קְרוֹב לִישׁוּעָתֵנוּ, יְהִי נָא חֲסִדְךָ לְנַחֲמֵנוּ, מֵרָם נִקְרָא אֵלֶיךָ
 עֲנֵנוּ, בְּדַבָּר שְׁנַאמַר: וְהִנֵּה מֵרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה, עוֹד תָּם
 מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעֵם, כִּי אַתָּה יי הָעוֹנֶה בְּעַת צָרָה, פּוֹדֶה וּמְצִיל
 בְּכָל עַת צָרָה וְצוֹקָה: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ

בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

בראש חודש ובחול המועד אומרים כאן יעלה ויבא (א)

וּתְחַזִּינָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן:

מודים רוכבין

מודים אָנְחֵנו לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
אֱלֹהֵי כָל בְּשָׂר, יוֹצֵרנוּ, יוֹצֵר
בְּרָאשִׁית, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַל שֶׁהִחַיִּיתָנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ, בְּן תַּחֲנוּנוֹתֵינוּ וְהַקְּלוּנוּ, וְהַאֲסוּפוּ
לְצִיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, וְנִשְׁכַּח
אֵלֶיךָ לְשִׁמּוֹר וְקִיּוּם, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ,
וְלַעֲבָדְךָ כְּלָכָב שְׁלָמ, עַל שְׂאֵנוּ
מודים לָךְ, בְּרוּךְ אַתָּה הַמַּחְזִיר אֶת הַמַּחְזִיר:

מוֹדִים אָנְחֵנו לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא
יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ,
אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדָה
לָךְ וְנִסְפָּר הַתְהַלְלָתְךָ, עַל חַיֵּינוּ
הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל גִּשְׁמוֹתֵינוּ
הַמְּקוּדָשׁ לָךְ, וְעַל נַסִּיךְ שְׂפָכְל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל גַּפְּלֹאוֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂפָכְל עֵת, עָרַב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים, הַפּוֹזֵב, כִּי לֹא כָלוּ
רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם, כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ, כִּי מַעוֹלָם קָנִינוּ לָךְ:

בחנוכה ובפורים אומרים כאן ועל הנסים (ב)

(א) בראש חודש ובחול המועד אומרים זה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ, וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע,
וְיַפְקֵד וְיִזְכַּר וְיִכְרַז וְיִפְקְדוּנוּ, וְיַחַדְנוּנוּ, וְיַחַדְנוּנוּ, וְיַחַדְנוּנוּ
מִשִּׁיחַ בֶּן יוֹד עֲבָדְךָ, וְיַחַדְנוּנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ, וְיַחַדְנוּנוּ כָּל עַמָּךְ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפָלִיטָה לְמוֹכָה, לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים וְלַחַיִּים טוֹבִים
וְלְשָׁלוֹם, בַּיּוֹם לְרֵאשׁ חוֹדֶשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה, לְחַהֲמֵי פֶסַח תַּג הַמַּצּוֹת הַזֶּה.
לְחַהֲמֵי סוּכּוֹת תַּג הַמַּסּוֹת הַזֶּה, וְזָכְרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ כִּי לְמוֹכָה, וּפְקָדְנוּנוּ כִּי
לְבָרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוֹם וְהַגֵּנוּ,
וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מְלֶכֶךְ הַצֶּן וְרַחֵם אֶתָּה:

וּתְחַזִּינָה

(ב) בחנוכה ובפורים אומרים זה:

וְעַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַזְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל
הַגַּפְּלֹאוֹת שְׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזְמַן הַזֶּה:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמך מלפני תמיד
לעולם ועד:

בעשיית וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו שמך הגדול לעולם פי
טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה, האל הטוב.
ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות:

כחשיית צבור אומר השייך כאן אלהינו: *

שים שלום, טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים, עלינו
ועל כל ישראל עמך, ברבנו אבינו בלנו באחד

לתוכה

לפורים

בימי מתתיהו בן יוחנן בהן גדול,
חשמונאי ובניו, בשעמדה
מלכות יון הרשעה, על עמך
ישראל, להשפיתם תורתך
ולתעבירם מחקי רצונה, ואתה
ברחמך הרבים, עמדת להם
בעת צרתם. רבת את ריבם, דנת
את דינם, נקמת את נקמתם,
מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים
ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים,
ורשעים ביד צדיקים, ויודים ביד
עוֹסְקֵי תורתך, ולך עשית שם
גדול וקדוש בעולמך, ולעמך

בימי מרדכי ואסתר בשושן
הבירה, בשעמד עליהם
המן הרשע, בקש להשמד
להרוג ולאבד את כל היהודים,
מנער ועד זקן, נח ונשים, ביום
אחד, בשלשה עשר לחודש שנים
עשר, הוא חודש אדר, ושללם
לבוז. ואתה ברחמך הרבים
הפרת את עצתו, וקלקלת את
מחשבתו, והשבות לו גמולו
בראשו. ותלו אותו ואת בניו

על העץ: ועל כולם

ישראל עשית תשועה גדולה
ופרקו פהיום הזה. ואתר פך באו בנה
לדביר ביתך, ופני את היכלך,
וטהרו את מקדשך, ותדליקו נרות
בחצרות קדשך, וקבעו שמונת
ימי תעבה אלו, להודות ולהלל לשמך
הגדול: ועל כולם

עולמך ויודים ביד
גדול וקדוש בעולמך, ולעמך
ופרקו פהיום הזה. ואתר פך באו בנה
לדביר ביתך, ופני את היכלך,
וטהרו את מקדשך, ותדליקו נרות
בחצרות קדשך, וקבעו שמונת
ימי תעבה אלו, להודות ולהלל לשמך
הגדול: ועל כולם

* לשייך כחשיית ואלהי אבותינו. ברבנו כפרכה השלשית בתורה, הכתובה

על די משה עבדך, האמורה מפי אהרן ובניו פהעים עם
קדשך באמור: וברכה יי וישמרה: אמן יאר יי | פניו אליה ויהנה: אמן ישא יי |

פניו אליה וישם לה שלום אמן: שים שלום

בְּאוֹר פְּנֵיךָ, כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ, נְתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצַדִּיקָה וְזָרְכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם.
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכֹל עֵת וּבְכֹל
עֲשֵׂה בְּשִׁלּוֹמֶךָ. וְכַסֶּפֶה בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

כַּעֲשִׂיחַ וּבְכֶסֶף חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִיָּסָה טוֹבָה, לְשׁוּעָה וְנִחְמָה וְנִזְרוֹת
טוֹבוֹת, נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
לְחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:
יְהִי לְרַצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיז לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרֵי וְנוֹאֲלֵי:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ, וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי, נַפְשֵׁי
תְּדוּם, וְנַפְשֵׁי כְּעֶפֶר לְכָל תְּהוֹמָה, פִּתַּח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ,
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי, וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מִהֲרֵה הַפֵּר
עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. יְהִי כְּמוֹז לִפְנֵי רֹחַ, וּמִלֵּאָה יי דוֹחָה.
לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ, הַיּוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ,
עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קַדְשִׁתְךָ.
יְהִי לְרַצוֹן אֲמָרֵי פִי, וְהִגִּיז לִבִּי, לְפָנֶיךָ, יי צוּרֵי וְנוֹאֲלֵי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם
(כַּעֲשִׂיחַ הַשְׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל,
וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיְבֹנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּיָדֶיךָ
בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ:

כִּימִים שָׂאֵן אֹמְרִים תַּחֲנוּן אֹמֵר הַשִּׁיחַ קְרִישׁ שְׁלוֹם

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תָּבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאֵל תִּתְעַלֵּם
מִתְחַנְתָּנוּ, שְׂאֵין אָנוּ עוֹי פְּנִים וְקָשִׁי עָרְף, לֹאֵמַר לְפָנֶיךָ
יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא הַטְּאֵנוּ, אָבֵל
אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ הַטְּאֵנוּ:

אֲשַׁמְנוּ, בְּגִדְנוּ, גְּזָלְנוּ, דִּבְרַנוּ דְּפִי. הָעוֹיֵנוּ,
וְהַרְשָׁעֵנוּ, זָדְנוּ, חֲמָסְנוּ, טָפְלָנוּ
שָׁקַר. יַעֲצֵנוּ רָע, כְּזָבְנוּ, לָצָנוּ, מִרְדְּנוּ, נֶאֱצָנוּ,
סָרְדְנוּ, עוֹיֵנוּ, פִּשְׁעֵנוּ, צָרְדְנוּ, קִשְׁיֵנוּ עָרְף.

רָשַׁעְנוּ, שָׁחַתְנוּ, תָּעַבְנוּ, תָּעַיְנוּ, תַּעֲתָעְנוּ:
 סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוִה לָנוּ. וְאַתָּה
 צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ, בִּי אֲמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:
 אֵל אֲרָךְ אַפַּיִם אַתָּה וּבָעַל הַרְחָמִים נִקְרָאתָ, וְהִרְךָ
 תְּשׁוּבָה הוֹרִיתָ. נִדְלַת רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ, תִּזְכּוֹר הַיּוֹם
 וּבְכָל יוֹם לְזַרַע יִדְיֶדֶךָ. תִּפְּנֵן אֲלֵינוּ בְּרַחֲמִים, בִּי אַתָּה
 הוּא בָּעַל הַרְחָמִים. בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה פְּנִיךָ נִקְדָּם,
 כַּהוֹדַעְתָּ לְעֵינָיו מִקְדָּם. מִתְרוֹן אִפְּךָ שׁוֹב, כְּמוֹ בְּתוֹרַתְךָ
 כְּתוּב. וּבְצִל כְּנַפְיֶךָ נַחֲסָה וְנִתְלוֹנָן, כְּיוֹם וַיֵּרֶד יי בְּעַנָּן.
 תַּעֲבֹר עַל פִּשְׁעֵנוּ וְתִמְחָה אִשָּׁם, כְּיוֹם וַיִּתְּצַב עִמּוֹ שֵׁם.
 תִּאֲזִין שׁוֹעֲתָנוּ וְתִקְשִׁיב כְּמוֹ מֵאָמֵר, כְּיוֹם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי
 וְשֵׁם נְאֻמָּר:

הַמְתַּלֵּל כִּיחֵד אֵין אֹמֵר זֶה:

וַיַּעֲבֹר יי אַ עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא

יי אַ יי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֲמַת: נִצַּר
 חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עוֹן וּפִשְׁעֵנוּ וְחַטָּאָה וְנִקְהָה:

רַחוּם וְחַנּוּן חַטָּאנוּ לִפְנֵיךָ רַחֵם עָלֵינוּ הוֹשִׁיעֵנוּ:

א לְדָוִד, אֱלֹהֵי יי נִפְשִׁי אֲשָׂא: כ אֱלֹהֵי כֶּה בְּמַחְתִּי אֵל אֲבוֹשָׁה, אֵל יַעֲלֶצוּ
 אוֹיְבֵי לִי: ג גַּם כְּלִי קִנְיָה לֹא יִבְשׁוּ, יִבְשׁוּ הַבּוֹטְרִים רִיקִים: ד דְּרַכְּךָ יי
 הוֹדִיעֵנִי, אֲהַדְחִיקָה לִפְנֵי: ה הִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתֶּךָ וּלְפָנַי בִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל,
 אוֹהֶךָ קִנְיִתִי כָּל־הַיּוֹם: ו זָכַר רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶיךָ בִּי מֵעוֹלָם תִּמְחָה: ז חַטָּאוֹת גַּעוּרֵי
 וּפִשְׁעֵי אֵל תִּזְכּוֹר, כַּחֲסִידָה זָכַר לִי אַתָּה, לִמְעַן שׁוּבָה יי: ח טוֹב וַיִּשָּׂר יי עַל כֵּן
 יוֹרָה חַטָּאִים בְּדַרְךָ: ט יִדְרֶךָ עֲנִיִּים בְּמִשְׁפָּט וְיִלְמַד עֲנִיִּים דְּרָבוּ: י כָּל אֲהַדְחִיתָ
 יי חֶסֶד וְאֲמַת, לְהַנְצִירֵי בְרִיתוֹ וְעוֹדוֹתָיו: יא לִמְעַן שִׁבְּךָ יי וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי כִּי רַב
 הוּא: יב כִּי זֶה הָאִישׁ יֵרָא יי, יוֹרְנוּ בְּדַרְךָ יִבְתָּר: יג נִפְשׁוּ כְּטוֹב תִּלְוִן וְחָרְעוּ יוֹרֵשׁ
 אֲרָץ: יד סוֹד יי לִירְאִיו, וְכִרְיִתוֹ לְהוֹדִיעֵם: טו עֵינֵי תִּמְחָד אֵל יי, כִּי הוּא יוֹצֵא
 מִרְשַׁת רְגְלֵי: טז פְּנֵה אֵלֵי וְתַעֲנֵנִי, כִּי יַחֲדֵד וְעֵנִי אֲנִי: יז צְרוּת לִבִּי הִרְחִיבָה,
 כְּמַצּוֹקוֹתֵי הוֹצִיאֵנִי: יח רְאֵה עֲנִי וְעִמְלִי, וְשֵׂא לִבְל חַטָּאוֹתַי: יט רְאֵה אֵיבֵי
 כִּי רַבוּ, וְשָׂנְאָת חֶסֶם שְׂנְאוֹנֵי: כ שִׁבְרָה נִפְשִׁי וְהִצִּילֵנִי, אֵל אֲבוֹשׁ כִּי
 חִסִּיתִי כֶּה: כא תוֹם וַיִּשָּׂר יוֹרְנֵנִי, כִּי קוֹיִתֶךָ: כב פְּדֵה אֱלֹהִים אֵת יִשְׂרָאֵל
 מִכָּל צְרוּתָיו: והוא יְפַדֶּה אֵת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עוֹנוֹתָיו:

כְּעִשְׂיָהּ וּבְחַנְיָתָהּ צְבוּר אוֹמְרִים אִים הַאֲרוּךְ. תַּמְצֵא לִקְמֵן ע' 277.

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ אָבִינוּ אֶתְהוּ. אָבִינוּ מִלְכֵנוּ אִין לֵנוּ מִלָּה אֱלֹא אֶתְהוּ. אָבִינוּ מִלְכֵנוּ רַחֵם עָלֵינוּ. אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַעֲנוּ וְעַנְנוּ כִּי אִין כְּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עֲפַעְנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד לְמַעַן שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

וּאֲנַחְנוּ לֹא נִדַע מַה נַּעֲשֶׂה, כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ. זְכוּ רַחֲמֶיךָ יי וְחֶסְדֶיךָ, כִּי מַעֲוָלִים הָפַח. יְהִי חֶסְדֶךָ יי עָלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ. אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשֹׁנִים, מִהַר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ, כִּי דָלוּנוּ מְאֹד. חַנּוּנוּ יי חַנּוּנוּ, כִּי רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹז. בְּרָגוּ רַחֵם תִּזְכֹּר, בְּרָגוּ עֲקָרָה תִזְכֹּר, בְּרָגוּ תַמְיִמוֹת תִּזְכֹּר, בְּרָגוּ אֲהַבָה תִזְכֹּר: יי הוֹשִׁיעָה, הַמִּלָּךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ. כִּי הוּא יִדַע יִצְרָנוּ, זְכוּר כִּי עֶפֶר אֲנַחְנוּ. עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׂמֵךְ, וְהִצִּילְנוּ וְכַפֵּר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ:

הַשִּׁיחַ אוֹסֵר קִישׁ תַּמְצֵא בַחֲפֵלַת שַׁחֲרִית: (לרדוד ה' אורי)

עָלֵינוּ לְשִׁבְחָה לְאֶדוֹן הַבַּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שְׁלֹא עֲשֵׂנוּ כְנוּיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה, שְׁלֹא שָׁם חָלַקְנוּ כְּהֵם, וְגִרְלָנוּ כְּכֹל הַמוֹנֵם שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְלָרִיק. וּאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים, לְפָנֵי מִלְכֵךְ, מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקְּדוֹשׁ, בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב יָקָרוּ בַשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְשֹׁכֵנֵת עִזּוּ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ אִין עוֹד. אֲמַת מִלְכֵנוּ, אָפֶס זוּלָתוֹ, כִּפְתוֹב בְּתוֹרָתוֹ: וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבַבְךָ, כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתַּתָּה, אִין עוֹד:

וְעַל כֵּן נִקְוֶה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאָרְתְּ עֲנֵה, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יִבְרָתוֹן, לְתַפְנֵן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי; וְכֹל בְּנֵי בְּשָׂר יִקְרָאוּ בְשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יִבִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תַבַּל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בְּרָהּ,

תִּשָׁבַע כָּל לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקָּר
 יִתְנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּל־עַלְיָהֶם אֶת עוֹל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה
 לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֶךָ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד,
 בְּפָתוּב בְּתוֹרָתְךָ: יי | יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. וְנֹאמַר, וְהִיא יי לְמַלְךָ עַל
 כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַזֶּה הִיא יי אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד: קריש יחוס

אל תירא ספרד פתאם, ומשואת רשעים כי תבא: עניו עצה ותפיר, דברו דבר ולא יקום,
 כי עפט אל: ועד וקנה אני הוא, ועד שיבה אני אסבל, אני עשיתי ואני אשא ואני
 אסבל ואמלט: אך צדיקים יודו לשמך, ושבו ישרים את פניה:

תפלת ערבית לחול

וְהוּא רַחוּם, יִכְפַּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפִי, וְלֹא יַעִיר כָּל
 חֲסֹתוֹ. יי הוֹשִׁיעָה, הַמַּלְכָּה יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם הַקָּרָאנוּ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יי, כָּל עַבְדֶּי יי, הַעֲמִידִים בְּבֵית יי בְּלִילוֹת: שְׂאוּ
 יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ, וּבָרְכוּ אֶת יי: וּבְרַכֶּה יי מִצִּיּוֹן, עֲשֵׂה שְׂמִימִים וְאָרֶץ:

יִזְמַם וְצוּהַ יי חֲסִדוֹ, וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: וְתִשְׁעֵת צְדִיקִים מִיַּי,
 מַעֲוֹם בַּעַת צְדָה: וַיַּעֲזֹר יי וַיִּפְלֹטֵם, וַיִּפְלֹטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם, כִּי חֲסוּ בּוֹ:

יי צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׁעָב לֵנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה ג'ס: יי צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטַח
 בָּךְ ג'ס: יי הוֹשִׁיעָה, הַמַּלְכָּה יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם הַקָּרָאנוּ ג'ס:

וְהַגְדִּיל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אִמֵּן בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרִיעוּתָהּ וַיִּמְלֹךְ מַלְכוּתָהּ,
 וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. אִמֵּן בְּחַיִּיכוֹן וּבְיֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל

בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהִי שְׂמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעוֹלָם
 וְלְעוֹלָמֵי עֲלְמַיָּא. יְתַבְרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְגַּשֵּׁא, וַיִּתְהַדָּר

וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׂמֵהּ דְקֹדֶשׁא בְּרִיד הוּא. אִמֵּן לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
 וַיִּשְׁרְתָא, תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא, דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

חיון בָּרְכוּ אֶת יי הַמְּבָרַךְ: קריש בְּרִיד יי הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֶד: ואין ענין
 אחריו אמן:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מַלְךְ הָעוֹלָם,

אֲשֶׁר בְּדָבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים,

בְּחֻכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים, וּבְתַבּוּנָהּ

מִשְׁנֵה עֵתִים, וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים,

וּלְמַסְדֵּר אֶת הַבּוֹכָבִים, בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם
 בְּרָקִיעַ, בְּרָצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וַלְיָלָה, גּוֹלֵל
 אֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ, וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר,
 וּמַעֲבִיר יוֹם וּמַבְיֵא לַיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין
 יוֹם וּבֵין לַיְלָה, יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ. בְּרוּךְ
 אַתָּה יי, הַמַּעֲרִיב עֶרְבִים:

אֶהְבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֶהְבֵּת,
 תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ
 לְמַדָּת. עַל בֶּן יי אֱלֹהֵינוּ, בְּשֹׁכְבֵנוּ וּבְקוֹמָנוּ
 נְשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ, וְנִשְׂמַח בְּדַבְּרֵי תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרְךָ יְמֵינוּ, וּבָהֶם נִהְיֶה
 יוֹמָם וַלְיָלָה, וְאֶהְבֵּתְךָ לֹא תִסּוּר (י"א אל תסור) מִפְּנֵינוּ
 לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי | אֶחָד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאֶהְבֵּת אֶת יי אֱלֹהֶיךָ, בְּכֹל לְבָבְךָ וּבְכֹל נַפְשְׁךָ וּבְכֹל
 מְאֹדְךָ: וְהָיוּ תְהִלָּתֵי הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצֹאָה
 הַיּוֹם, עַל לְבָבְךָ: וְשִׁנְנָתָם לְבָנֶיךָ וְדַבְּרָתְךָ בָּם, בְּשֹׁכְבְתְךָ
 בְּבֵיתְךָ, וּבְלִבְתְּךָ בְּדַרְךָ, וּבְשֹׁכְבְךָ, וּבְקוֹמְךָ: וּלְשִׁרְתָּם
 לְאוֹת עַל יְדֶךָ, וְהָיוּ לְמִטְשַׁפּוֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל
 מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ, וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה, אִם שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֶל מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֹתְכֶם הַיּוֹם, לֹא־הִבֵּה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ, בְּכֹל לִבְבְּכֶם וּבְכֹל נַפְשְׁכֶם: וְנִתְּנִי מִטָּר אֲרֻצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ, וְאִסְפַּת דְּגָנָה וְתִירֹשָׁה וְיִצְתָּרָה: וְנִתְּנִי עֹשֵׁב בְּשֹׂדֶה לְבִהְמֹתָהּ, וְאִבְלֹת וְשִׁבְעֵת: הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וּסְרַתֶּם וּעִבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְתֹרָה אֵף יְיָ בְּכֶם וְעֲצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטָּר וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וְאִבְדַּתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם: וְשִׁמְתֶם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם, וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יְדְכֶם וְהָיוּ לְמוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ וַיִּמְיָכֶם וַיְמִי בְנֵיכֶם, עַל הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לְאַבְרָהָם לְתַת לָהֶם, בְּיַמֵּי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְיָ אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם, וְנִתְּנוּ עַל צִיצִית הַכֶּנֶף, פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית, וּרְאִיתֶם, אֹתוֹ, וּזְכַרְתֶּם, אֶת כָּל מִצְוֹת יְיָ, וְעִשִׂיתֶם, אֹתָם, וְלֹא תִתּוּרוּ אֲחֵרֵי לְבַבְכֶם וְאֲחֵרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֹתָם זֹנִים אֲחֵרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעִשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי, וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתְכֶם, מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם, לְהִיוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים, אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

אָמֵת וְאַמוּנָה כָּל זֹאת, וְקָיָם עָלֵינוּ, כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ, וְאַנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ, הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים, מִלְּכֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרָיִם,

וְהַמְשַׁלֵּם גָּמוּל לְכָל אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ, הָעֹשֶׂה
 גְּדֵלוֹת עַד אֵין חֶקֶר, וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר.
 הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים, וְלֹא נָתַן לְמוֹט רַגְלֵנוּ,
 הַמְדַרְיֵכְנוּ עַל בְּמוֹת אֹיְבֵינוּ, וַיִּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל
 שׂוֹנְאֵינוּ. הָאֵל הָעֹשֶׂה לָנוּ נִקְמָה בְּפִרְעֹה,
 וְאוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם. הַמְכָּה
 בְּעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכָם לְחֵרוֹת עוֹלָם. הַמְעַבִּיר בְּנֵי
 בֵּין גְּזֵרֵי יַם סוּף, וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם
 בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע, וְרָאוּ בְנֵי גְבוּרָתוֹ, שִׁפְחוּ
 וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרִצּוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם,
 מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה,
 וַאֲמָרוּ כֻלָּם:

מִי כִמְכָה בְּאֵלִים יי, מִי כִמְכָה נְאֻדָּר
 בְּקִדְשׁ, נוֹרָא תַהֲלֵת עֲשֵׂה פִלָּא:
 מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְנֵיךָ, בּוֹקֵעַ יָם לְפָנַי
 מֹשֶׁה, זֶה אֵלֵי עָנוּ וַאֲמָרוּ: יי | יִמְלֹךְ
 לְעֹלָם וָעֶד. וַנֶּאֱמַר: כִּי פָדָה יי אֶת
 יַעֲקֹב, וַנֶּאֱלֹו מִיַּד חֲזֹק מִמֶּנּוּ. בְּרוּךְ
 אַתָּה יי, גֵּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל:

השְׂכִיבֵנו אָבִינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכָנוּ
 לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם וְתַקְּנֵנוּ
 בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן
 שְׁמֶךָ, וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ. וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ,
 וְהִסֵּר מֵעַלְיָנוּ: אוֹיֵב, דָּבָר, וְחָרָב, וְרָעַב, וְיָגוֹן.
 וְהִסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ
 תִּסְתִּירֵנוּ, וְשָׁמֹר צִאתָנוּ וּבֹאֲנוּ לְחַיִּים טוֹבִים
 וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילָנוּ
 אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי, שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד:

לש"ץ חצי קדיש

מנגה העולם לומר קודם ח"ק בחול (ברוך ה' לעולם אמן ואמן) ובשבת (ושמרה) ובירט וריה ויהי"כ (פסוקים
 אחרים מענין קדושת היום) ויש להם על מה שיסמכו. אבל הנהנין שלא לומר בחול ברוך ה' לעולם אמן ואמן
 מפני חשש הפסק גם בשבת (ירט וריה ויהי"כ) אין להפסיק בפסוקים ואין להפסיק להכריז יערי כלל ר"ח:

אֲדָנִי, שְׁפַתִּי תִפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם,
 אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
 וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר
 חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שָׁמוּ בְּאַהֲבָה:
 מַעֲשֵׂי וְזָרְנוּ לְחַיִּים, מִלֶּךְ הַפֶּזַח בְּחַיִּים, וְקָלְכֵנוּ בְּסֶפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:
 מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מַגֵּן אַבְרָהָם:
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי, מְתִיבָה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בקץ מוריד השל: בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחַסֵּד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
 לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי דוֹמָה לָךְ, מִלֶּךְ
 מִמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

בעשיית מי כמִן אֶב הַרְחֵקֵנּוּ, וְזָכַר יְצוּרֵינוּ לְחַיִּים בְּרַחֲמֵי:

וּנְאֻמָּן אֶתְּהָ לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ

סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ: (בעשיית הַמִּלְכָּה

הַקְּדוֹשׁ):

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד לְאָנוּשׁ בִּינָה.

(ש"ע) (א) אם טעה ולא הזכיר הברלה בחונן הדעת משלים תפלתו ולא יחזור בשכיל ההבדלה הואיל וצריך עדיין לאמרה על הכוס ויהיה יוצא ייח רך שיוזר מלעשות שום מלאכה קודם שיכביל על הכוס או

יאמר אחר תפלה המבדיל בין קדוש לחול בלא ברכה יעשה מלאכה כמיש בסי' רצ"ט ואם שכח (ועשה מלאכה באיסור או) טעם מאומה קודם שיכביל על הכוס צריך לחזור ולהתפלל ולהבדיל בתפלה וגם על הכוס שאינו יוצא

בהבדלה שעל הכוס בלבד הואיל ואינה כהוגן שטעם (או עשה מלאכה) קודם לה: (ב) אם טעה ולא הזכיר הברלה בתפלה ואין לו כוס בלילה וסבור שאף למחר לא יהיה לו צריך לחזור ולהתפלל מיד ולהזכיר הברלה בתפלה אע"פ שמצפה שיהיה לו אח"כ: (ג) במה דברים אמורים כשנוכר אחר סיום תפלתו ואז צריך לחזור לראש

התפלה אם כבר עקר גבולו או שכבר סיים התחננים שרגיל לומר לאחר תפלתו כמיש בסמך ק"יו או אפילו אם נזכר באמצע תפלתו אלא שכבר סיים ברכת שומע תפלה ואז צריך לחזור לראש ברכת אתה חונן אבל אם נזכר

קודם שסיים ברכת ש"ת יאמרה בש"ת כ"ו ואף שיש אומרים כ"ו הברלה אין לה ענין כלל לש"ת ודבריהם עיקר ולכן מי שיש לו כוס או שמצפה שיהיה לו כוס למחר אף שנוכר קודם ש"ת לא יאמרה בש"ת מכל מקום מי

שאינו מצפה כלל לכוס למחר ויצטרך לחזור ולהתפלל יש לו לאמרה בש"ת: (ד) בכל מקום שאין צריך לחזור בשביל ששכח להזכיר הברלה אף אם נזכר מיד שהזכיר השם שבסיום ברכת אתה חונן או מיד שסיים ברכה זו

אע"פ שלא פתח עדיין בברכה שלאחריה לא יחזור לראש ברכת אתה חונן כ"ו ואם נזכר קודם שהזכיר השם יתחיל מיד אתה חונננו ויגמר משם על הסדר ויחננו מאתך וכ"ו:

מיר אתה חונננו ויגמר משם על הסדר ויחננו מאתך וכ"ו:
במצאי שבת ויר"ט אפילו מיר"ט לחול המועד אומרים זה:

אַתָּה חוֹנְנֵנוּ לְמַדְע תּוֹרָתְךָ, וְתִלְמִדְנוּ לַעֲשׂוֹת חֻקֵי רְצוֹנְךָ,

וּתְבַדֵּל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קְדוֹשׁ לְחוֹל בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין

יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה, אָבִינוּ

מְלַכְּנוּ, תִּחַל עֲלֵינוּ הַיָּמִים הַבָּאִים לְקִרְאָתְנוּ לְשָׁלוֹם, חַשׁוּכִים

מִכָּל חֲטָא וּמְגַקִּים מִכָּל עוֹן וּמְדַבְּקִים בִּירְאָתְךָ.

כל ימות החול אומר (חננו) ובמצאי שבת ויום טוב אומר (חננו)

וְחַנְּנוּ מֵאַתָּה חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת. בְּרוּךְ אַתָּה יי,

חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשִּׁבְנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְקַרְבְּנוּ מְלַכְּנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ,

וְהַחְזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ

אַתָּה יי, הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה:

סֵלָה לָנוּ אָבִינוּ כִּי חֲטָאנוּ, מְחוּל לָנוּ מְלַכְּנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ,

כי אל טוב וסלח אָתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, חַנוּן, הַמְּרַבֵּה לְסִלּוּחַ:
 רֵאֵה נָא בְּעֵינָיו וְרִיבָה רִיבָנוּ, וּגְאֹלָנוּ מִהֲרָה לְמַעַן
 שְׂמֵךְ, כִּי אֵל גּוֹאֵל חֹק אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
 גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רַפְּאֵנוּ יי וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנו וְנִשְׁעֵה, כִּי תִהְלֹתֵנוּ אַתָּה,
 וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכֹל מַפּוֹתֵינוּ,
 כִּי אֵל מְלֹךְ רּוֹפֵא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, רּוֹפֵא
 חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ עֲלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת, וְאֵת כָּל מֵינֵי
 תְּבוּאָתָה לְטוֹבָה, וְתֵן (בְּקִי בְּרָכָה) (בַּחֲדוּדֵי טַל וּמָטָר
 לְבְּרָכָה) עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וְשִׁבְּעֵנוּ מִטּוֹבָה, וּבְרוּךְ שְׁנַתֵּנוּ
 בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְּרָכָה, כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אַתָּה
 וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ, וְשֵׂא נִס לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ,
 וּקְבֹצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְקַבֵּץ גְּדוּחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָא שׁוֹנָה, וְיִוַּעֲצֵנוּ כְּבַתְּחִלָּה, וְהַסֵּר
 מִפָּנֵינוּ יְגוֹן וְאַנְחָה, וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ אַתָּה יי לְבִרְךָ
 בַּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְלֹךְ
 אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: (בְּעֵשֶׂיית הַמְּלֹךְ הַמִּשְׁפָּט):

וְלַמְּלִשְׁנִים אֵל תִּהְיֶה תִקְוָה, וְכֹל הַמֵּינִים וְכֹל־
 הַיּוֹדִים כְּרַנֵּעַ יֵאבְדוּ, וְכֹל אֵיבֵי עַמְּךָ מִהֲרָה
 יִכָּרְתוּ, וּמַלְכוּת הַרְשָׁעָה מִהֲרָה תִעַקֵּר וְתִשְׁבֵּר וְתִמָּגַר,
 וְתִכְנִיעַ בְּמִתְרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שֹׁבֵר
 אֵיבִים וּמְכַנִּיעַ יָדַיִם:

עַל הַצְדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זְכַנֵי עַמֶּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, וְעַל פְּלִיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי
 הַצֶּדֶק וְעַלֵינוּ, יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שָׂכָר טוֹב
 לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמְתִּי, וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם,
 וְלַעוֹלָם לֹא יִבּוֹשׁ כִּי בָּךְ בִּטְחָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מִשְׁעֵן
 וּמִכְבֹּט לַצְדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב, וְתִשְׁכַּח בְּתוֹכָהּ
 כָּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וְכִסֵּא דָוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה
 בְּתוֹכָהּ תִּכּוֹן, וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֵת צִמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה תַצְמִיחַ, וְקִרְנוֹ תִרְוַם
 בִּישׁוּעָתְךָ, כִּי לִישׁוּעָתְךָ קָוִינוּ כָּל הַיּוֹם. בְּרוּךְ
 אַתָּה יי, מַצְמִיחַ קָרְן יִשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, אֲב תִרְחַמֵּן רַחֵם עָלֵינוּ, וְקַבֵּל
 בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֵת תְּפִלָּתֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ
 תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה, וּמִלְּפָנֶיךָ מִלְּבַנוּ רִיקָם אֵל
 תִּשְׁיָבֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה
 יי, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתְּפִלָּתָם שְׁעָה, וְהַשֵּׁב
 הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְּפִלָּתָם
 בְּאַהֲבָה תִקְבֵּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת
 יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: ^(א) כְּרַשׁ חֹדֶשׁ וּבְחֹל הַמּוֹעֵד אֹמְרִים כֵּן יַעֲלֶה רִבְא ^(א)

(א) כְּרַשׁ חֹדֶשׁ וּבְחֹל הַמּוֹעֵד אֹמְרִים כֵּן יַעֲלֶה רִבְא ^(א)

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיִבּוֹא וְיַנַּעַם, וְיִרְאֶה וְיִרְצֵה וְיִשְׁמַע,
 וְיַפְקֵד וְיַזְכֵּר וְיִכְרַע וְיִפְקְדוּנֵנוּ, וְיַחֲרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְיַחֲרוֹן

וּתְחַזִּינָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי',
הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ הוּא יי' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד, צוֹר תִּינֵנו מִגֵּן יִשְׁעֵנו, אַתָּה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לָּךְ וְנִסְפֹּר תְהִלָּתְךָ, עַל תִּינֵנו הַמְּסוּרִים
בְּיָדְךָ, וְעַל גִּשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָּךְ, וְעַל גִּסְיָךְ שֶׁכָּבַל
יוֹם עַמָּנוּ, וְעַל גַּפְלֹאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁכָּבַל עִת, עָרַב
וּבִקֶּר וְצָהָרִים, הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם, כִּי
לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ, כִּי מְעוֹלָם קִיַּינוּ לָּךְ:

כתנוכה ובפורים אומרים כאן ועל הנסים (א)

מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבֹדְךָ, וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשְׁךָ, וְזָכְרוֹן כָּל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלְיָתְךָ לְטוֹבָה, לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים וְלַחַיִּים טוֹבִים
וְלִשְׁלוֹם בְּיוֹם לַחַשׁ חֹדֶשׁ רִאשׁוֹ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. לַחֲזוֹם סַחַח תַּג הַמִּצּוֹת הַזֶּה.
לַחֲזוֹם סוּכּוֹת תַּג הַסּוּכּוֹת הַזֶּה. וְזָכְרֵנוּ יי' אֱלֹהֵינוּ כּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקָדֵנוּ כּוֹ
לְבִרָּה. וְהוֹשִׁיעֵנו כּוֹ לַחַיִּים טוֹבִים. וּבְדַבֵּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּם וְחַנּוּן,
וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ הַצֶּן וְרַחֵם אַתָּה:

והחזינה

(א) כתנוכה ובפורים אומרים זה:

וְעַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַתְּבוֹרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת
וְעַל הַנִּפְלְאוֹת שְׁעֵשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמִים הָהֵם
בְּזְמַן הַזֶּה:

לפורים

לחנוכה

<p>בְּיָמֵי מַרְדֳּכָי וְאַסְתֵּר בְּשׂוֹשַׁן תְּבוּרָה, בְּשַׁעֲמֹד עֲלֵיהֶם הַמֶּן הַרְשָׁע, בִּקְשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים, מִנְעַר וְעַד זָקֵן, מִן הַנְּשִׁים, בְּיוֹם אַחַד, בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנַיִם</p>	<p>בְּיָמֵי מַתְתִּיָהוּ בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גִּדּוֹל, חֲשִׁמוֹנָאִי וּבְנָיו, בְּשַׁעֲמֹדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה, עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לְהַשְׁפִּיחֵם תּוֹרְתְךָ וּלְהַעֲבִירֵם מִחֲבָן רְצוּנָה, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עֲמַדְתָּ לָהֶם</p>
---	---

ועל כלם יתברך ויתרום ויתנשא שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

בעשיית וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו שמך הגדול לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב. ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות: שים שלום, טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים, עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך, כי באור פניך, נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד, וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך. ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום:

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה, ישועה ונחמה ונזרות טובות, נזכר ונכתב לפניך, אגתנו וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ולשלום. ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום:

לחנכה

לפורים

עשר, הוא ה'ש אדר, ושללם לבו. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו, וקלקלת את מושבתו, והשבות לו גמולו בראשו. ותלו אותו ואת בניו על העץ: ועל כולם

ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה. ואחר כך באו בנה ל'ביר ביתך, ופנו את היבנה, וסגרו את מקדשה, והדליקו נרות בחצרות קדשה, וקבעו שמענת ימי הנבה אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול: ועל כולם

בעת צרתם. רבת את ריבם, הנת את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי תורתך. ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ופרקן כהיום הזה. ואחר כך באו בנה ל'ביר ביתך, ופנו את היבנה, וסגרו את מקדשה, והדליקו נרות בחצרות קדשה, וקבעו שמענת ימי הנבה אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול: ועל כולם

תפלת ערבית לחול

יהי לרצון אמרי פי ותגיון לבי, לפנך, יי צורי וגואלי:

אלהי, נצור לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה, ולמקללי, נפשי תדום, ונפשי בעפר לכל תהיה, פתח לבי בתורתך, ובמצותיך תרדוף נפשי, וכל החושבים עלי רעה, מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. יהיו כמוץ לפני רוח, ומלאך יי דוחה. למען יחלצון ידיך, הושיעה ימינה וענני. עשה למען שמה, עשה למען ימינה, עשה למען תורתך, עשה למען קדשך, יהי לרצון אמרי פי, ותגיון לבי, לפנך, יי צורי וגואלי. עשה שלום (בעשיית השלום) במרומו, הוא יעשה שלום עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן:

יהי רצון מלפנך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך: השייך אומר קדיש שלם (ספירת העומר) עלינו. ק"י.

כמנאי שכת אומר השייך חצי קדיש ואח"כ אומרים יהי נעם. אם חל יום כזה השכח אן אומרים יהי נעם ואתה קדוש. אם חל ט"ב במוצאי איא יהי נעם ולא ויתן לך.

יהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה

ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו:

ישב בסתר עליון, בצל שדי יתלונן: אמר ליי מחסי ומצודתי, אלהי אבטח בו: כי הוא יצילך מפח יקוש, מדבר הוות: באברתו יסד לך ותחת כנפיו תחסה, צנה וסתרה אמתו: לא תירא מפחד לילה, מחץ יעוף יום: מדבר באפל ילדה, מסטב ישוד צהרים: יפל מצדה אלף ורובה מימינה, אליה לא יגש: רק בעינה תביט, ושלמת רשעים תראה: כי אתה יי מחסי, עליון שמת מעונה: לא תאנה אליה רעה, ונע לא יקרב באהלה: כי מלאכו יצוה לך, לשמרה בכל דרכיה: על כפים ישאונה, פן תגוף באבן רגלה: על שחל ופתן תרדה, תרמס בפיר ותגין: כי כי השק ואפלטו, אשנבהו כי ידע שמי: יקראני ואענהו, עמו אנכי בצרה, אחלצהו ואכפרהו: ארף ימים אשביעהו, ואראהו בישועתי: ארף

וְאֵתְּךָ קָדוֹשׁ, יוֹשֵׁב הַתְּהוֹלוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר, קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
 " צָבָאוֹת, מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וּמִקְבְּלֵי דִין מִן דִּין, וְאֶמְרֵי קָדִישׁ
 בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלֵיָהּ בֵּית שְׁכִינְתָּהּ, קָדִישׁ עַל אֲרֻעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתֵּיהּ, קָדִישׁ
 לְעֵלַם וּלְעֵלְמֵי עֲלְמַיָּא, " צָבָאוֹת, מְלֵא כֹל אֲרֻעָא זֵיו יְקָרָהּ, וְהִשְׁאֲנֵי רוּחַ
 וְאֶשְׁמַע אֲתֵרֵי, קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל, בְּרִיקָה כְבוֹד " מִסְּקוּמוֹ. וְלִמְלַחְנֵי רוּחָא
 וְשִׁמְעֵית בְּתֵרֵי קַל זֵיע סִנְיָא דְמִשְׁבְּחוֹן וְאֶמְרֵין: בְּרִיקָה יְקָרָא דִּינֵי מֵאֲתֵר בֵּית
 שְׁכִינְתָּהּ, " יִמְלֹךְ לְעֵלַם וְעַד, " מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעֵלַם וּלְעֵלְמֵי עֲלְמַיָּא, " אֱלֹהֵי
 אֲבִרְהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמֵרָה וְאֵת לְעוֹלָם, לְיַצֵּר מִחֻשְׁבוֹת לִבְבַּ עֲמָה,
 וְהִכֵּן לִבְבָם אֱלֹהֵי, וְהוּא רַחוּם, וְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחָת, וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אַפּוֹ,
 וְלֹא יַעִיר כֹּל חֲסָתוֹ, כִּי אֵתָהּ אֲדֵינֵי טוֹב וְסִלְחָה, וְרַב חֲסֵד לְכֹל קְרָאֵיהּ.
 צְדִיקְתָּהּ צְדִיק לְעוֹלָם, וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת, תַּחַן אֱמֶת לְיַעֲקֹב, חֲסֵד לְאֲבִרְהָם,
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ מִיַּם קָדְשׁ, בְּרִיקָה אֲדֵינֵי יוֹם | יוֹם, יַעֲמֵם לָנוּ, הָאֵל
 יִשְׁעֵתָהּ סִלְחָה, " צָבָאוֹת עֲמָנוּ, מִשְׁבֹּב לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלְחָה, " צָבָאוֹת,
 אֲשֶׁרֵי אָדָם בְּסַח בְּךָ, " הוֹשִׁיעָהּ, הַמְלִיךָ יַעֲנֵנוּ כְּיוֹם קְרָאֵנוּ, בְּרִיקָה הוּא
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבָרָעָנוּ לְכַבֹּדוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתְּעוּעִים, וְנַחַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת, וְחַי
 עוֹלָם נִסְע בְּתוֹכֵנוּ, הוּא יִפְתַּח לִבְנוּ בְּתוֹרַתוֹ, וְיִשֵּׁם בְּלִבְנוּ אֲרֻכְתּוֹ וְיִרְאֲתוֹ,
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבְבַּ שְׁלֵם, לְמַעַן לֹא נִיַּעַד לְרִיק, וְלֹא נִגְדַּל לְבַהֲלָהּ,
 וְכִבֵּן דֵּי רְצוֹן מְלַפְנֶיךָ " אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁנַשְׁמֹר חֻקְךָ בְּעוֹלָם הַיּוֹם,
 וְנִזְכֶּה וְנַחֲמֵה וְנִרְאֵה, וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה, לְשַׁנֵּי יְסוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַי הָעוֹלָם
 הַבָּא, לְמַעַן זִמְרָה כְבוֹד וְלֹא יִחַם, " אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֵיךָ, בְּרִיקָה הַגִּבּוֹר
 אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּינֵי, וְהִי " מִכְּסוּדוֹ, בְּמַחַצ בֵּינֵי עַדֵי עַד, כִּי בְּיָהּ " צוּר
 עוֹלָמִים, וְיִכְסוּדוֹ בְּהַ יוֹדְעֵי שְׁמֵךְ, כִּי לֹא עֹבֶרֶת דְרִשְׁקָה יֵי, " הַפִּין לְמַעַן
 צְדִיקוֹ, יַגְדִּיל תוֹרָה וְיִאֲדִיר:

הַשִּׁיחַ אוֹמֵר קָדִישׁ שֵׁלֵם. (סְפִירַת הַעוֹמֵר חֲמֵסָא לְקַמֵּן ע' 340)

עֲלֵינוּ לְשַׁבְּחָה לְאֲרוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שְׁלֵא עֲשֵׂנוּ כְּגוֹיֵי
 הָאֲרֻצוֹת, וְלֹא שְׁמָנוּ כְּמִשְׁפַּחוֹת הָאֲרֻמָּה, שְׁלֵא שָׁם חִלְקֵנוּ כְּדָם,
 וְנִרְלָנוּ בְּכֹל הַמוֹנֵם שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְלְרִיק, וְאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים
 וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים, לְפָנֵי מְלִיךְ, מְלִכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ, בְּרִיקָה הוּא, שְׁהוּא
 טוֹסַה שְׁמִים וְיוֹסֵד אֲרֻץ, וּמוֹשֵׁב יְקָר בְּשָׁמַיִם מְמַעַל, וְשְׁכִינַת עֹז בְּגִבְהוֹ
 מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד, אֱמֶת מְלַכְנוּ, אָפֵס וּלְתוֹ, בְּכַחוּב בְּתוֹרַתוֹ:
 וְיַדְעַת הַיּוֹם וְהַשְׁבַּת אֵל לְבִבְךָ, כִּי " הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מְמַעַל, וְעַל
 הָאָרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד:

וְעַל בֶּן נִקְיָה לָהּ " אֱלֹהֵינוּ, לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֲרַת עֲזֶךָ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים
 מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יִכְרַתוֹן, לְתַתְּנָן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי; וְכֹל

בְּגִי בֶשֶׁר יִקְרָאוּ בְשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ. יִבִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל
 יוֹשְׁבֵי תִבְל, כִּי קָה הַתְּכַרֵּעַ כָּל בָּרָה, תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן. לִפְנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
 יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וּלְכָבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְּנוּ. וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם עֲלֵיהֶם אֶת עוֹל מַלְכוּתְךָ,
 וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מַהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַמַּלְכוּת שִׁלְךָ הִיא וְלְעוֹלָמִי עַד
 תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד: בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ, יי | יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר, יְהִיָּה יי
 לְמַלְךְ עַל כָּל הָאֶרֶץ, בַּיּוֹם הַזֶּה וַיְהִיָּה יי אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: קדיש יתום

אֵל תִּירָא מִפְּנֵי פָחַאם וּמִשׂוּאָת רִשְׁעִים כִּי תִבְא: עֲצוּ עֲצוּ וְתַפְּר, רַבְּרוּ דְבַר וְלֹא יִקּוּם,
 כִּי עֲמַט אֵל: וְעַד וְכַהֲנָה אֲנִי הוּא, וְעַד שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֵּל, אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאֲנִי אֲשָׂא וְאֲנִי
 אֶסְבֵּל וְאֶמְלֹט: אֵךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ, וְשׁוֹבֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־פְּנֶיךָ:

סדר קריאת שמע על המטה

(כשבת וירוש א"א זה)

רְבוֹנוֹ שֶׁלְעוֹלָם הַרְיֵנִי מוֹחַל לְכָל־מִי שֶׁהִכְעִים וְהִקְנִיט אוֹתִי אוֹ
 שֶׁחָטָא פְּנֵיךָ בֵּין בְּגִיפִי בֵּין בְּמִמּוֹנִי בֵּין בְּכַבּוּדִי בֵּין בְּכָל־
 אֲשֶׁר לִי בֵּין בְּאוֹנָם בֵּין בְּרָצוֹן בֵּין בְּשׁוּגָה בֵּין בְּמִזִּיד בֵּין בְּדַבּוּר
 בֵּין בְּמַעֲשֵׂה בֵּין בְּגִלְגוּל זֶה בֵּין בְּגִלְגוּל אַחֵר לְכָל־כָּר יִשְׂרָאֵל
 וְלֹא יַעֲנֵשׁ שׁוֹם אָדָם בְּסִבְתִּי. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחָטָא עוֹד וְלֹא אֶחְזוֹר בָּהֶם וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד
 לְהִכְעִיֶּךָ וְלֹא אַעֲשֶׂה הַרַע בְּעֵינֶיךָ וּמִה־שֶׁחָטָאתִי מְחוּק בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים וְלֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וְחַלְלִים רַעִים: יְהִי לְרָצוֹן | אֲמַרְיֵפִי
 וְהִגִּיזֵן לְבִי לִפְנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְנֹאֲלִי: ^{ס"ב}

הַשְּׁבִיבֵנוּ אָבִינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכָנוּ לְחַיִּים
 טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם וְתִקְנֵנוּ בְּעֲצָה טוֹבָה
 מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהַרָּה לְמַעַן שִׁמְךָ, וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ
 סִבַּת שְׁלוֹמְךָ (כשבת וירוש א"א): וְהִגֵּן בְּעַדְנוּ, וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ:
 אוֹיֵב, דָּבָר, וְחָרָב, וְרָעָב, וַיְגוֹן. וְהִסֵּר שִׁטָּן מִלְּפָנֵינוּ
 וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֵל כְּנַפְיֶךָ תִּסְתִּירֵנוּ, וּשְׁמוֹר צִאתָנוּ
 וּבּוֹאָנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. כִּי
 אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילָנוּ אַתָּה: ^{ס"ג}

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַת אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל לִבְּךָ, וּבְכָל נַפְשֶׁךָ, וּבְכָל
מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִכִי מְצַוֶּה

הַיּוֹם, עַל לִבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָהּ וּדְבַרְתָּ בָּם, בְּשַׁבְּתֶךָ
בְּבֵיתֶךָ, וּבְלִכְתֶּךָ בַּדֶּרֶךְ, וּבְשֹׁכְבְּךָ, וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם
לְאוֹת עַל יָדֶךָ, וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל
מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ, וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ וַתִּשְׁמָעוּ אֶל מְצֻוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם,
לְאַהֲבָה אֵת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ, בְּכָל לִבְבְּכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם:
וְנָתַתִּי מְטֵר אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמְלַקֵּשׁ, וְאִסְפַּתְּ דֶּגְגָה וְתִירֹשֶׁה
וְיִצְהַרְתָּ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְּךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ, וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ: הַשְׁמֵרוּ
לְכֶם פֶּן יִפְתָּה לְכַבְּכֶם, וּסְרַתֶּם וּעִבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם: וְתָרָה אִפֵּי יְיָ בְּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מְטֵר וְהָאֲדָמָה
לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וְאָבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר יְיָ
נָתַן לְכֶם: וְשָׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לְכַבְּכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם
וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם
אֹתָם אֵת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם, בְּשַׁבְּתֶךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלִכְתֶּךָ בַּדֶּרֶךְ
וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן
יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָשָׁבַע יְיָ לְאַבְרָהָם לְתַת
לָהֶם, בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל בְּגָדֵי
בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם, וְנָתַנּוּ עַל צִיצִית הַכֶּנֶף, פֶּתִיל תְּכֵלֶת:
וְהָיָה לְכֶם לְצִיצִית, וּרְאִיתֶם, אֹתוֹ, וּזְכַרְתֶּם, אֵת כָּל מְצֻוֹת
יְיָ, וַעֲשִׂיתֶם, אֹתָם, וְלֹא תִתְּנוּ אַחֲרַי לְכַבְּכֶם וְאַחֲרַי
עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֹתָם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם

את כל מצותי, והייתם קדושים לאלהיכם: אני יי
אלהיכם, אשר הוצאתי אתכם, מארץ מצרים, להיות
לכם לאלהים, אני יי אלהיכם: אמת.

יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם: רוממות אל
בגרונם, ותרב פיפיות בידם: גי' הנה מטתו
של שלמה שישים גברים סביב לה מגברי ישראל: כלם
אתו תרב מלמדי מלחמה, איש תרבו על ירכו מפתח
בלילות: גי' יברכה יי וישמרה: יאר יי | פניו אליה ויחנה:
ישא יי | פניו אליה וישם לה שלום:

ישב בסתר עליון, בצל שדי יתלונן: אמר ליי מחסי ומצודתי,
אלהי אבטח בו: כי הוא יצילה מפח יקוש, מדבר הוות:
באברתו יסד לה ותחת כנפיו תחסה, צנה וסתרה אמתו: לא
תירא מפתח לילה, מחץ יעוף יומם: מדבר באפל ילדה, מקטב
ישוד צהרים: יפל מצודה אלף ורכבה מימינה, אליה לא יגש:
רק בעיניה תביט, ושלמת רשעים תראה: כי אתה יי מחסי,
עליון שמת מעונה:

כיום שאין אומרים תתנו אין אומרים וידו.

אלהינו ואלהי אבותינו, תבא לפניה תפלתנו, ואל תתעלם
מתחנתנו, שאין אנו עני פנים וקשי ערף, לומר לפניה
יי אלהינו ואלהי אבותינו, צדיקים אנהנו ולא הטאנו, אבל
אנהנו ואבותינו הטאנו:

אשמונו. בנרנו. גזלנו. דברנו רפי: העוינו. והרשענו.
ודנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו.
מרדנו. נאצנו. סרנו. עינו. פשענו. צרנו. קשינו ערף:
רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיה
וממשפטיה הטובים ולא שוה לנו: ואתה צדיק על כל-הבא

עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו: מה נאמר לפניך יושב מרום. ומה נספר לפניך שוכן שחקים. הלא כל הנסתרות והנעלות אתה יודע:

אתה יודע רוי עולם ותעלומות סתרי כלי-חי: אתה חופש כל-חדרי בטן ובוחן כליות ולב. אין דבר נעלם מפניך. ואין נסתר מנגד עיניך: ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתרחם עלינו ותמחול לנו על כל-חטאתינו ותכפר לנו על כל-עונותינו ותמחול ותסלח לנו על כל-פשעינו:

ואם יצא לומר על חטא ימצא לכתן בחפלת יום כסור:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שאם חסאתי עייתי פשעתי לפניך. ופגמתי באות (א) של שמך הגדול (יהוה) בבטול קריאת שמע ובאבות (א) של (אדוני). ונתחכתי בבית דילך הצדק סקילה או כיצא בה, הרי אני מקבל עלי סקילה והריני כאלו נסקלתי על ידי אות (א) של שם (אדוני) בבית דין הגדול שבירושלים על דבר כבוד שמך:

ואם חסאתי עייתי פשעתי לפניך. ופגמתי באות (ה) ראשונה של שמך הגדול (יהוה) בבטול תפילין ובאבות (ה) של (אדוני). ונתחכתי ברילך הצדק שריפה או כיצא בה, הריני מקבל עלי שריפה והריני כאלו נשרפתי על ידי אות (ה) של (אדוני) בבית דין הגדול שבירושלים על דבר כבוד שמך: ואם חסאתי עייתי פשעתי לפניך. ופגמתי באות (ו) של שמך הגדול (יהוה) בבטול ציצית ובאבות (ו) של שמך (אדוני). ונתחכתי ברילך הצדק הרג או כיצא בו, הריני מקבל עלי הרג והריני כאלו נהרגתי על ידי אות (ו) של (אדוני) בבית דין הגדול שבירושלים על דבר כבוד שמך:

ואם חסאתי עייתי פשעתי לפניך. ופגמתי באות (ה) אחרונה של שמך הגדול (יהוה) בבטול תפילה ובאבות (ה) של (אדוני). ונתחכתי ברילך הצדק תען או כיצא בו, הריני מקבל עלי תען והריני כאלו נתענתי על ידי אות (ה) של (אדוני) בבית דין הגדול שבירושלים על דבר כבוד שמך:

אָמֵן, בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ, תִּתִּיר צְרוּרָה.
קָבַל רַחֵם עֲפֹךָ, שְׁלֻבְנוּ, טַהֲרֵנוּ נוֹרָא.
נָא גְבוּר, הוֹרִישֵׁי יְרוּדֶךָ, כְּבִבְתֵּי שְׁמֵרִים.
בְּרַחֲמֵי, טַהֲרֵם, רַחֲמֵי צְדֻקְתֶּךָ תָּמִיד נְטִלִים.
חֲסִין קְדוֹשׁ, בְּרוּב שׁוֹבֵךְ נִהַל עֲדֶתְךָ.
יְהוּדִי, נָאֵה, לְעִמְךָ פְּנֵה, וּזְכְּרֵי קִדְשֶׁתְךָ.
שׁוֹעֲתֵנוּ קָבַל, וּלְשִׁמְעַ צְעָקָתֵנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת.

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

בשבת ויום א"א למנצח כבוד.

לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: בְּבוֹא אֱלֹהֵי נְתַן הַנְּבִיא בְּאִשְׁר
בָּא אֶל פֶּת שִׁבְע: חֲנָנִי אֱלֹהִים פְּחַסְדֶּךָ,
כָּרַב רַחֲמֶיךָ מַחֵה פִּשְׁעֵי: הֶרַב בְּבִסְנֵי מַעוֹנֵי, וּמַחֲטָאתֵי
טַהֲרֵנִי: כִּי פִשְׁעֵי אֲנִי אֹדַע, וְחַטָּאתֵי נִגְדֵי תָּמִיד: לָךְ
לְבִדְךָ חַטָּאתֵי וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדֵּק

בְּרַבְרָה תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטָהּ: הֵן בְּעוֹזן חוֹלְלָתִי, וּבַחֲטָא
 יַחַמְתֵּנִי אִמִּי: הֵן אָמַת תִּפְצֹת בַּשְּׁחוֹת, וּבְסַתָּם הַכְּמָה
 תוֹדִיעֵנִי: תַּחֲטְאֵנִי בְּאִזּוֹב וְאַטְהֵר, תִּכְבֹּסֵנִי וּמִשְׁלַג
 אֶלְבִּין: תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה, תִּגְלַלְנָה עֲצָמוֹת דְּכִיתָ:
 הִסְתֵּר פְּנֵיהָ מִחֲטָאֵי, וְכָל עֲוֹנוֹתַי מַחֶה: לֵב טְהוֹר בְּרָא
 לִי אֱלֹהִים, וְרוּחַ נְכוֹן חִדַּשׁ בְּקִרְבִּי: אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי
 מִלְּפָנֶיהָ, וְרוּחַ קִדְשָׁהּ אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי: הִשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן
 יִשְׁעָהּ, וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי: אֶלְמַדָּה פִּשְׁעִים דְּרַבְרָה,
 וְחַטָּאִים אֶלְיָהּ יִשׁוּבוּ: הֲצִילֵנִי מִדְּמַיִם | אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 תִּשׁוּעָתִי, תִּרְבֵּן לְשׁוֹנֵי צְדִקְתָּהּ: אֲדַנִּי שִׁפְתֵי תִּפְתַּח,
 וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתָהּ: כִּי לֹא תַחֲפוּץ זִכְחַ וְאַתְנָה, עוֹלָה לֹא
 תִרְצֶה: זִכְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבְּרָה, לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְבָה,
 אֱלֹהִים לֹא תִבּוֹה: הִיטִיבָה בְּרַצוֹנָה אֶת צִיּוֹן, תִּבְנֶה
 חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם: אִזּוֹ תַחֲפוּץ זִכְחֵי צְדָק עוֹלָה וְכָלִיל,
 אִזּוֹ יַעֲלוּ עַל מִזְבֵּחַ פְּרִים:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת, אֲשָׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים, מֵאַן יִבּוֹא עֲרִי: עֲרִי מַעַם יי, עֲשֵׂה
 שְׂמִים וְאַרְץ: אֵל יִמֵּן לְמוֹט רַגְלָהּ, אֵל יְנוּם שִׁמְרָה: הַעֵה לֹא יְנוּם
 וְלֹא יִישָׁן, שִׁמְרֵי יִשְׂרָאֵל: יי שִׁמְרָה, יי צִלָּה עַל יַד יִמִּינָהּ: יוֹסֵם הַשְּׂמִשׁ
 לֹא יִכְבֶּה, וְיָרֵחַ בְּלִילָהּ: יי שִׁמְרָה מִכָּל רָע, יִשְׁמֹר אֶת נַפְשָׁהּ: יי יִשְׁמֹר
 צְאֻרָהּ וּבֹאֶהּ, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

גְּדֹד גְּדוֹד יִגְדְּנוּ, וְהוּא יִגְדֵּ עֶקֶב: עֶקֶב יִגְדֵּ וְהוּא
 יִגְדְּנוּ גְדוֹד גְּדֹד גְּדֹד: אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחַד,
 וְשִׁכְבַּת וְעַרְבָה שִׁנְתָּהּ: בְּטוֹב אֶלֶין אֶקִּיץ
 בְּרַחֲמִים: לִישׁוּעָתָהּ קִוִּיתִי יי: אֶתָּה:
 סֵתֵר לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי רְצִי פִלְט תִּסּוּבְּנִי סֵלָה:

תוֹדִיעֵנִי אֶרְחַח תַּיִם שְׁבַע שְׁמַחוֹת אֶת פְּנִיךָ
 נְעֻמוֹת בְּיַמִּינְךָ נִצַּח גִּים: אֶתְּהָ תִקּוּם תִּרְחַם
 צִיּוֹן, בִּי עֵת לְחַנּוּנָה בִּי בָא מוֹעֵד: כְּדָנָה תֵאמְרוּן
 לְהוֹם אֱלֹהֵיָא דִּי שְׁמִיָא וְאַרְקָא לָא עֲבָדוּ יֵאבְדוּ
 מֵאַרְעָא וּמִן תַּחֲוֹת שְׁמִיָא אֱלֹהֵ: בְּיַדְךָ אֶפְקִיד
 רוּחִי, פְּרִיתָהּ אוֹתִי יי אֵל אֲמַת:

רבון העולמים, אתה בראת עולמך ברצונך הטוב, כפי מה ששקלה במחשבתך הקדושה, ובראת
 השמים וכל צבאם והארץ וכל אשר עליה, ואדם עליה בראת הנפחת באפו נשמת תיים
 למצן זכיר גדלה ותפארתה, ואתה סדדת את בלם, כי אתה נשקפה לכל הנשמות וחיית לכל
 הן, ואתה הוא (דבר אלהי) הנה אפקיד נפשי ורוחי ונשמתי בידך השרידה והנאמנה, ואתה
 הוא (דבר אלהי) תסדר אותם סגל שמאה והלאה שגדפם בדם על ידי טעש הרעים והמזורים
 לי בגנות והשקט והבטחה, ועשה דבר אלהי שיעור אותי בהצות העליקה סמש, לקום על
 משכרתי להתפלל לפניך דבר אלהי וללמוד תורתך, כי אתה הוא דבר אלהי סיעני ותחבני
 במצוקה האמת שאקום בכל לילה בהצות סמש, ואל תזרע לי שום חולי ראש ושום צער וצוק
 סדה, כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים, ברוך שומע תפלה, עונה כבודי, עונה הנבל
 וכנור, אעורה שחר, תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב:

יש לומר קודם הוויג כרי לפרות, מומרו לרוד הן רועי וכו', צריך ליותר בגטילת ידים קודם הוויג ולאחר הוויג גם
 לספק מים אצל המטה אחר החשמיש, וכחב בוויג לומר זה הלחש:

גמספא בקמסא אודמנת, שרי שרי, לא תיעול ולא תנפוק, לא דדה ולא בעדקד, טוב טוב, יסא
 ארגישת, גלגלוי קד קראו, בתלקא קדישא אחרדא, בקרשה דמלקא איתעסקא, (ולקסא ליה
 לדשיה וקאלתניה עד ששקא דא):

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 הַמְפִיל חֲבָלֵי שָׁנָה עַל עֵינֵי,
 וְתַנּוּמָה עַל עַפְעַפֵּי, וּמֵאִיר לְאִישׁוֹן
 בַּת עֵין, וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, שֶׁתְּשִׁיבֵנִי לְשָׁלוֹם,
 וְתַעֲמִידֵנִי לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וְאֵל
 יְבַהֲלוּנִי רְעִיוֵנִי וְחִלּוּמוֹת רְעִים

וְהִרְהוּרִים רָעִים, וְתִהְיֶה מִפְּתֵי שַׁלְמָה
 לְפָנֶיךָ, וְהָאֵר עֵינַי פֶּן אֵישָׁן הַמּוֹת.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְאִיר לְעוֹלָם כָּל
 בְּכָבוֹדוֹ:

מנחה לערב שבת

איורים הודו בכל ערב שבת קודם מנחה לבר כשחל יום טוב או חול המועד בערב שבת א"א הודו:

הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: יֹאמְרוּ נְאוּלֵי יי, אֲשֶׁר נִאֲלַם מִיד צָר:
 וּמֵאֲרָצוֹת כְּבָצִים, מִמְּזוּחַ וּמִמְעַרְב, מִצָּפוֹן וּמִיָּם: תַּעֲזוּ בַמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן
 הַרְדָּה, עִיר מוֹשָׁב לֹא מִצְאוֹ: רַעֲבִים גַּם צְמֵאִים, נִפְשָׁם בָּדָם הִתְעַפְּפוּ: וַיִּצְעְקוּ
 אֶל יי בְּצַר לָהֶם, מִסְּצוּקוֹתֵיהֶם צִילָם: וַיִּדְרִיכֵם בְּהַר הַשָּׁה, לְלַכֵּת אֶל עִיר
 מוֹשָׁב: יוֹדוּ לַיי חֲסִדוֹ, וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם: כִּי הִשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁ שִׁקְקָה, וְנִפְשׁ
 רַעֲבָה מְלֹא טוֹב: יֹשְׁבֵי חֲשֵׁה תְּצַלְמוֹת, אִסִּירוּ עֵינַי וּבְרוּל: כִּי הִסְרוּ אִמְרֵי
 אֶל, וַעֲצַת עֲלִיוֹן נִאֲצוּ: וַיִּכְנַע בְּעַמֵּל לָבָם, כִּשְׁלוֹ וְאִין עוֹר: וַיִּצְעְקוּ אֶל יי
 בְּצַר לָהֶם, מִסְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יוֹצִיאֵם מִחֲשֵׁה תְּצַלְמוֹת וּמִסְּרוֹתֵיהֶם יַעֲתֵק:
 יוֹדוּ לַיי חֲסִדוֹ, וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם: כִּי שִׁבַר דְּלִתוֹת נְחֹשֶׁת, וּבְרִיחֵי בְרוּל
 נִדְעוּ: אֲוִילִים מִדְּרָךְ פִּשְׁעֵם, וּמַעֲוֹנוֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ: כָּל אֶחָד תִּתְעַב נִפְשָׁם,
 וַיִּצְעוּ עַד שַׁעֲרֵי מוֹת: וַיִּצְעְקוּ אֶל יי בְּצַר לָהֶם, מִסְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יִשְׁלַח
 דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם, וַיִּסַּלֵּט מִשְׁחִיתוֹתָם: יוֹדוּ לַיי חֲסִדוֹ, וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם:
 וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה, וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה: יוֹדֵי הַיָּם בְּאֲגִיוֹת, עוֹשֵׂי מִלְאכָה
 בְּמִים רַבִּים: הַמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יי, וְנִפְלְאוֹתָיו בְּמִצּוֹלָה: וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רֹחַ
 סַעֲרָה, וְתִרְחַס גְּלוֹי: יַעֲלוּ שָׁמַיִם יוֹדוּ הַהוֹמוֹת, נִפְשָׁם בְּרַעַה תִּתְמוּנָה:
 יִהְיוּ וַיִּנְעוּ בְּשִׁטּוֹר, וְכָל חֲכָמָתָם הִתְבַּלְעוּ: וַיִּצְעְקוּ אֶל יי בְּצַר לָהֶם,
 וּמִסְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם: יָקָם סַעֲרָה לְדִטְמָה, וַיִּחַשְׁשׁ גְּלוֹתָם: וַיִּשְׁמְרוּ כִּי יִשְׁתַּקּוּ,
 וַיַּעֲתֵם אֶל מַרוֹחַ הַפָּצִים: יוֹדוּ לַיי חֲסִדוֹ, וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם: יוֹרוֹטְמוֹדוּ בְּקִהַל
 עַם, וּבְמוֹשָׁב זָקָנִים יִתְלַוּוּ: יִשֵּׁם נְהוֹרוֹת לְמִדְבָּר, וּמִצְאֵי מִים לְצִמְאוֹן: אֲרָץ
 פְּרִי לְמִלְחָה, מַרְעַת יוֹשְׁבֵי בָה: יִשֵּׁם מִדְבָּר לְאִגַּם מִים, וְאֲרָץ צִיָּה לְמִצְאֵי
 מִים: וַיּוֹשֵׁב שָׁם רַעֲבִים, וַיִּכְוְנוּ עִיר מוֹשָׁב: וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּזְעֻזְעוּ כְרָמִים,
 וַיַּעֲשׂוּ פְרֵי תְבוּאָה: וַיִּבְרְכֵם וַיִּרְבּוּ מְאֹד, וּבְהִמְתָּם לֹא יִמְעִישׁ: וַיִּמְעַשׂ וַיִּשְׁחִי,
 מַעֲצָר רַעַה וַיַּעֲזוּ: שִׁפְךָ בּוֹ עַל גְּרִיבִים, וַיִּתְעַם בְּתוֹדוֹ לֹא הִרְדָּה: וַיִּשְׁנֵב
 אֲבִיוֹן מֵעֵי, וַיִּשֵּׁם בְּצִאֵן מִשְׁפָּחוֹת: יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ, וְכָל עוֹלָה כִּפְזָה
 פִּיה: מִי הָכֵם וַיִּשְׁמְרוּ אֱלֹהֵי, וַיִּתְבּוֹנְנוּ חֲסִדֵי יי:

פֶתַח אֱלֹהֵינוּ וְאָמַר רַבּוֹן עֲלֵמִין דְּאַנְתָּהּ הוּא חַד וְלֹא בְחֻשְׁבָּן אַנְתָּהּ
הוּא עֲלֵאָה עַל-כָּל-עֲלָאִין סְתִימָא עַל-כָּל-סְתִימִין לִית
מְחֻשְׁבָּה תְּפִיסָא בְּךָ כְּלָל: אַנְתָּה הוּא דְאַפִּיקַת עֶשֶׂר תְּקוּנִין
וְקָרִינָן לְהוֹן עֶשֶׂר סְפִירָן לְאַנְהָא בְּהוֹן עֲלֵמִין סְתִימִין דְּלֹא
אַתְּגַלְוּ וְעֲלֵמִין דְּאַתְּגַלְוּ וּבְהוֹן אַתְּכְּסִיאת מַבְּנֵי נֶשָׂא וְאַנְתָּה הוּא
דְּקָשִׁיר לֹון וְיִתְחַד לֹון וּבְנִין דְּאַנְתָּה מְלֵט כְּלָמָן דְּאַפְרִישׁ חַד
מִתְּבָרִיה מֵאַלִין עֶשֶׂר סְפִירָן אַתְחַשֵּׁב לִיהָ כְּאַלֹו אַפְרִישׁ בְּךָ:
וְאַלִין עֶשֶׂר סְפִירָן אַנּוּן אֲזִלִין בְּסִדְרָן חַד אַרְיָה וְחַד קָצִיר וְחַד
בֵּינְנֵי: וְאַנְתָּה הוּא דְאַנְהִיג לֹון וְלִית מָאן דְּאַנְהִיג לָךְ לֹא לְעֵלָא
וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מִכָּל-סְטְרָא: לְבוּשִׁין תְּקִינַת לֹון דְּמַנְדִּי פְרָחִין
נֶשְׁמַתִין לְבָנֵי נֶשָׂא: וְכַמָּה טַפִּין תְּקִינַת לֹון דְּאַתְּקִרְיָא טַפִּין
לְבָנֵי לְבוּשִׁין דְּמִכְסִין עֲלִיהוֹן וְאַתְּקִרְיָאוּ בְּתַקְוָא דָּא: חֶסֶד
דְּרוּעָא יְמִינָא: גְּבוּרָה דְּרוּעָא שְׂמָאלָא: תְּפָאֲרַת גּוּפָא: נְצַח
וְהוֹד תְּרִין שׁוּקִין: יְסוּד סְיוּמָא דְּגּוּפָא אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ: מַלְכוּת
פֶּה תוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה קָרִינָן לָהּ: חֲכָמָה מוֹחָא אִיהִי מְחֻשְׁבָּה מְלֵט:
בִּינָה לְכָא וּבָה הֵלֵב מִבִּין וְעַל אֲלִין תְּרִין פְּתִיב הַנְּסִתְרוֹת לִיהוּהָ
אַלְהִינוּ: פְּתַר עֲלִיִן אִיהוּ פְּתַר מַלְכוּת וְעֲלִיהָ אִתְּמַר מַנְדִּי
מְרֵאשִׁית אַחֲרִית וְאִיהוּ קַרְקַפְתָּא דְּתַפְלִין מְלֵט אִיהוּ שֵׁם סָה
כּוֹה יֵדִד הִיא וְאִי הִיא דְּאִיהִי אֲרַח אֲצִילוֹת וְאִיהוּ שְׁקִי דְּאִילְנָא
בְּרוּעֵי וְעַנְפֵי כְּמֵי דְּאַשְׁקֵי לְאִילְנָא וְאַתְרֵי בְּהוּא שְׁקִי:
רַבּוֹן עֲלֵמִין אַנְתָּה הוּא עֲלַת הַעֲלוֹת וְסַבְתַּת הַסְּבוֹת דְּאַשְׁקֵי לְאִילְנָא
בְּהוּא נְבִיעוּ: וְהוּא נְבִיעוּ אִיהוּ כְּנֶשְׁמַתָּא לְטַפָּא דְּאִיהִי חַיִּים
לְטַפָּא: וּבְךָ לִית דְּמִיִן וְדִיוֹקְנָא מִכָּל-מָה דְּלֵט וְלִכְר: וּבְרֵאת
שְׂמֵיָא וְאַרְעָא וְאַפִּיקַת מְהוֹן שְׂמֵשָׁא וְסִיְהָרָא וּכּוֹכְבֵיָא וּמְזִלְיָא:
וּבְאַרְעָא אִילְנֵי וְדִשְׁאִין וְנִתְא דְּעָרָן וְעֶשְׂבִין וְחַיִּין וּבְעִירִין
וְעוֹפִין וְנִנִּין וּבְנֵי נֶשָׂא לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּהוֹן עֲלָאִין וְאִיד וְתַנְהַגֵּן
עֲלָאִין וְתַתְּאִין וְאִיד אֲשְׁתְּמוּדְעֵן עֲלָאִי מִתְּתָאִי וְלִית דְּיַדַּע בְּךָ
כְּלָל: וּבַר מְנָה לִית יְחֻדָּא בְּעֲלָאִי וְתַתְּאִי וְאַנְתָּה אֲשְׁתְּמוּדְע
עֲלַת עַל-כָּלָא וְאַדּוֹן עַל כָּלָא: וְכָל-סְפִירָא אִית לָהּ שֵׁם יְדִיעָא

וּבְהוֹן אֶתְקַרְיָאוּ מְלֹאכֵי־אֵל: וְאַנְתָּ לִית לָךְ שֵׁם יְדִיעָא דְאַנְתָּ הוּא
 מְמַלְא כָּל־שְׁמֵהוּן: וְאַנְתָּ הוּא שְׁלִימוּ דְכִלְהוּ: וְכַד אַנְתָּ תִּסְתַּלַּק
 מִנְיָהּוּ אֲשַׁתְּאֲרוּ בְּלִהוּ שְׁמֵהוּן פְּנוּפָא בְּלֹא נִשְׁמַתָּא: אַנְתָּ הוּא
 חַבִּים וְלֹא בְּחֻכְמָה יְדִיעָא אַנְתָּ הוּא מִבִּין וְלֹא פְּבִינָה יְדִיעָא:
 לִית לָךְ אַתְר יְדִיעָא: אֶלֹא לְאֲשַׁתְּמוּדִיעָא תוּקַפְדָּ וְחִילְדָּ לְבִנֵי
 נְשָׂא וְלֹא־חַוָּאָה לֹון אִיךְ מִתְנַהֵג עַלְמָא פְּדִינָא וּכְרַחְמֵי דְאִית
 צְדָק וּמְשַׁפֵּט כְּפּוּם עוֹבְדִיהוֹן דְּבִנֵי נְשָׂא: דִּין אִיהוּ גְבוּרָה מְשַׁפֵּט
 עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא צְדָק מְלִכּוּתָא קְדִישָׁא מְאֻזְנֵי צְדָק תְּרִין
 סַמְכֵי קְשׁוּט הֵינ צְדָק אֹות בְּרִית קְדִישָׁא בְּלֹא לֹא־חַוָּאָה אִיךְ מִתְנַהֵג
 עַלְמָא אֶבֶל לֹאוּ דְאִית לָךְ צְדָק יְדִיעָא דְאִיהוּ דִּין וְלֹא מְשַׁפֵּט
 יְדִיעָא דְאִיהוּ רַחְמֵי וְלֹא מְכַל אֲלִין מְדוּת פְּלִל: בְּרוּךְ יְהוָה
 לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

י דִּיד נְפֵשׁ אֵב הִרְחַמֵּן. מְשׁוּךְ עֲבָדָה אֵל רְצוּנָה. יְרוּץ עֲבָדָה
 כְּמוּ אֵיל. יִשְׁתַּחֲוֶה אֵל מוֹל הַדְּרָה. יַעֲרֵב לוֹ יְדִידוּתָהּ.
 מְנַפֵּת צוּף וְכֹל טַעַם:

ה דוֹר נָאָה זִיו הָעוֹלָם. נְפִשֵׁי חוֹלֵת אֲהַבְתָּהּ. אֲנָא אֵל־נָא רְפָא
 נָא לָהּ. בְּהִרְאוֹת לָהּ נְעַם זִינָה. אִו תִּתְחַזַּק וְתִתְרַפָּא.
 וְהִלְתָּהּ לָהּ שְׂמַחַת עוֹלָם:

ו תִּיךְ יְהִמוּ רַחְמֵיךְ. וְהוֹסֶה נָא עַל בֶּן אֲהוּבָהּ. פִּיזָה כְּפֹה
 נְכֻסוּף נְכֻסְפֵי לְרֹאוֹת בְּתַפְאֲרַת עֲזָה. אֵלֶּה חֲמֻדָּה לְבִי
 וְהוֹסֶה נָא וְאֵל תִּתְעַלֵּם:

ה גָּלְהָ נָא וּפְרוּם חֲבִיבֵי עָלֵי אֶת־סַבְתָּ שְׁלוּמָהּ. תִּאִיר אֲרִץ
 מְכַבּוּדָּהּ. נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בָּהּ. מַהֵר אֲהוּבֵי כִּי כָּא מוּעֵר.
 וְחַנּוּן כִּימֵי עוֹלָם:

סדר נטילת לולב

קבא

הושיעה נא ואחר בכופלו אבא ה' הושיעה נא ואחר בהדרו לבסוף ואם בידך על הלולב אחר התפלה בביה לא יענע
בהלל אלא ג' פעמים דהיינו בהדרו תחלה וסוף ובאנא פעם אחר (כמיש ברמי):

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת לֹולֵב:

בפעם הראשון שמברך על הלולב מברך גם שהיינו:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחֵינוּ
וְקִיָּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה:

סדר הלל

אלו ימים שגומרים בהם את ההלל (בגולה): ב' ימים ובי' לילות ראשונות של פסח, ב' ימים של שבועות. ט' ימים
של חג הסוכות עם שמיני עצרת. ח' ימים רחוקה, והסימן הוא בבטת. בימים שאין נומרין את ההלל יש לנהוג
שהשי"ך לבדו יברך בתחלה ובסוף והקהל יענו אמן ויצאו בברכתו:

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְקַרֵּא אֶת הַהֵלֵל:

הֵלְלוּיָהּ, הֵלְלוּ עֲבָדֵי יי, הֵלְלוּ אֶת שֵׁם
יי: יְהִי שֵׁם יי מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה

וְעַד עוֹלָם: מִמְזִרַח שֶׁשֶׁשׁ עַד מְבֹאוֹ,

מִהַדְּלָל שֵׁם יי: רַם עַל כָּל גּוֹיִם א' יי, עַל

הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי בִּי אֱלֹהֵינוּ,

הַמִּגְבִּיהוּ לְשָׁבַת: הַמְשִׁפִּילֵי לְרֵאוֹת,

בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימֵי מַעֲפָר דָּל,

מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן: לְהוֹשִׁיבֵי עִם

נְדִיבִים, עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת

הַבַּיִת, אִם הַבָּנִים שְׂמַחָה, הֵלְלוּיָהּ:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם
לְעֹז: הִיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ, יִשְׂרָאֵל
מִמְשָׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה וַיִּנָּם, הַיַּרְדֵּן יִסָּב לְאַחֹר:
הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים, גְּבְעוֹת כְּבָנֵי צֹאן: מֵה
לְךָ הַיָּם כִּי תִנוּם, הַיַּרְדֵּן תִּסָּב לְאַחֹר: הַהָרִים
תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים, גְּבְעוֹת כְּבָנֵי צֹאן: מִלְּפָנֵי אֲדוֹן
חֹלֵי אֶרֶץ, מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: הַהֶפְכִי הַצֹּר
אָנֹכִי מֵיָם, חֲלַמִּישׁ לְמַעֲיָנו מֵיָם:

בר"ח, ובחז"ל פסח גם שני ימים האחרונים של פסח סולגין זה:

לֹא לָנוּ יי, לֹא לָנוּ, כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד, עַל חַסְדְּךָ עַל אֲמִתְּךָ:
לָמָּה יֵאמְרוּ הַגּוֹיִם, אֵיזָה נָא אֱלֹהֵיהֶם: וְאֵלֵהֵינוּ
בְּשָׁמַיִם, כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה: עֲצִבְיָהֶם כְּסֶף וְזָהָב,
מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא
יֵרְאוּ: אֲזַנַּיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ, אֵף לָהֶם וְלֹא יִרְחֹנוּ:
יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְיִשּׁוּן, רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ, לֹא יִהְיוּ בְּגֵרוֹנָם:
כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בִּטַּח בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בִּטַּח
בֵּי, עֲזָרָם וּמִגִּנָּם הוּא: בֵּית אֱהֲרֹן בִּטְחוּ בֵּי, עֲזָרָם
וּמִגִּנָּם הוּא: יִרְאִי יי בִּטְחוּ בֵּי, עֲזָרָם וּמִגִּנָּם הוּא: ע"כ

יי זְכַרְנוּ יְבָרְךָ, יְבָרְךָ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל, יְבָרְךָ
אֶת בֵּית אֱהֲרֹן: יְבָרְךָ יִרְאִי יי, הַקְּטַנִּים עִם
הַגְּדֹלִים: יִסַּף יי עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם:
בְּרוּכִים אַתֶּם לֵי, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאֶרֶץ: הַשָּׁמַיִם
שָׁמַיִם לֵי, וְהָאֶרֶץ נָתַן לְבָנֵי אָדָם: לֹא הַמֵּתִים

יְהַלְלוּ יְיָ, וְלֹא כָּל יוֹרְדֵי דוּמָה: וְאַנְחָנוּ נְבָרְךָ
יְיָ, מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

ברית, ובחזקים פסח גם שני ימים האחרונים של פסח מרגלך זה:

אֶהְבֶּתִּי, כִּי יִשְׁמַע | יי אֵת קוֹלֵי תַחֲנוּנָי: כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי,
וּבְיָמֵי אֶקְרָא: אֶפְפוּנֵי חֲבֵלֵי מוֹת וּמְצָרֵי שְׁאוּל
מְצָאוּנֵי, צָרָה וַיְגוֹן אֶמְצָא: וּבְשֵׁם יי אֶקְרָא, אָנָּה יי מַלְטָה
נַפְשִׁי: חֲנוּן יי וְצַדִּיק, וְאֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שֹׁמֵר פִּתְאִים יי,
דְּלוֹתַי וְלֵי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחֵיכִי, כִּי יי גָּמַל עָלַיכִי:
כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמּוֹת, אֵת עֵינַי מִן דְּמָעָה אֵת רַגְלֵי מִדְּחִי:
אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יי, בְּאַרְצוֹת חַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר, אָנֹכִי
עָנִיתִי מְאֹד: אָנֹכִי אֶמְרָתִי בְחַפְזִי, כָּל הָאָדָם כֹּזֵב: כִּי
מָה אָשִׁיב לִי, כָּל הַתְּגִמּוּלוֹהִי עָלַי: כּוֹס יִשׁוּעוֹת
אֶשָּׂא, וּבְשֵׁם יי אֶקְרָא: נְדָרֵי לִי אֲשַׁלֵּם,
נְגִידָה נָא לְכָל עַמּוֹ: יִקָּר בְּעֵינַי יי, הַמּוֹתָה
לְחַסִּדָּיו: אָנָּה יי כִּי אָנֹכִי עֲבָדְךָ, אָנֹכִי עֲבָדְךָ בֶּן
אֶמְתָּךְ, פִּתְחֹת לְמוֹסְרֵי: לָךְ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה,
וּבְשֵׁם יי אֶקְרָא: נְדָרֵי לִי אֲשַׁלֵּם, נְגִידָה נָא לְכָל
עַמּוֹ: בְּחִצְרוֹת בַּיִת יי, בְּתוֹכְכֵי יְרוּשָׁלַיִם, הַלְלוּיָהּ:
הַלְלוּ אֵת יי כָּל גּוֹיִם, שִׁבְחֻהוּ כָּל הָאֱמִים: כִּי גִבֹר
עָלֵינוּ חֶסֶדוֹ וְאַמֶּת יי לְעוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

כופלין הודו לה' אחר כל אחד מהפסוקים יאמר נא, וגם כשכפסללין ביחוד (היום יום ל' תשרי).

הוֹדוּ לַיְי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:
יֹאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:
יֹאמְרוּ נָא בַּיִת אֲהָרֹן, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:

יֹאמְרוּ נָא יְרֵאֵי יי, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בַמֶּרְחֵב יְהוָה: יי לִי
 לֹא אִירָא, מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יי לִי בְעֲזָרִי,
 וְאֲנִי אֶרְאֶה בְשִׁנְאֵי: טוֹב לְחַסוֹת בַּיי, מִמִּטָּח
 בְּאָדָם: טוֹב לְחַסוֹת בַּיי, מִמִּטָּח בְּנֹדִיבִים: כֹּל
 גּוֹיִם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילֶם: סָבּוּנִי גַם סָבְבוּנִי,
 בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילֶם: סָבּוּנִי כְּדַבּוּרִים דֹּעְכוּ כְּאִישׁ
 קוֹצִים, בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילֶם: דָּחָה דְחִיתַנִּי לְנַפְלֵי,
 וַיִּי עֲזָרְנִי: עֲזֵי וּזְמַרְתִּי יְהוָה, וַיְהִי לִי לְיִשׁוּעָה: קוֹל
 רְנָה וַיִּשׁוּעָה בְּאֵהֲלֵי צַדִּיקִים, יִמִּין יי עֲשֶׂה חַיִל:
 יִמִּין יי רֹמְמָה, יִמִּין יי עֲשֶׂה חַיִל: לֹא אָמוֹת כִּי
 אֶחָיָה, וְאֶסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה: יִסּוּר יִסְרְנִי יְהוָה, וְלִמּוֹת
 לֹא נִתְּנֵנִי: פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צַדִּיק, אֲבֹא בָם אֹדְדָה
 יְהוָה: זֶה הַשַּׁעַר לַיי, צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ: אֹדְדֶךָ כִּי
 עֲנִיתַנִּי, וַתְּהִי לִי לְיִשׁוּעָה: אֲבֹן מֵאֶסוּ הַבּוֹנִים,
 הִיָּתְהָ לְרֹאשׁ פְּנֵה: אֲבֹן מֵאֶת יי הִיָּתְהָ זֹאת, הִיא
 נִפְלְאת בְּעֵינֵינוּ: מֵאֵת זֶה הַיּוֹם עֲשֶׂה יי, נְגִילָה

וְנִשְׂמְחָה בוֹ: ^מ

אָנָּה	יי	הוֹשִׁיעָה	נָא:
אָנָּה	יי	הוֹשִׁיעָה	נָא:
אָנָּה	יי	הַצְּלִיחָה	נָא:
אָנָּה	יי	הַצְּלִיחָה	נָא:

בְּרוּךְ הַבּוֹא בְּשֵׁם יי, בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יי: בְּרוּךְ אֵל
 יי וַיֵּאָר לָנוּ, אֲסֵרוּ חַג בְּעֵבְתֵיכֶם, עַד קַרְנֹת
 הַמִּזְבֵּחַ: אֵל אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדֶךָ, אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ:
 אֵלֵי הוֹדוּ לֵי כִי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: הוֹדוּ

יְהַלְלוּךָ יי אֱלֹהֵינוּ (על) כָּל מַעֲשֵׂיךָ, וְחֲסִידֶיךָ צְדִיקִים
 עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ, וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּרָנָה יוֹדוּ
 וַיְבָרְכוּ, וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ, וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ, וַיִּקְדְּשׁוּ וַיִּמְלִיכוּ
 אֶת שְׁמֶךָ מִלְּבָנוּ. כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת, וּלְשַׁמְּךָ נְאֻה
 לְזַמֵּר, כִּי מַעֲזֹלִים וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
 מֶלֶךְ מְהֻלָּל בְּתַשְׁבּוּחוֹת:

יש טהובין לומר בראש חודש אחר הלל פסוק זה:

וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בְּיָמַי, וַיְבָרַךְ אֶת אַבְרָהָם כָּכָל:

ואמר: זכרתי ישמרני ויתעני, כן יהי רצון מלפניך, אלהים חיים ומלך עולם אשר
 בקרו נפש כל דו אמן. כל זה אמר ג' פעמים

בראש חודש וביום טוב ובחול המועד ואמר החזן קדיש שלם עם התקבל. ובחזרה חצי קדיש. בריך ובריש ובחזרה
 אומרים כאן שיר של יוסף*) ובריש אומרים בזכי נפשי אחר שיר של יוסף*). קיי. ומציאין ס'ת וקראין בריך
 וחזרה ר' גברי, קדיש על הס'ת. ואחר כך אומרים אשרי ובה לציון נוהל ומכניסין הס'ת להיכל, ואח'כ אמר הש"ץ
 ח'ק. ומתפללים תפלה מוסף ומסירין התפלין בריך קודם הקדיש. ובחזרה ג' גברי וקדיש, אשרי ובל'צ, קדיש,
 ומכניסין ס'ת להיכל ואח'כ אומרים בית יעקב:

מוסף לראש חודש

אֲדָנִי, שְׁפַתֵי תִפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי
 יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
 עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל, חוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת, וּמַבִּיא
 גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי, מְתִיבָה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקין מוריד השל: בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחַסֵּד, מְתִיבָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים,
 וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל

*) ת"א א) בראשית כד א:

) בסוכות עד אחר הושענא רבה אומרים גם לרוד ה' אורי. () בריך אלול אומרים גם לרוד ה' אורי.

עפר. מי כמִוֶּה בַעַל גְּבוּרוֹת וְמִי דֹמֶה לָהּ, מִלֶּךְ מִמִּית וּמִתְּהִי
וּמִצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמַן אֶתְּהָ לְהַחְיוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מִתְּהִי הַמֵּתִים:

בחזרת השי"ן אומרים כאן קדושה:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

רֵאשֵׁי חֳדָשִׁים לְעִמְךָ נִתְּתָה, זְמַן בְּפָרָה
לְכָרְ הַתּוֹלְדוֹתֶם. בְּהִיוֹתֶם

מִקְרִיבִים לְפָנֶיךָ זְבַחֵי רְצוֹן, וְשִׁעִירֵי
חַטָּאוֹת לְכַפֵּר בְּעַדְם, זְכוֹן לְכֹלֵם
יְהוָה, וְחִשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׂוֹנְאֵי.

מִזְבַּח חֹדֶשׁ בְּצִיּוֹן תָּבִין, וְעוֹלֹת רֹאשׁ
חֹדֶשׁ נַעֲלָה עֲלֵינוּ, וְשִׁעִירֵי עֲזִים נַעֲשֶׂה
בְּרְצוֹן, וּבַעֲבוּדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִשְׁמַח
בְּלַנּוּ, וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ הַנִּשְׁמָעִים
בְּעִירְךָ, הָאֲמוּרִים לְפָנֶי מִזְבַּחְךָ,
אֲהַבַת עוֹלָם תָּבִיא לָהֶם, וּבְרִית

קדושה בחזרת החסלה:

בְּתָר יִתֵּנּוּ לָהּ יי אֱלֹהֵינוּ מִלְּאֲכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מִטָּה,
יַחַד בָּלֵם קִרְשָׁה לָהּ יִשְׁלָשׁוּ, בְּכַתוּב עַל יַד גְּבִיאָה, וְקִרְא זֶה
אֵל זֶה וְאָמַר: קִרְיָ קְדוֹשׁ א קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת, מִלֵּא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.
חִזוֹן לְעַמְּתָם מִשְׁפָּחִים וְאוֹרִים: קִרְיָ בְרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ. חִזוֹן וְגַדְּבָרֵי קִרְשָׁה
כַּתוּב לֵאמֹר: קִרְיָ יִמְלֶךְ יי לְעַלְמֵם, אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר, הַלְלֵהּ:

אבות לפנים תזכור. והביאנו
 לציון עירך ברנה, ולירושלים בית
 מקדשך בשמחת עולם, ושם נעשה
 לפניך את קרבנות חובותינו, תמידים
 בסדרם, ומוספים בהלכתם. ואת
 מוסף יום ראש החודש הזה, נעשה
 ונקריב לפניך באהבה, כמצות
 רצונך, כמו שכתבת עלינו בתורתך,
 על ידי משה עבדך מפי כבודך
 באמור:

וּבְרָאשֵׁי חֳדְשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה, פְּרִים
 בְּנֵי בָקָר שְׁנָיִם, וְאֵיל אֶחָד, כְּבָשִׂים
 בְּנֵי שָׁנָה שְׁבַע, תְּמִימִים.

וּמִנְחָתָם וּנְסֻכֵיהֶם כַּמִּדְבָּר: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל,
 וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ, וְיָוֶן בְּנֶסֶפֶו, וְשַׁעִיר לְכַפֵּר, וּשְׁנֵי תְּמִידִים כֹּה־לְכַתֵּם:

אלהינו ואלהי אבותינו, חודש עלינו את החודש הזה,
 לטובה ולברכה, לששון ולשמחה, לישועה
 ולנחמה, לפרנסה ולכלכלה, לחיים טובים ולשלום,
 למחילת חטא ולסליחת עון. כי בעמך ישראל בחרת
 מכל האמות, וחקי ראשי חודשים להם קבעת. ברוך
 אתה יי, מקדש ישראל וראשי חודשים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל, ולתפלתם שעה, והשב
 העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל ותפלתם באהבה
 תקבל בראון, ותהי לראון תמיד עבודת ישראל עמך:
 ותתחיינה עיניו בשוכה לציון ברחמים. ברוך אתה יי, המחזיר
 שכונתו לציון:

מודים דרבנן

מודים אנטנו לה, שאקה הוא יי
 אלהינו ואלהי אבותינו,
 אלהי כל בשר, יוצרנו, יצר
 בראשית, ברכות והודאות לשמך
 הגדול והקדוש, על שהתחייטנו
 וקיימטנו, בן חטינו וקיימטנו, (תאסף
 גלינותנו להצרות מרשף, הנשוב
 אליך לשמור חקיך, ולעשות רצונך,
 ולעבודך בלבב שלם, על שאנו
 מודים לה, ברוך אל ההודאות:

מודים אנטנו לה, שאתה הוא יי

אלהינו ואלהי אבותינו

לעולם ועד, צור חיינו מגן ישענו, אתה

הוא לדור ודור, נודה לה ולספר

תהלתך, על חיינו המסורים בידך, ועל

גשמותינו הנקודות לה, ועל נפיה

ששכל יום עמנו, ועל נפלאותך

וטובותך ששכל עת, ערב ובקר

וצהרים, הטוב, כי לא כלו רחמיה, והמרחם, כי לא

מעולם קיינו לה: כחנכה אומרים כאן ועל הנסים א:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמך מלפני תמיד לעולם ועד:

ובל החיים יודה סלה, ויהללו שמך הגדול לעולם כי טוב, האל

ישועתנו ועזרתנו סלה, האל הטוב, ברוך אתה יי, הטוב

שמך ולה נאה להודות:

א) כחנכה אומרים זה:

ועל הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות

שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול, השמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יון

הרשעה, על עמך ישראל, להשכיחם תורתך, ולהעבירם מחקי רצונך,

ואתה ברחמיה הרבים, עמדת להם בעת צרתם, רבת את ריבם, רבת

את דינם, נקמת את נקמתם, סקרת גבורים גדד הלשים, ורבים גדד

מעמים, וטמאים גדד סתורים, ורשעים גדד צדיקים, ונדים גדד עוסקי

תורתך, ולה עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית

תשועה גדולה ופרקן בהיום הזה, ואחר כך באו בגיה לדביר ביתך, ופנו את

היבקה, וסתרו את סקדשך, והדליקו נרות בתצרות קדשך, וקבעו שמונת

ימי תעבה אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול: ועל כולם

לשׁיך אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו, בְּרַכְנוּ בְּבְרָכָה הַמְשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרָה, הַכְּתוּבָה
עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, הָאֲמוּרָה טַפְסֵי אֶהְיֶה וּבְגִזֵּי כְרָעִים עִם
קְדוּשָׁה פְּאֵמֹר: יִבְרַכְךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ: אָמֵן יָאֵר יי | פָּנָיו אֵלֶיךָ ויִתְפַּלֵּךְ: אָמֵן יִשָּׂא יי |
פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשְׁם לְךָ שְׁלוֹם: אָמֵן

שִׁים שְׁלוֹם, מִזְבֵּה וּבְרָכָה, חַיִּים חַן וְחֶסֶד וּרְחָמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלֵעַ בְּאֶחָד, בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי בְּאוֹר
פְּנִיךָ, נִתְּתָה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים, וְאֶהְבֵּת חֶסֶד, וְצִדְקָה
וּבְרָכָה וּרְחָמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּכֹל עֵת וּבְכֹל שְׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

יְהִי לְרַצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּינוּ לְבִי, לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְנֹאֲלֵי: לשׁיך קדיש שלם
אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵ, וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מְרֻמָּה, וְלִמְקַלְלֵי, נִפְשֵׁי תְדוּם,
וְנִפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכֹל הַתְּהִיָּה, פִּתַּח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ
נִפְשֵׁי, וְכֹל הַחַיִּים עָלַי רְעוּ, מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתְךָ וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתְּךָ.
יְהִי כְמוֹן לְפָנֵי רַחֵ, וּמְלֹאךָ יי דוּחָה. לְמַעַן יִהְיֶה צִדְקָה, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ
וְעַנְנֵי. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה
לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. יְהִי לְרַצוֹן אֲמָרֵי פִי, וְהִגִּינוּ לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְנֹאֲלֵי.
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאֲמָרוֹ אָמֵן:
יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִתְרָה
בְּיָמֵינוּ, וְהֵן יִקְבְּנוּ בְּתוֹרָתְךָ: אֵין כְּאֵלֵהֵינוּ, עֲלֵינוּ.

סדר עירוב תבשילין

כשתל יר"ט ביום ה' וכיום ר' או ביום ר' וכשבת יקח בערב יר"ט הפת משבת וגם תבשיל חשוב כמו כגון בשר או דג
ויתן ביד אחד לזכות על ידו לכל הקהל ואומר:

אֵין מִזְבֵּה לְכֹל מִי שְׁרוּצָה לְזָבוֹת וְלִסְמוּךְ עַל עִירוּב דָּהּ.

ומי שזוכה נוטל בידו ומגביה טפח, וחזור ונוטל מיד הזוכה והפזכה מכרך:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר

קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת עִירוּב:

בְּדִין יְהִי שָׂרָא לָנָא לְאִפּוּי וּלְבִשְׁוֵלֵי וּלְאִטְמוּנֵי וּלְאִדְלוּקוֹ
שָׂרָא וּלְתַקְנָא וּלְמַעְבַּד בְּלִצְרָכְנָא מִיּוֹמָא טַבָּא לְשַׁבְתָּא לָנָא
וּלְכָל־יִשְׂרָאֵל הַדְרִים בְּעִיר הַזֹּאת:

עירובי הצרות

נהגו לקבץ קמח מכל בית ובית בע"פ ועושים מצה אחת שלימה ומערבין בה לכל שכוחה השנה ונהגין שהשמש נוהן
המצה ביד אחד שיזכה בשביל כל הקהל וכשהוא מוכה צריך לזכות לכל בני החצר או המבוי ולכל מי שיתוסף עליהם,
ולא יעשו ע"פ בע"פ א"כ יש ב' בהים בחצר הכניז שיתורו על ידי עירוב זה לטלטל ולהביא העירוב מהו לזה:

תְּרוּעָה (בְּאִתְּכֶם) מְקַרָּא קֹדֶשׁ זָכֹר לְיִצְיֵאת מִצְרַיִם, כִּי בָנוּ
בְּחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים, וְדַבַּרְךָ מִלִּפְנֵי אֲמַת
וְקוֹיָם לְעַד. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ
(הַשְּׁבֵת ו') יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזְּכָרוֹן:

בליל שני של ר"ה נוהגין לרצות פרי חדש בפני המקדש רתון עינו בו ואמר שהחיינו. ואם אין פרי חדש פצוי מכל מקום יאמר שהחיינו:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁתַּחֲוֶנוּ וְקִיַּמְנוּ וְהַצִּיעֵנוּ לְזִמְן הַזֶּה:
ואם הל ראש השנה במרצאי שבת מוסיפין לפני ברכת שהחיינו נר, והבדלה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל,
בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי
לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קִדְשַׁת שַׁבָּת לְקִדְשַׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּת,
וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדְשָׁתָּ, הַבְּדִלָּת וְקִדְשָׁתָּ
אֵת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ:
ומבדך שהחיינו.

כריה בלילה ראשונה נוהגין לאכול חסות מתוך כדבש בתחלת הסעודה וצריך לברך בתחלה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הָעֵץ:

ואח"כ יאמר: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׁתַּחֲדֵשׁ עֲלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה:

כשחל ראש השנה בחול אומרים א"מ

ואין לומר כריה א"מ שיש בו הזכרת חטא או עון כגון א"מ חטאנו לפניך או סלח וסחול זכרי וכיוצא בזה:

פּוֹתַחַח הָאָרֶץ

(כריה א"א זה אָבִינוּ מִלִּפְנֵי חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ):

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹא אַתָּה:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הַדֵּשׁ (כתיב בְּרָךְ) עֲלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי בְּטַל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי בְּטַל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹזְאֵינוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הַפֶּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי כָּל צָר וּמִסְטִין מַעֲלֵינוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי סְתוּם פִּיּוֹת מִשְׁטֵינֵינוּ וּמִקְטָרֵינוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי כֹּלָה דְּבַר וְחֶרֶב וְרָעַב וְשָׂבִי וּמִשְׁחִית
מִבְּנֵי בְרִיתְךָ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי מְנַע מִגָּפָה מִנַּחֲלַתְךָ:

(בר"ה א"א זה) אָבִינוּ מִלִּפְנֵי סֶלַח וּמְחֹל לְכֹל עֲוֹנוֹתֵינוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי מַחַה וְהַעֲבַר פִּשְׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

א"מ מְחוּק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׂמֵרֵי חוֹבוֹתֵינוּ: (ע"כ)

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הַחַיִּירוֹנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמֶּךָ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי קָרַע רוּעַ גָּזַר דִּינֵנוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי זְכָרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:

לעשרת ימי תשובה

(בנעילה במקום כתבו אומרים חתמנו)

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי כְּתֻבְנוּ (הַתְּמַנּוּ)

בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:

לחגיגת צבור

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי זְכָרְנוּ לְחַיִּים

טוֹבִים:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי כְּתֻבְנוּ (הַתְּמַנּוּ)

בְּסֵפֶר נְאֻלָּה וַיִּשׁוּעָה:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי זְכָרְנוּ לְנְאֻלָּה

וַיִּשׁוּעָה:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי כְּתֻבְנוּ (הַתְּמַנּוּ)

בְּסֵפֶר פְּרָנְסָה וּכְלָפָלָה:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי זְכָרְנוּ לְפְרָנְסָה

וּכְלָפָלָה:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי כְּתֻבְנוּ (הַתְּמַנּוּ)

בְּסֵפֶר זְכוּיֹת:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי זְכָרְנוּ לְזְכוּיֹת:

(בר"ה א"א זה) אָבִינוּ מִלִּפְנֵי כְּתֻבְנוּ

(הַתְּמַנּוּ) בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה):

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי זְכָרְנוּ לְסְלִיחָה

וּמְחִילָה:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הַצְּמַח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקָרוֹב:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הָרַם קָרַן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הָרַם קָרַן מְשִׁיחָה:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי מְלֵא יְדֵינוּ מִבְּרֻכוֹתֶיךָ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי מְלֵא אֶסְמֵינוּ שְׁבַע:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ פָּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפְלָתֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זְכוֹר כִּי עָפַר אָנַחְנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ נָא אַל תִּשְׁיַבֵּנוּ רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ תִּהְיֶה הַשְּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת
 רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חַמוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וּמַפְיָנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קְדוֹשְׁךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְהוּדָה:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָּאֵשׁ וּבְמַיִם עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ נִקּוּם נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּךְ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַנּוֹבֵר וְהַנּוֹרָא
 שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חַנּוּן וְעַנּוּן כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ: סוּגְרִים הַאֲרוֹן. ק"ש.

ואומרים: סיר' של יום. לרוד ה' אורי ק"י. אתה הראית. ויהי בנסוע הארון. י"ג מדות רבנו של עולם וכו'.

(שירג) (א) מוציאין ב' ספרי תורה בא' קורין חמשה גברי מן וה' פקד את שרה עד פ' העקרה לפי שבראש השנה נפקרה שרה ואם הוא שבת קורין בו שבעה ומפטיר קורא בספר תורה ב' כפי פירושם ובחודש השביעי ומפטיר בתחלה ספר שמאל עד וירם קרן משיחו לפי שגם חנה נפקרה ב"ה: (ב) יש מקומות שנוהגים לקרות התקע מטנין ה' העולים לספר תורה ויש מקומות נוהגים לקרות גם המחפיל מוסף וכן ביום הכפורים: (ג) אם יש חיוב לספר בראש השנה כו' מלין אותו אחר קריאת התורה קודם תקיעת שופר כו' אבל במקום שנוהגים לספר כל אחד בביתו מלין אותו אחר יציאה מבית הכנסת: (ד) ביום כ' מתפללין שחרית ומוסף כמו ביום א' וקורין האלהים נסה את אברהם עד סוף הסדר כו' להוכיח עקרת יצחק ומפטיר קורא בתורה כמו אתמול ומפטיר (בירמיה ל"א) כה אמר וכי' עד הבן יקיר וכי':

כשחל ר"ה בשבת אומרים כאן יקום פורקן.

שבת כ"י ומכל מקום ראוי להקדים תפילת ערבית לספירה: (ו) לא יתחיל לאכול אפילו סעודה קטנה חצי שעה קודם זמן ספירה והיינו חצי שעה קודם ביה"ש כ"י (אם עבר והתחיל בסעודה בתוך חצי שעה סמוך לזמן הספירה אין צורך להפסיק באמצע סעודתו) אבל אם התחיל הסעודה לאחר שהגיע זמן הספירה צריך להפסיק ולספור באמצע סעודתו: (ז) שכן לספור בלילה אחת נהגין לספור בשאר לילות בלא ברכה כ"י כמה דברים אמורים כשלא נזכר כל הלילה וכל יום המחמת אבל אם נזכר למחר ביום וספר בלא ברכה יספור בשאר כל הלילות בברכה: (ח) וכל זה כשזכיר לו שלא ספר בלילה אבל אם הוא מסופק בדבר אף שלא ספר למחר ביום יספור בשאר לילות בברכה: (ט) במקומות שנהגין לקרש ולהבריל בבית הכנסת על היין סופרים העומר בליל שבת ויום טוב אחר הקידוש כ"י וכמנצ"ח שבת ויום טוב סופרים קודם ההברלה מיד אחר קידוש התקבל: (י) וכשחל יום טוב בכ"י שסופרים קידוש והברלה על כוס אחר כ"י אזי סופרים קודם הקידוש והברלה:

(מס' אדמ"ר) בליל שני של פסח מתחילין לספור ספירת העומר תיכף אחר תפילת ערבית אך יש מי שאומר שהבא בטור ה' יש לספור אחר שגמר כל הסדר בחילי והמקדים לברך ולספור מיד אחר התפלה מוקדם לברכה ואם שכן ולא ספר בלילה סופר ביום בלא ברכה כעוד. וזמן התחלה עמור השחר מחיי אייר ואילך במדינות אלו הצפונית היא בחצות הלילה לכן אין לספור אחר חצות אלא בלא ברכה וזמן זה של עלות השחר נמשך כך עד י"ז בתמוז ועד בכלל ולכן כשמגיע חצות ליל י"ז בתמוז אסור לאכול:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם

אֲשֶׁר קִדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וַיְצַוֵּנוּ עַל סְפִירַת הָעוֹמֵר:

יכוין לספירה של אותו הלילה ולתיבה אחת של "אנא בכח" ותיבה אחת של מזמור "אלהים יחננו" אותו א' מפסוק ישמחו:

הַיּוֹם יוֹם אֶחָד לְעוֹמֵר: חֶסֶד שִׁבְחָסֵד אֲנִי אֱלֹהִים י

הַרְחֵקֵנוּ הַיּוֹם יַחְזִיר לָנוּ עֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמִקְוָה, בְּתַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן סְלֵה.
 לְמַנְצִיחַ בְּגֵינֵינֵנוּ מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ, יָאֵר פְּנֵינוּ אֶתְּנֵנוּ סְלֵה:
 לְדַעַת בְּאַרְצֵךְ וּדְרָכֶךָ, בְּכָל גּוֹיִם וְשׁוֹעֲתֶךָ: יוֹדֶה עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדֶה
 עַמִּים כָּלֵם: יִשְׁמְרוּ וּיְרַנְּנוּ לְאֻמִּים, כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל, וְלְאֻמִּים בְּאַרְצֵךְ
 תִּתְּנֵם סְלֵה: יוֹדֶה עַמִּים | אֱלֹהִים, יוֹדֶה עַמִּים כָּלֵם: אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ,
 יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים, וַיִּירָאוּ אֹתוֹ כָּל אֲפָסֵי אֶרֶץ:

אָנָּה בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה.
 קַבֵּל רַחֵם עִמָּךְ שִׁנְכֵנוּ שְׂהַרְנוּ נוֹרָא.
 נָא נְבוֹר דּוֹדְשֵׁי יְהוּדָה כְּכַבַּת שְׁמֵרָם.
 כְּדָכֵם שְׂהַרְם רַחֲמֵי צְדִיקָתְךָ הַמִּיד גְּמִלָם.
 הַסִּין קָדוֹשׁ כְּרוֹב טוֹבָה נְהַל עֲדָתְךָ.
 יְחִיד נָאֵה לְעִמָּךְ פְּנֵה זוֹכְרֵי קִדְּשֶׁתְךָ.
 שׁוֹעֲתֵנוּ קַבֵּל וְשִׁמְעַ עֲצָקֵתְנוּ יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת.

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה צוִּיתָנוּ עַל דֵּי מִשְׁהָ עֲבָדְךָ לְסַפֵּר סְפִירַת הָעוֹמֵר כְּדֵי
 לְשַׂהֲרֵנוּ מִקְּלָפוֹתֵינוּ וּמִסְמָאוֹתֵינוּ. כִּמוֹ שִׁכְתָּבְתָּ בְּתוֹרָתְךָ: וּסְפַרְתֶּם לָכֵם
 מִקְּהַרְתָּ הַשְּׂבֵת מִיּוֹם הַבְּיָאֵכֶם אֶת עוֹמֵר הַתְּנוּפָה שֶׁכַּע שְׁבַתוֹת הַמִּימוֹת הַתְּהִינֵנָה,
 עַד מִקְּהַרְתָּ הַשְּׂבֵת הַשְּׁבִיעִית הַסְּפֵרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם, כְּדֵי שִׁיִּטְהָרוּ נַפְשוֹת עַמָּךְ
 וְיִשְׂרָאֵל מִזְהָמָתָם, וְכִבְּן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁבְּזִכְרוֹת
 סְפִירַת הָעוֹמֵר שֶׁסְּפַרְתִּי הַיּוֹם, יִתְקַן מִה שֶׁפָּגַמְתִּי בְּסִפְרָה (פלוגית השי"ח לאותו הלילה)

ואֲמַהֲרָה וְאֶתְקַדְּשׁ בְּקִרְבָּהּ שֶׁל מַעֲלָה, וְעַל דֵּי זֶה יִשְׁפַּע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת
וְלִתְפִין אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ, וְרַחוּמֵינוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ מִכָּל סוּג וּפְגַם וּלְמַהֲרֵנוּ וּלְקַדְּשָׁנוּ
בְּקִרְבָּתְךָ הָעֲלִיזָה, אָמֵן סְלָה:

הַיּוֹם שְׁנֵי יָמִים לְעוֹמֵר: ש
הַרְחֵם יְחַנּוּ בַכֹּחַ נְכוּוָה שְׁכַחְסֵד

שְׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד לְעוֹמֵר: י

הַרְחֵם עִמָּי נָא חֶסֶד שְׁכַחְפָּאֵרַת

הַיּוֹם שִׁשָּׁה עֶשְׂרֵי יוֹם שָׁדֵם שְׁנֵי שְׁבוּעוֹת

וְשְׁנֵי יָמִים לְעוֹמֵר: ס

הַרְחֵם אֱלֹהִים גְּבוּרַת נְכוּוָה שְׁכַחְפָּאֵרַת

הַיּוֹם שִׁבְעָה עֶשְׂרֵי יוֹם שָׁדֵם שְׁנֵי

שְׁבוּעוֹת וְשִׁלְשָׁה יָמִים לְעוֹמֵר: כ

הַרְחֵם יִדְוֹךְ דּוֹרְשֵׁי תְּחִילַת שְׁכַחְפָּאֵרַת

הַיּוֹם שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵי יוֹם שָׁדֵם שְׁנֵי

שְׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לְעוֹמֵר: י

הַרְחֵם עִמָּי יִחוּדְךָ נְצַח שְׁכַחְפָּאֵרַת

הַיּוֹם תְּשֻׁעָה עֶשְׂרֵי יוֹם שָׁדֵם שְׁנֵי

שְׁבוּעוֹת וְחֲמִשָּׁה יָמִים לְעוֹמֵר: ת

הַרְחֵם כּוֹלֵם כְּכַבֹּחַ הַדוֹד שְׁכַחְפָּאֵרַת

הַיּוֹם עֶשְׂרִים יוֹם שָׁדֵם שְׁנֵי שְׁבוּעוֹת

וְשִׁשָּׁה יָמִים לְעוֹמֵר: ש

הַרְחֵם יִשְׁכַּחוּ שְׂמֵרִם יִסוּד שְׁכַחְפָּאֵרַת

הַיּוֹם אֶחָד וְעֶשְׂרִים יוֹם שָׁדֵם שְׁלֹשָׁה

שְׁבוּעוֹת לְעוֹמֵר: פ

הַרְחֵם וְיִרְנּוּ נְגִידֵי יִשְׂרָאֵל מַלְכוּת שְׁכַחְפָּאֵרַת

הַיּוֹם שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים יוֹם שָׁדֵם שְׁלֹשָׁה

שְׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד לְעוֹמֵר: ו

הַרְחֵם לְאוֹמֵימֵי בְּרַכָּם חֶסֶד שְׁכַחְפָּאֵרַת

הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם שָׁדֵם שְׁלֹשָׁה

שְׁבוּעוֹת וְשְׁנֵי יָמִים לְעוֹמֵר: ט

הַרְחֵם כִּי טַהֲרֵם הַדוֹד שְׁכַחְפָּאֵרַת

הַיּוֹם אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם שָׁדֵם שְׁלֹשָׁה

שְׁבוּעוֹת וְשִׁלְשָׁה יָמִים לְעוֹמֵר: ע

הַרְחֵם תְּשַׁמֵּט רַחֲמֵי תְּפָאֵרַת שְׁכַחְפָּאֵרַת

הַיּוֹם חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם שָׁדֵם שְׁלֹשָׁה

שְׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לְעוֹמֵר: מ

הַרְחֵם עִמָּי צִדְקָתְךָ נְצַח שְׁכַחְפָּאֵרַת

הַיּוֹם שְׁנֵי יָמִים לְעוֹמֵר: ש

הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה יָמִים לְעוֹמֵר: ט

הַיּוֹם אַרְבָּעָה יָמִים לְעוֹמֵר: ח

הַיּוֹם חֲמִשָּׁה יָמִים לְעוֹמֵר: ו

הַיּוֹם שִׁשָּׁה יָמִים לְעוֹמֵר: ו

הַיּוֹם שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵי יוֹם שָׁדֵם שְׁנֵי

שְׁבוּעוֹת וְשִׁלְשָׁה יָמִים לְעוֹמֵר: ו

הַיּוֹם תְּשֻׁעָה עֶשְׂרֵי יוֹם שָׁדֵם שְׁנֵי

שְׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לְעוֹמֵר: י

הַיּוֹם שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵי יוֹם שָׁדֵם שְׁנֵי

שְׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לְעוֹמֵר: י

הַיּוֹם תְּשֻׁעָה עֶשְׂרֵי יוֹם שָׁדֵם שְׁנֵי

שְׁבוּעוֹת וְחֲמִשָּׁה יָמִים לְעוֹמֵר: ת

הַיּוֹם עֶשְׂרִים יוֹם שָׁדֵם שְׁנֵי שְׁבוּעוֹת

וְשִׁשָּׁה יָמִים לְעוֹמֵר: ש

הַיּוֹם אֶחָד וְעֶשְׂרִים יוֹם שָׁדֵם שְׁלֹשָׁה

שְׁבוּעוֹת לְעוֹמֵר: פ

הַיּוֹם שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים יוֹם שָׁדֵם שְׁלֹשָׁה

שְׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד לְעוֹמֵר: ו

הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם שָׁדֵם שְׁלֹשָׁה

שְׁבוּעוֹת וְשְׁנֵי יָמִים לְעוֹמֵר: ט

הַיּוֹם אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם שָׁדֵם שְׁלֹשָׁה

שְׁבוּעוֹת וְשִׁלְשָׁה יָמִים לְעוֹמֵר: ע

הַיּוֹם חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם שָׁדֵם שְׁלֹשָׁה

שְׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לְעוֹמֵר: מ

הַיּוֹם שִׁשָּׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם שָׁדֵם שְׁלֹשָׁה

שְׁבוּעוֹת וְחֲמִשָּׁה יָמִים לְעוֹמֵר: מ

הַיּוֹם שְׁבַע וְעֶשְׂרִים יוֹם שָׁדֵם שְׁלֹשָׁה

שְׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לְעוֹמֵר: מ

הַיּוֹם חֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם שָׁדֵם שְׁנֵי

שְׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לְעוֹמֵר: מ

הַיּוֹם שִׁשָּׁה עָשָׂר יוֹם שָׁדֵם שְׁנֵי

שְׁבוּעוֹת וְחֲמִשָּׁה יָמִים לְעוֹמֵר: מ

היום שמונה ושלשים יום שהם חמשה
שבועות וְחמשה ימים לעומר: ם

הרחמן נתנה לעמן חפאת שביסוד

היום תשעה ושלשים יום שהם חמשה
שבועות וארבעה ימים לעומר: ב

הרחמן יכולה פנה נצח שביסוד

היום ארבעים יום שהם חמשה שבועות
וחמשה ימים לעומר: א

הרחמן יברכנו וזכיר הוד שביסוד

היום אחד וארבעים יום שהם חמשה
שבועות וששה ימים לעומר: ר

הרחמן אלהים קדושתן יסוד שביסוד

היום שנים וארבעים יום שהם ששה
שבועות לעומר: ץ

הרחמן אלהינו יגיל פוק מלכות שביסוד

היום שלשה וארבעים יום שהם ששה
שבועות ויום אחד לעומר: ת

הרחמן יברכנו שועתו חסד שבמלכות

היום ארבעה וארבעים יום שהם ששה
שבועות ושני ימים לעומר: נ

הרחמן אלהים קבל נבונה שבמלכות

היום חמשה וארבעים יום שהם ששה
שבועות ושלשה ימים לעומר: ח

הרחמן ייראו ושע חפאת שבמלכות

היום ששה וארבעים יום שהם ששה
שבועות וארבעה ימים לעומר: ם

הרחמן אהו צעקתו נצח שבמלכות

היום שבעה וארבעים יום שהם ששה
שבועות וחמשה ימים לעומר: ס

הרחמן כל יודע הוד שבמלכות

היום שמונה וארבעים יום שהם ששה
שבועות וששה ימים לעומר: ל

הרחמן אפסי תעלותו יסוד שבמלכות

היום תשעה וארבעים יום שהם שבעה
שבועות לעומר: ה

הרחמן ארץ שקיו ציית מלכות שבמלכות

היום ששה ועשרים יום שהם שלשה
שבועות וחמשה ימים לעומר: י

הרחמן מיסוד חמיר הוד שבנצח

היום שבעה ועשרים יום שהם שלשה
שבועות וששה ימים לעומר: ם

הרחמן ולאומים גמלם יסוד שבנצח

היום שמונה ועשרים יום שהם ארבעה
שבועות לעומר: מ

הרחמן כארץ בשר צחג מלכות שבנצח

היום תשעה ועשרים יום שהם ארבעה
שבועות ויום אחד לעומר: י

הרחמן תנחם חסין חסד שבהוד

היום שלשים יום שהם ארבעה
שבועות ושני ימים לעומר: ש

הרחמן סלה קדוש נבונה שבהוד

היום אחד ושלשים יום שהם ארבעה
שבועות ושלשה ימים לעומר: ו

הרחמן יודך ברוב חפאת שבהוד

היום שנים ושלשים יום שהם ארבעה
שבועות וארבעה ימים לעומר: ר

הרחמן עמים טובך ל"ג בעומר נצח שבהוד

היום שלשה ושלשים יום שהם ארבעה
שבועות וחמשה ימים לעומר: ו

הרחמן אלהים נהל הוד שבהוד

היום ארבעה ושלשים יום שהם ארבעה
שבועות וששה ימים לעומר: ל

הרחמן יודך עיתך יסוד שבהוד

היום חמשה ושלשים יום שהם חמשה
שבועות לעומר: א

הרחמן עמים חקיב טוע מלכות שבהוד

היום ששה ושלשים יום שהם חמשה
שבועות ויום אחד לעומר: מ

הרחמן כולם יודי חסד שביסוד

היום שבעה ושלשים יום שהם חמשה
שבועות ושני ימים לעומר: י

הרחמן ארץ נאה נבונה שביסוד